

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Трећи дан рада
26. април 2018. године

(Седница је почела у 10.20 часова. председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Четврте седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 67 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутан 91 народни посланик, односно да је присутно најмање 84 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група, жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287 Пословника?

Реч има народни посланик Војислав Шешељ.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Имам питање да поставим министру одбране, Александру Вулину – зашто није повукао Предлог закона о изменама и допунама Закона о употреби Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама ван граница Републике Србије и зашто није поднео нови текст предлога којим би се укинуло постојање закона у целини? Такође, зашто није повукао Предлог одлуке о усвајању годишњег плана употребе Војске Србије и Предлог одлуке о учешћу припадника Војске Србије у мултинационалним операцијама у 2018. години?

Зато што би то представљало, пре свега, уштеду неколико милијарди динара, што би од тога могле да добију и Војска и Полиција више новца да се повећају плате, побољша стандард војника и полицајаца, а најважније од

свега, што је наша држава пред таквим искушењима да нам сваки војник у одређеном тренутку може бити драгоцен, а овде су бирани, претпостављам, способни војници или они који су међу најспособнијим, сада када их отаџбина треба да буду у отаџбини на тај начин да су нам војска и полиција способније у случају хитне потребе, да нема никакве суревњивости између оних који иду у стране мисије и оних који остају у отаџбини, не иду нигде и, с друге стране, да ово све буде у склопу подизања општег стандарда војске и полиције, да им раст плата буде много бржи од плата других у јавном сектору, да њихове плате буду у тој мери пристојне да не брину о својој егзистенцији и егзистенцији породице у тренутку када треба да се одазову на позив отаџбине и ступе у њену одбрану.

Подржао сам јуче могућност да професионални војници остану у служби до 53. године, дакле до стицања права на пензију на основу радног стажа, с обзиром на то да имају бенефицирани радни стаж.

У сваком случају, наша војска и полиција у овим судбоносним тренуцима биће најснажнија заштита отаџбине. Министарство би требало само томе да се посвети и да се окане учешћа у страним мисијама, било да је реч о мисијама УН или ЕУ, ту никакве суштинске разлике нема. Замислите више стотина наших војника и официра да се нађе ван отаџбине а Шиптари крену на Косово, Хрвати и муслимани на Брчко или Хрвати на леву обалу Дунава у Бачкој.

То су, дакле, све конкретни и веома важни разлози. Због тих разлога потребно је да нам Војска и Полиција буду што задовољније својим социјалним положајем, да имају у перспективи могућност да добију станове за одређен број година службе, наравно, у току радног века, да могу те станове по повољним ценама да откупе, да постану њихови власници. Када је војска задовољна, када није гладна, када је добро опремљена, она је много расположенија и спремнија за оружану борбу него када војник размишља има ли дете нешто да му поједе тог дана, како ће у школу, како ће платити обданиште, како ће купити уџбенике и све остало. Исто је реч о полицајцима. Полицајци би требало у току рата да буду саставни део оружаних снага, према томе, морају уживати исти статус као војници да би испунили своју обавезу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем.

Прва два питања упућујем републичкој јавној тужитељки, госпођи Загорки Доловац – шта је учинила, да ли је поступила и, ако јесте, како је поступила и, уколико није, због чега није, поводом моје иницијативе упућене њој 5. децембра 2017. године како би пред Уставним судом покренула поступак, односно иницирала забрану деловања организације Национални српски фронт? Та иницијатива није била аматерска, није била у форми једне реченице или обичног питања. Она је била врло детаљна, правно

припремљена, управо онако како и треба, и госпођа Доловац је могла практично само да је проследи Уставном суду Србије. Међутим, ја већ месецима не добијам никакав одговор на ово питање и стога га понављам или иницирам овде.

Друго питање такође упућујем госпођи Загорки Доловац. Наиме, да ли је у намери да такође пред Уставним судом иницира забрану СРС, а након пресуде међународног механизма којом је председник СРС, господин Војислав Шешел, осуђен као ратни злочинац за подстрекивање прогона наших суграђана 1992. године у Хртковцима? Он као неко ко је представљао и тада а и сада странку своју, СРС, који се не либи тога да и јавно изрази да негира ту пресуду, да негира тај злочин и да је спреман да га, надам се не на тај начин, понови, ово је апсолутно основан услов и повод да републичка јавна тужитељка пред Уставним судом одмах иницира забрану ове политичке партије која у свом деловању и дан-данас подстиче на прогон наше суграђане неспрске или другачије националности.

Са треће стране, с обзиром на то да покушавам овим парламентарним путем кроз институт посланичког питања, да комуницирам бар на овај начин са госпођом Доловац и добијем неке одговоре, то се не дешава пуних пет месеци, ја сам у једном тренутку питала када има намеру да се пробуди из зимског сна. Међутим, заиста се питам да ли је госпођа Доловац уопште добро.

Стога треће питање упућујем министру унутрашњих послова и госпођи Нели Кубуровић. Дакле, нећу се зауставити упркос свим увредама и претњама које у континуитету трају од стране Војислава Шешелја и које се ви правите да не чујете, али вама на част. Дакле, тражим од министра Стефановића и Неле Кубуровић да ми одговоре на питање да ли је Загорка Доловац жива уопште. Да ли та жена ради, постоји и чиме се уопште бави у свим овим месецима? Јер ја дубоко верујем да се она или одселила или није више међу нама, иако бих то волела да се докаже да није тачно.

Други сет питања, односно четврто питање упућујем министру заштите животне средине Горану Тривану. Тражим да ми одговори да ли је надлежна инспекција за заштиту животне средине била у „Петрохемији“, да ли је обавила инспекцијски надзор над постројењем односно фабриком „ФЕП“ за производњу пластике за коју имам сазнања, документована сазнања, да се из ње у ваздух већ више од годину дана, дакле од фебруара прошле године, емитује канцерогени хром.

Запослени су на то одмах упозорили још фебруара прошле године, менаџмент „Петрохемије“ Панчево је са тим такође био одмах упознат, међутим руководство „Петрохемије“ Панчево није желело да замени пећ која је порозна под оправдањем да то пуно кошта, а да би се тиме и прикрио проблем уочи преузимања „Петрохемије“ од стране будућег руског власника или сувласника. Дакле, тражим да ми се одговори да ли је инспекција била

тамо и да ли се уопште занима за тровање Панчеваца и Београђана канцерогеним хромом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Славиша Ристић.
Изволите.

СЛАВИША РИСТИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ја вас молим ако могу... Не рачунајте ми ово време, молим вас, ја не могу сада да изнесем оно што сам желео.

Питање упућујем...

(Наташа Сп. Јовановић добацује с места.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим народне посланике да омогуће свом колеги да постави питање.

СЛАВИША РИСТИЋ: Рачунам 30 секунди да ћете ми вратити.

Питање упућујем председнику Републике, Александру Вучићу, а оно гласи – шта је он, односно пре свега државни органи шта су учинили да се по знању права, како је он сам рекао, приведу албански терористи преобучени у униформе терористичке тзв. државе Косово који су крајем марта киднаповали Марка Ђурића?

Ми се добро сећамо његове конференције за штампу и свега што је рекао и начина како је описао ту терористичку власт и државу, потписујемо и заиста је то тако, али је пред јавност Србије, дакле не само у јавности Србије, не само грађанима Србије већ пре свега и тзв. властима у Приштини а и представницима Међународне заједнице који спонзоришу тзв. независност обећао да ће привести по знању права све оне који су учествовали тог дана у отмици Марка Ђурића. Дакле, шта је урађено? Да ли се ишта по том питању радило све ово време?

Следеће питање такође упућујем председнику Републике, а и господину Марку Ђурићу, директору Канцеларије за Косово и Метохију, а оно се односи на учешће посланика Српске листе у скупштини Косова и на учешће министара испред Српске листе у тзв. влади Косова.

Дакле, сви смо били сведоци када су представници Српске листе и њихови министри, а и сам Александар Вучић и Марко Ђурић, рекли да Српска листа више неће бити део владајуће већине у тзв. влади Рамуша Харадинаја и да министри подносе оставке. Ево месец дана је од тада, а ми заправо немамо ту праву информацију да ли они заиста и даље подржавају владу терористе Рамуша Харадинаја или су изван ње. Оно што можемо сами да видимо и оно што ја имам као информацију је заправо да осим те вербалне изреке да више нису део те владајуће већине они заправо и даље раде, и даље учествују и даље подржавају ту власт. Када су у питању тзв. министри, то је више него очигледно; значи имамо потпуну потврду да они не само што одлазе у своје кабинете и на послове већ да једноставно имају редовне састанке са тзв. осталим министрима владе и редовне састанке са Рамушом Харадинајем.

Господине председавајући, ја знам да вероватно, нажалост, једну већину не занимају ове теме када је у питању КиМ, али, молим вас, омогућите мало тишине да могу да кажем нешто.

Дакле навешћу неколико примера. Као што знате, ми наводно тамо имамо три нека своја министра. Све троје не само да одлазе на посао већ пре свега овај министар који је, нажалост, и добио батине од терориста, скоро смо имали прилике и да у медијима видимо да је он у друштву америчког амбасадора који представља амбасаду у такозваној држави Косово, Делавија, обилазио општину Дечане, где, узгред, више нема Срба, и у својству министра делио помоћ пољопривредницима, дакле делио Рамушевим комшијама помоћ за пољопривредну производњу.

С друге стране, ето, имали смо и то прилике да видимо кроз медије, да је помоћник министра унутрашњих послова тзв. државе Косова, Радојевић, који, иначе, такође не само што је представник српске заједнице, него је такође на неки начин предложен од стране Српске листе, скоро обавештавао јавност и на КиМ и ширу да је у току пререгистрација српских таблица у тзв. косовске таблице итд. Они апсолутно обављају своје министарске и остале дужности у тзв. влади Рамуша Харадинаја.

Ми заиста желимо да знамо да ли су они део те владе или нису, а оно што видимо на терену, очигледно да јесу. Са друге стране, када су у питању посланици у тзв. скупштини Косово, они су такође рекли да су обавестили да неће више подржавати ту већину, да представљају опозицију, али у исто време, дакле, не само што примају зараде тамо то је мање битно, већ се пре свега од њих, уколико нису део те већине, очекује да покрену иницијативу за преиспитивање поверења влади коју су до сада подржавали.

Одговор који желим да чујем од Александра Вучића и Марка Ђурића је прост и једноставан – докле ћемо више преко Српске листе да обмањујемо српску јавност, пре свега јавност на простору КиМ? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

У светлу ових законских предлога о којима расправљамо ових дана поставићу питање премијерки Ани Брнабић и министарки грађевине госпођи Зорани Михајловић везано за обећање које је крајем 2017. године још председник Републике Александар Вучић дао, а то је да ће се у марту ове године кренути са изградњом јефтиних станова за припаднике Војске, Полиције и БИА.

То обећање је председник Републике дао у жеку предизборне кампање пред београдске изборе. Иза тога је то министарка грађевине потврдила и у фебруару рекла да већ крајем марта креће изградња јефтиних станова за припаднике Војске, Полиције и БИА, да ће цена бити 500 евра по квадрату, да ће се ти јефтине станове градити у Београду, Нишу, Крагујевцу, Новом

Саду, Врању и Краљеву. Ево данас, на крају априла, не да нису почели радови, него још увек није усвојен ни тај лекс специјалис који су најавили, који је неопходан и предуслов је да би се кренуло са том изградњом.

Ово не треба да чуди грађане Републике Србије, јер оваква обећања су безброј пута у последњих шест година давана. Сетимо се само обећања данашњег председника Републике, који је био премијер 2014. године када је најавио изградњу јефтених станова по цени од 380 евра по квадрату и да ће они бити саграђени током 2015. године. Ми смо, ево, данас у 2018. години, нема ни станова, ни зграда, а нема ни јефтених станова. Имамо само „Београд на води“, који представља луксузну грађевину за оне тајкуне који су блиски режиму и који вероватно имају новца да дају по пет, шест или десет хиљада евра по квадрату за један стан.

А што се тиче припадника Војске, Полиције, БИА и осталих грађана и младих брачних парова који су такође били у једном тренутку слагани, а обећано им је да ће и они добити јефтине станове, они ће морати да чекају или да се моле да и они однекуд дођу до неке тетке из Канаде попут министра Вулина која ће им дати 200.000 евра да купе себи некретнину.

Питање је – докле се стигло и зашто по ко зна који пут обмањујете грађане Републике Србије дајући им лажну наду о некаквим становима јефтеним, о некаквим бољим условима за живот итд.?

Друго питање постављам министру унутрашњих послова, господину Небојши Стефановићу. Питање је – када ће надлежни органи у оквиру Министарства унутрашњих послова поступити по пријавама које су бивши радници „Прве петолетке“ поднели против актуелне приватне фирме и руководиоца који су водили „Прву петолетку“ до увођења у стечај а затим направили приватну фирму са којом сада црпе све оно што је годинама стварано и улагано у „Прву петолетку“?

Та пријава је обухватила и Агенцију за лиценцирање стечајних управника, обухватила је и стечајне управнике и приватну фирму, а и стечајног судију који је приватној фирми дао, односно потврдио потраживање од 170 милиона динара, приватној фирми која је основана након што је фирма од које се потражује отишла у стечај.

Дакле, ради се о бруталној пљачки, о бруталном криминалу и надлежни органи полиције морају да поступе по захтеву преко 2.000 радника који су остали без посла у овом процесу. Ја га питам када ће се то процесуирати. Поднео сам и захтев за формирање анкетног одбора, да се утврде све чињенице са одласком „Прве петолетке“ у стечај и свим оним шта се дешавало после тога.

На делу је једна велика пљачка и позивам министра да уради све што је у његовој надлежности да органи Министарства унутрашњих послова испитају ко је одговоран и ко ће сносити одговорност за пљачку десетина милиона евра грађана Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге народни посланици, прво питање упућено је директору Канцеларије за Косово и Метохију, Марку Ђурићу, председнику Владе Републике Србије и надлежном ресорном министру, а тиче се статуса запослених у одвојеном предузећу из „Телекома“, које је пре годину дана почело да послује на територији Косова и Метохије, а чијим запосленима од 1. маја ове године, за неколико дана, прети опасност да остану потпуно без икакве егзистенције и радног места.

Они су, иначе, и до сада били у проблему са пензионим и здравственим осигурањем. То је један добар пример како се држава Србија, нажалост, постепено одриче државности на Косову и Метохији, када је пристала да издвоји једно предузеће из „Телекома Србије“ и да то предузеће буде регистровано на територији Косова и Метохије по законима тзв. независне државе Косово, чиме је огроман број запослених дошао у проблем, па молим да се одговори какав је тренутни статус ових запослених и шта држава ради да стане у њихову заштиту.

Друго питање усмерено је ка министру без портфеља, за демографију и популациону политику, госпођи Славици Ђукић Дејановић, и самој премијерки, госпођи Ани Брнабић, а тиче се, наравно, за нас најболније и најважније теме, а то је тама решавања проблема беле куге и породичне политике у држави Србији.

Одмах морам да кажем да сам позитивно изненађен и захвалан и премијерки и министарки што у последње време добијамо интензивно одговоре на наша питања која се тичу проблема беле куге и породичне политике.

Први пут за две године нашег рада као народних посланика добили смо одговор Владе на један предлог декларације Двери. Ради се о декларацији о заштити породице, где смо предвидели низ мера породичне политике. Иако је Влада одбила тај наш предлог, ипак у једном одговору и конструктивном разговору види се да промишљају оно о чему смо ми мислили и предлагали. То је један, рекао бих, искорак у односу између власти и опозиције овде у Дому Народне скупштине Републике Србије.

Слично је и са министарком Славицом Ђукић Дејановић, која нам је два пута одговорила у последњих месец дана на наша врло конкретна питања, из чега закључујемо да је и она схватила да су ове наше дискусије добронамерне, конструктивне и да имају за циљ само да побољшају постојећу политику Владе Републике Србије по питању natalитета. Дакле, ми сматрамо да се нешто ради по питању демографије и популационе политике, али да се недовољно ради по питању демографије и популационе политике.

Да вам наведем и конкретан доказ. С обзиром на то да Влада Републике Србије за шест година актуелне власти СНС и СПС није била

способна и кадра да се ухвати у коштац са белом куглом, морао је и председник државе лично, Александар Вучић, да се укључи у тај проблем иако то није у опису посла његове председничке дужности.

Да ли то значи да су кадрови у Влади неспособни да решавају овај кључни државни приоритет па је морао и лично председник да се укључи, ја не знам, или је председник, просто, изабрао да све што је добро и позитивно буде његов рад и његов квалитет, а све што је лоше и негативно у Србији, да то буде рад Владе Републике Србије и министара, али ако се и то досетио, онда се мудро досетио да он приграби оно што је добро, а Влади препусти оно што је лоше тренутно у држави Србији.

У том смислу тражио бих од министарке Славице Ђукић Дејановић да ми достави имена и контакте, како она наводи овде у свом одговору, већине од укупно 169 локалних самоуправа у Србији у којима постоји особа која је задужена за питање демографије и популационе политике. Дакле, желим да добијем имена свих тих особа у свим локалним самоуправама са контактима који су задужени за питања демографије и популационе политике, јер желимо да се укључимо и да им помогнемо на нивоу свих локалних самоуправа где смо такође предложили декларације о заштити породице и врло конкретне локалне мере подршке породици, младим брачним паровима, породицама са више деце, самохраним мајкама и очевима и другим угроженим социјалним случајевима и породицама у Србији данас уопште.

Не заборавите, данас су породице угрожене по разним основама. Да ли су то кредити индексирани у швајцарским францима, што је невиђена банкарска пљачка, да ли су то комуналне полиције, паркинг-сервиси, да ли су то приватни извршитељи, које треба укинути јер су најобичнији пљачкаши који одузимају народу имовину а да нема ни правоснажних пресуда у било којим случајевима итд.

У том смислу желим на крају да истакнем да се споримо са Владом Републике Србије о томе да ли треба формирати посебно министарство за бригу о породици, за шта Двери сматрају да треба, па молим премијерку да нам још једном образложи зашто то није добро решење да имамо јединствено министарство за бригу о породици. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије, прво питање, господине Арсићу, постављам вама. Да ли је могуће да ви нисте хтели да реагујете на најгнусније увреде, лажи и претње које су чланови Српске радикалне странке малопре изговорили колегиници док је говорила? Три пута смо вас одавде са места, ми из ДС, молили и добацивали да реагујете. Имам и снимак.

(Војислав Шешељ: Хајде да видимо.)

Шта би било да се тако неко обрати вашој ћерки или некоме ко је вама близак? Докле мислите да ове ствари радите?

Та колегиница и није из Посланичке групе Демократске странке, али ће Демократска странка увек штитити оне којима се то ради, без обзира на верско, политичко и национално опредељење.

(Војислав Шешељ: Хајде да видимо снимак. Хајде да видимо како ви штитите.)

Да ли стварно мислите да грађани Србије нису чули оно што се десило и да ли стварно мислите да сваки пут када нас најгнуснијим лажима вређају, да се ви правите да нисте чули, и ви и председница Скупштине и свако ко ту председава, да нико нема кичму да каже – доста?

(Војислав Шешељ: Хајде да видимо снимак.)

Друго питање постављам министру Вулину, који је јуче цео дан био овде са нама, а надам се да ће бити и данас. То питање гласи – за шта је задужен помоћник министра, господин Милорадовић? Чиме се он тачно бави? Да ли је тачно да је он власник фирме „Мена 500“ и да ли је у сукобу интереса да у оквиру „Југоимпорта“ врши продају наоружања и војне опреме директно из наших фабрика у иностранство? Помоћник министра, господин Милорадовић, злоупотреба службеног положаја и ко зна шта још. На основу ког закона, ког тендера је господин Милорадовић, који је и помоћник министра одбране и власник фирме „Мена 500“, продаје наоружање у оквиру „Југоимпорта“ страним земљама? Да ли вама можда ту нешто не делује логично и какве везе са тим има министар Вулин, који таквог човека држи уз себе?

Треће питање постављам министру полиције, господину Стефановићу – да ли ће забранити срамни најављени митинг Српске радикалне странке у Хртковцима? Поручујем му – ако он то не буде забранио, то ће урадити грађани и Демократска странка, јер је то наша обавеза. Желимо одговор. Ми нећемо тамо правити никакав скуп, али ћемо се организовати како бисмо стали у заштиту оних које су ови који су сада у СНС-у и ови који су остали у тој странци, у СРС-у, већ једном јурили са својих огњишта.

Следеће питање постављам премијерки – да ли је тачно да је Српска напредна странка за само шест година власти земљу задужила 11 милијарди евра? Дуг земље је био 14,1 милијарду евра када је Демократска странка преузела власт, 15,1 милијарду смо оставили када смо отишли. Да, задужили смо земљу једну милијарду за шест година власти. Сада је тај дуг 26 милијарди. Задужили сте земљу 11 милијарди за ових шест година ваше власти. Ако је од вас, много је.

На крају, још једном вас молимо да доставите снимке са камера у сваком тренутку, овде има 10 камера, где су нашу колегиницу Јерков малтретирани, окружили и писали најпогрдније ствари на њеним папирима,

Пословнику и документима. Захтевамо да нам се доставе снимци безбедносних камера и камера које овде снимају. Не можете да се оглушите на то и нећемо одустати од тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Милојичићу, је л' желите писмено да вам одговорим на питање које сте мени поставили?

(Радослав Милојичић: Да.)

Писмено ћете и добити одговор.

Реч има народни посланик Татјана Мацура.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем, председавајући.

Прво обавештење тражим од министра Бранка Ружића и министра Душана Вујовића, али и од председнице Владе, госпође Ане Брнабић.

Наиме, Закон о финансирању АП Војводине још увек није донет, иако су увелико пробијени сви рокови који су договорени са ЕУ. Војвођани од 2006. године, када је донет Устав Републике Србије, чекају на усвајање овог закона. И свака влада од те 2006. године до данас Војвођане је уверавала да је то питање приоритета. Није да није било неколико предлога у процедури, али ништа до сада није урађено на самој реализацији.

И на прошлогодишњој заједничкој седници Владе АП Војводина и Владе Републике Србије је поново договорено да је то питање приоритета. На сва уста се последњих неколико влада хвали децентрализацијом, или тежњом ка истој, а од свега на крају имамо само празну причу. Ако нема јасног и извесног усмеравања новца, о каквој децентрализацији уопште говоримо?

С тим у вези закључујем да су уназад већ 12 година буџети АПВ практично незаконити и у супротности са Уставом. Да ли можемо очекивати предлог закона о финансирању Аутономне Покрајине Војводине у неком разумном временском периоду?

Друго обавештење тражим од господина министра Шарчевића – због чега је потребно да родитељи купују потпуно нове уџбенике за ученике првог и петог разреда иако рок од три године још увек траје? Разумем да се уводе неке новине, да се ради на дигитализацији и слично, али ми се чини да је једина константа када су уџбеници у питању стални удар на џеп родитеља.

Колико сам обавештена, за неки од предмета, као што је случај са, рецимо, биологијом, заиста је дошло до измене програма. Међутим, за неке предмете, као што је случај са, рецимо, историјом, није дошло до било какве промене, али уџбеник и као такав мора бити купљен као нов.

И сами наставници о овоме су говорили, јер су управо они ти који су из године у годину упућени у измене програма. Питају се зашто је потребан овакав удар на џеп родитеља. Између осталог, они су и у обавези да похађају семинаре и обуке који се на крају своде на то да им издавачи промовишу уџбенике које ће на крају родитељи бити у обавези да купе.

Замолићу министра Шарчевића и представнике Министарства да нам доставе интегрални документ, али и да јавност упуте, рецимо, на сајту

Министарства, шта се конкретно мења у програмима, раздвојено по предметима и областима, за ученике првог и петог разреда и зашто је потребна комплетна замена уџбеника.

Следеће обавештење тражим од господина министра Шарчевића – шта је урађено на томе да се у најкраћем року распише нови конкурс за научне пројекте? Научна заједница у Србији са правом је забринута јер након поништавања конкурса из 2016. године нови конкурс још увек није расписан, а уз то још увек није решено ни институционално финансирање Института.

Министар Шарчевић је обећавао нови конкурс негде у јуну 2017. године, али од тада ништа није урађено, осим што су продужени стари пројекти и то већ четврту годину заредом. У неколико наврата је обећано и расписивање конкурса, само да се среде неки технички проблеми.

Основно питање које мучи све људе из науке јесте – зашто морају по ко зна који пут да раде исту ствар када база података са научним резултатима већ постоји у Министарству? Ко је задужен да прави ову базу података и да је исправља и контролише? Да ли постоји циљ овог поновног уношења и исправљања већ унетих резултата?

Поред овога, већ су покренута питања о доступности личних података свих истраживача који се налазе у Регистру а који су постали доступни неовлашћеним особама, што је у супротности са Законом о заштити података о личности.

Оно што је очигледно свима је то да је мало вероватно да ће бити расписан нови конкурс до краја године, те питам министра Шарчевића – када је планирано поновно расписивање конкурса, како научна заједница не би морала да ради у константној неизвесности? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Енис Имамовић.

Изволите.

ЕНИС ИМАМОВИЋ: Хвала.

Прошле године, тачније 30. септембра, у Тутину је убијен Фахрудин Маврић, младић од 22 године, кога је убио униформисани полицајац. Од самог почетка за овај случај почињу намерне компликације. Све радње које су државни органи предузели у вези са овим убиством имају само један циљ, а то је да се убица овог невиног младића ослободи.

Идемо редом. Најпре, министар полиције, Небојша Стефановић, дао је срамну изјаву, у којој износи лажи о овом бруталном убиству па ћу га и цитирати: „Криминалац је пуцао на њих, а њихова законска обавеза је да потегну оружје и да бране свој живот. Ти људи су посебно обучени и када они потегну оружје, очигледно је да је постојао добар разлог“.

Ни једна једина реч у овој изјави није тачна. Министар Стефановић је овим својим поступком заправо искористио своју високу позицију у државном врху и директно поручио тужиоцима и судијама како да третирају

овај случај, рекавши и то да су „ти полицајци бранили свој живот и поступили у складу са законом“.

Пошто ми није одговорио на питање које сам му поставио прошли пут, поново од њега тражим да објасни с којим правом је изјавио овако нешто пре него што је спроведена било каква истрага или пре него што је подигнута оптужница.

И данас понављам да се због оваквих лажи у нормалним земљама министар полиције или смењује или сам подноси оставку.

Шта се даље дешава са случајем убиства Скарепа? Апелационо тужилаштво у Крагујевцу потпуно нетранспарентно одузима предмет од надлежног Вишег тужилаштва у Новом Пазару и додељује ненадлежном Вишем тужилаштву у Ужицу. Оваква одлука Апелационог тужилаштва у Крагујевцу не само да је узнемирила јавност, већ је и повећала дозу неповерења Бошњака према државним органима, те с тим у вези тражим од председника овог апелационог тужилаштва да објасни све разлоге за овакав поступак.

Више тужилаштво у Ужицу до данас није подигло оптужницу против полицајца зато што је, према њиховим наводима, истрага још увек у току. Међутим, и поред тога што је истрага још увек у току, убица се ових дана нашао на слободи, без обзира на то што би са слободе могао да утиче како на истрагу, тако и на сведоке.

Овакав однос државних органа према Бошњацима све скупа представља забрињавајућу поруку и потврђује да државни органи Србије и даље воде политику легализације злочина над Бошњацима и ово није први случај. Ми годинама упозоравамо да је понашање полиције, судова и тужилаштва у Санцаку непријатељско према Бошњацима, а данас видимо да су више инстанце и виши органи ту да то непријатељско понашање добије још већу димензију.

Зар неко после отмица у Штрпцима и Сјеверину мисли да су Бошњаци у Србији глиненни голубови па да може да пуца у њих без икакве казне и без икакве одговорности, нарочито ако носи значку и униформу? Докле ћемо ми у Парламенту тражити да државни органи раде свој посао и реше бројна нерешена убиства у Санцаку?

Очекујете да Бошњаци имају поверења у овакве државне органе, у овакву државу, у полицију која убија нашу децу, у војнике који на званичним свечаностима певају четничке песме? Ко ме и зашто ми плаћамо порез да би од нашег пореза давали плате оваквим полицајцима, да би давали плате војницима који певају четничке песме, оваквим тужиоцима и судијама?

Очекујем да одговоре и објашњења на ова питања добијем у законом предвиђеном року. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, моје прво питање је везано за Радослава Милојичића званог Хајнекена, а с тим у вези, с обзиром на то да је он вама поставио питање, ја задржавам право да и ја вама поставим питање и да ми одговорите, с обзиром на то да су они тако гадљиви на насиље, на псовке итд., да пронађете податак и да нам саопштите – да ли је тачно да је Радослав Милојичић звани Хајнекена у новембру, заједно са још једним припадником ДС, ишао по просторијама Народне скупштине, тражио моју маленкост са намером да ме пребије? Дакле, тражим да ми одговорите на то питање.

До сада нисам желео да ово јавно износим, али с обзиром на то да они инсистирају на сваком детаљу, ја вас молим да ми одговорите – да ли је тачно да су ме у новембру 2016. господин Милојичић звани Хајнекена и његов пријатељ из Демократске странке тражили по просторијама Српске напредне странке са намером да ме пребију? То је прво питање.

Друго питање везано је такође за господина Милојичића званог Хајнекена. Тражим од министарства полиције и органа гоњења да утврде да ли је тачно да господин Хајнекена, заједно са бившим министром одбране, господином Шутановцем, располаже прикривеним власништвом над зградом на Миљаковцу. Дакле, то није зграда на пашњаку, то је зграда на Миљаковцу, која је финансирана – немојте се крстити, и ђаво за своје потребе може да се прекрсти – да је тај новац прикупљен тако што је продат Дом ЈНА у Смедеревској Паланци уз дозволу Шутановца, куповином од стране Милојичића и препродајом Мирославу Мишковићу „Делта“ и том приликом је само разлика у цени без провизије за коју се сумња била 16 милиона динара. Дакле, да ли постоји таква врста прикривеног власништва да ми министарство полиције јасно одговори.

Следеће питање везано је за Мирослава Алексића, посланика Вука „Потомка“ и за Јеремића. Дакле, тражим да ми министарство полиције одговори и Министарство одбране – да ли је 2003. године Вук Јеремић у својству војника на служењу војног рока у Председништву боравио, и са чијом дозволом, код НАТО генерала у САД на, да то тако назовем, приредби, коју је организовао *Western Police Center*? Значи, да ли се том приликом обратио НАТО генералима, са чијом дозволом и да ли је тачно, ја сам јуче то тврдио, да је као војник на такав начин подносио рапорт НАТО генералима приликом свог боравка 2003. године у САД?

Следеће питање је везано за Мирослава Алексића – да ли је тачно, с обзиром на то да је он овде поставио питање градње, да је дивљом градњом изграђен гасовод у Трстенику док је он био председник општине Трстеник и да је тој фирми, која се зове „Бос“, додељено право снабдевања гасом?

Последње питање министарству полиције – да ли су скупови у Нишу легално и легитимно у складу са законом пријављивани Министарству унутрашњих послова 72 часа раније, с обзиром на то да очигледно нису спонтани, јер се на тим скуповима окупљају они који су од Ниша направили

долину глади – Борислав Стефановић, Јанковић, Јеремић, Живковић итд., они који су унесрећили Ниш? С обзиром на то да су се они тамо појављивали, ми који смо отворили заједно са Александром Вучићем шест фабрика, а они затворили далеко више, забринуте смо. Уколико би они дошли на власт, ми не бисмо могли отворити фабрика колико они могу затворити. С тим у вези, питање је јасно – да ли су ти скупови пријављени у складу са законом и шта ће МУП предузети против ових лица која сам поменуо, који су стварни организатори тог скупа?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група, жели да затражи обавештење и објашњење у складу са чланом 287 Пословника?

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, пре неколико дана сам поставио посланичко питање у вези са бројним аферама у општини Параћин, конкретно Агенцији за борбу против корупције, а питање је гласило – да ли је заменик председника те општине у сукобу интереса?

Ови стручњаци из општине Параћин су врло неспретно покушали да демантују и на неки начин негирају моје наводе, али само су се спетљали у томе. Сад, као по оној народној изреци – не грди мајка сина што је отишао да се коцка, већ што је отишао да се вади, они покушавају да се изваде из те ситуације, али се заправо само све дубље и дубље закопавају у своје лажи.

Наиме, тек када је објављена информација о евидентном сукобу интереса, тај Шалетић подноси захтев да се обрише из АПР-а. Међутим, тај захтев му је првенствено одбијен. Тај Шалетић је изјавио како је он тобоже већ раније поднео оставку на место директора те приватне фирме, али да као подаци у АПР-у нису ажурирани. То је, наравно, лаж, јер у АПР-у подаци се редовно ажурирају, а сваки захтев за измену у регистру ажурира се у року од пет дана од подношења захтева, и то је одмах видљиво на сајту, у електронској форми, то свако може да види. Иначе, зарад информације, зарад грађана, тај Шалетић је тек јутрос, али буквално јутрос, нешто пре девет сати, 26. априла, избрисан из АПР-а.

Испред мене је решење – усваја се регистрациона пријава, брише се Томислав Шалетић са тим и тим матичним бројем, а именује се, односно уписује се Љубица Спасић. Дакле, али тек јутрос. Толико о томе.

Сада је јасно да имамо посла са лажовима, са људима који су спремни да грубо обмањују јавност, да лажу грађане Србије зарад своје личне користи. То је одлика људи који воде, нажалост, општину Параћин. То је одлика режима Саше Пауновића кога већ тамо грађани увелико зову параћински деспот и није случајно добио такав надимак.

У међувремену смо дошли до сазнања да је фирма овог заменика председника општине Параћин, дакле, првог сарадника Саше Пауновића, добила готово све значајне послове у овој општини.

Дакле, тендери које је „Спектар инвест“, то је та фирма, добио само у 2017. години: адаптација апотеке – 15.644.000 динара, уређење канала за одвод – 8.886.000, дакле скоро девет милиона динара, изградња црпне станице – 2.634.000, изградња тротоара – 30.000.000 динара, додуше овде није била сама, ту је у питању била група извођача, радови на јавним површинама – 300.000 динара. Дакле, укупно 57.465.000 динара само у 2017. години и зато ја своје питање упућујем Министарству унутрашњих послова са жељом да припадници Министарства истраже да ли је било злоупотребе положаја, да ли је било злоупотребе функције, да ли је било трговине утицајем, јер просто је немогуће да баш та фирма, у којој је заменик председника општине директор, добије увек све најкапиталније послове у тој општини. Просто је немогуће.

Опет се показало да где год ДС врши власт увек су у питању комбинације, увек су у питању злоупотребе положаја, сукоб интереса, лоповлук једном речју, да ли је то Кена у Смедеревској Паланци или Пауновић у Параћину. Тај Пауновић је већ 20 година на власти у Параћину и једино по чему је познат, познат је по томе да ништа под милим богом није урадио за ту општину. Ових дана пише писма нека. Жали се на СНС свим живим институцијама, најразличитијим институцијама. Те Брисел, те Стразбур, те Савет Европе, само се УЕФА још није жалио на СНС.

Желим да му поручим, на срећу, да о томе неће одлучити ни Савет Европе, ни Брисел, ни Стразбур, већ искључиво грађани Параћина. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто се више нико од председника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народи посланици: Марија Обрадовић, Александра Томић, Дубравка Филиповски, Елвира Ковач, Жарко Обрадовић, Александар Стевановић, Александар Шешел, Дејан Раденковић и Муамер Бачевац.

Прелазимо на тачке 1–13 дневног реда (заједнички начелни и јединствени претрес):

- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О УСВАЈАЊУ ГОДИШЊЕГ ПЛАНА УПОТРЕБЕ ВОЈСКЕ СРБИЈЕ И ДРУГИХ СНАГА ОДБРАНЕ У МУЛТИНАЦИОНАЛНИМ ОПЕРАЦИЈАМА У 2018. ГОДИНИ,
- ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О УЧЕШЋУ ПРИПАДНИКА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ У МУЛТИНАЦИОНАЛНИМ ОПЕРАЦИЈАМА У 2018. ГОДИНИ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ВОЈНОМ ОБРАЗОВАЊУ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОДБРАНИ,

- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОЈСЦИ СРБИЈЕ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПРОИЗВОДЊИ И ПРОМЕТУ НАОРУЖАЊА И ВОЈНЕ ОПРЕМЕ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УПОТРЕБИ ВОЈСКЕ СРБИЈЕ И ДРУГИХ СНАГА ОДБРАНЕ У МУЛТИНАЦИОНАЛНИМ ОПЕРАЦИЈАМА ВАН ГРАНИЦА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОЈНОЈ, РАДНОЈ И МАТЕРИЈАЛНОЈ ОБАВЕЗИ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БЕЗБЕДНОСНО-ИНФОРМАТИВНОЈ АГЕНЦИЈИ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ МЕМОРАНДУМА О РАЗУМЕВАЊУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ДРЖАВЕ ИЗРАЕЛ У ВЕЗИ СА ВОЈНОМ, ОДБРАМБЕНОМ И ОДБРАМБЕНО-ИНДУСТРИЈСКОМ САРАДЊОМ,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ МЕМОРАНДУМА О РАЗУМЕВАЊУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ГРЧКЕ О САРАДЊИ У ОКВИРУ АТИНСКОГ МУЛТИНАЦИОНАЛНОГ СТРАТЕШКО-ПОМОРСКОГ КООРДИНАЦИОНОГ ЦЕНТРА (AMSCC),
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ МЕМОРАНДУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ВАЗДУХОПЛОВСТВА,
- ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУМУНИЈЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ.

Настављамо по листи пријављених за дискусију.

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите, колегинице Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, данас је пред нама сет предлога закона из области одбране и Војске Србије, који ће регулисати питања од изузетног значаја за одбрану и Војску Србије, али и за припаднике Министарства одбране.

Посланичка група СНС и у овим областима подржава политику Владе и приоритете који су одређени од стране Министарства одбране, а само неки од њих су унапређење оперативних и функционалних способности Војске Србије, побољшање стандарда припадника Војске, али и одржавање и набавка војне опреме.

Тек после 2012. године може да се каже да одбрана и Војска добијају изглед и значај који им припада. Ако узмемо прошлу годину, 2017. година је

јачко била успешна за Министарство одбране и ја пре свега желим да истакнем пројекат изградње станова за потребе припадника Министарства одбране.

Такође, завршени су нацрти и стратегије Националне безбедности и одбране и усвојени планови дугорочног развоја система одбране. Само у 2017. години примљено је више од 1.000 професионалних војника у Војску Србије. Спроведене су обуке са преко 2.000 лица из резервног састава јединица и команди Војске Србије.

Политика војне неутралности је такође политика коју подржава Посланичка група СНС. То је пре свега важно због наших грађана којима ратови нису потребни, већ политика мира, политика стабилности, дакле, политика војне неутралности. Али са друге стране ми дајемо подршку и развоју и модернизацији и јачању наше Војске и безбедносних капацитета јер желимо да у сваком тренутку наши суграђани буду заштићени.

Сложићете се, министре Вулин, да не смемо да заборавимо период до 2012. године и катастрофално лоше стање у овом ресору, који је тада био у рукама Драгана Шутановца, који је као намерно желео да ради искључиво на уништењу свих војних капацитета. Сетимо се само колико је тенкова тада уништено, али ви сте већ о томе говорили јуче па не бих понављала, а и тада је могло да се ради на развоју и на модернизацији и одбране и Војске Србије као што се то ради данас.

Морам да кажем, управо у том периоду, тачније 22. октобра 2010. године настао је и проблем за град Ниш. Данас су на протестима у том граду најгласнији они који су тај проблем и направили и који су до тог проблема и довели. Тада је закључен штетан уговор по Министарство одбране и по град Ниш, када је град Ниш преузео обавезе и то као надокнаду за пренос права коришћења Аеродрома и Касарне „Бубањски хероји“. Те обавезе до данас нису извршене, те обавезе нису биле извршене ни у том периоду и те обавезе свакако сматрам да неће моћи да буду извршене ни у наредном периоду јер су процењене на више од 65 милиона евра, које град Ниш у овом тренутку нема. Није имао ни тада.

Између осталог, требало је да се изграде станови за потребе припадника Министарства одбране и Војске Србије, а подсетила бих да су само 32 стана додељена.

Сада је руководство Ниша усвојило препоруку Владе да се Аеродром врати Републици Србији. То су, наравно, одмах искористили пропали политичари, којима су остале само пластичне пиштаљке и шетња улицама града, они људи који не мисле на Ниш, они људи који не воле Ниш, они људи који желе да само искористе медијску пажњу и нешто мало минута у медијима како би горак укусу од пораза на свим изборима могли мало да ублаже, јер њихови резултати на изборима почињу углавном нулом и зарезом.

Са друге стране, град нема пара за модернизацију Аеродрома, а Влада Републике Србије ће наставити са улагањима. Аеродром ће се даље развијати. Влада је само у последње три године чак осам милиона евра уложила у град Ниш, 3,6 милиона евра је Влада Републике Србије у последње три године уложила у град Ниш.

Могу на протесте у Нишу само да позивају они људи који не воле Ниш и само људи који не желе да Ниш постане центар Балкана, а сада има највећу шансу за то.

Што се тиче путника, морам и то да кажем, путници ће путовати под истим условима што се тиче цене све до 2021. године јер су на тај период закључени уговори са компанијама.

На крају, искористићу прилику да вама, министре, и припадницима Војске Србије честитам Дан Војске Србије, који је био 23. априла, а да колегинице и колеге позовем да подржимо ове предлоге. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сагласно члану 27 и члану 87 ст. 2 и 3 Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова, због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

Реч има народни посланик Маја Виденовић.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, господине потпредседниче.

Господине министре, господо из министарства, из Војске Србије, даме и господо народни посланици, имамо 13 важних закона који говоре о томе како ће нам изгледати Безбедносно-информативна агенција, Војска Србије, Полиција и многе друге ствари. Ми о томе разговарамо у обједињеној расправи која нас онемогућава, с обзиром на време које имамо, да због свега онога што сте упутили посланицима у Народној скупштини, на начин који нас обавезује о томе одговорно говоримо.

Ми смо поднели велики број амандмана у нади да ћемо о њима имати прилику да разговарамо када будемо имали прилику да говоримо о појединостима. Та нада је, наравно, као и сваки покушај да овај парламент буде Парламент а не играчка СНС-а, Александра Вучића... Посланици власти су и овај пут поднели стотину небулозних амандмана који онемогућавају посланике опозиције, не посланике опозиције него грађане, да чују о чему се овде ради, тако да ћу за ово време које ми стоји у расправи у начелу само у неколико акцената говорити о нечему што сматрам најважнијим у овом тренутку, а то је Закон о БИА.

Када говоримо о том закону, врло је важно као одговорни људи и, министре, ја од вас очекујем, и не само ја него и грађани Србије и јавност, да нам одговорите на неколико важних питања.

Тај закон је по хитном поступку упућен у Парламент Србије 31. августа 2017. године са невероватним образложењем које су сви народни

посланици добили овде и ја због интереса јавности то образложење морам да прочитам. Дакле, предлаже се да се овај закон донесе по хитном поступку, с обзиром на то да би у противном била доведена у питање могућност Безбедносно-информативне агенције да делотворно заштити уставно уређење и безбедност Републике Србије, а то би могло да има штетне последице по безбедност грађана и остваривање и заштиту њихових слобода и права.

Овако нешто апсолутно узнемирава не сваког народног посланика, него грађанку и грађанина Србије. Овако нешто када са оваквим образложењем у августу 2017. године пошаљете, да је потребно да се мењају чланови одредбе одређених чланова Закона о Безбедносно-информативној агенцији и да након тога, сада се налазимо у априлу 2018. године, и даље по хитном поступку, ја вас молим да кажете на који начин је Република Србија била угрожена, на који начин је сачувана безбедност грађана и грађанки и уставни поредак, што је, између осталог, посао ове агенције или је можда могуће да је и ово једна од ствари о којој Влада не говори истину грађанима Србије и народним посланицима.

Уколико је једини разлог да се мења по хитном поступку због угрожености и потребе да се сачува безбедност грађана и уставни поредак, чињеница да се суштина овог закона односи и заправо ради о само једној јединој ствари, а то је да директор БИА, господин Гашић, жао ми је што није овде и што се не усуди да одговори на ова питања, добија овлашћења која превазилазе сва она овлашћења која имамо у упоредној пракси, сва овлашћења која су претходни директори имали.

Дакле, угрожена је безбедност, по хитном поступку се упућује Закон о Безбедносно-информативној агенцији зато што, и каже се грађанима – ако не усвоје народни посланици ове измене, Безбедносно-информативна агенција неће бити у могућности да на адекватан начин у складу са законом ради оно што јој је посао, а посао је, између осталог, да штити безбедност грађана, да штити Уставом утврђени поредак.

Дакле, уставни поредак и безбедност и права и слободе грађана зависе искључиво од повећања овлашћења директора Безбедносно-информативне агенције, коме се у неколико чланова који су предмет ових измена о којима ми говоримо искључиво и само повећавају надлежности и овлашћења, од тога да не мора да расписује конкурс, од тога да је он тај који ће утврђивати коефицијенте за плате, од тога да је Братислав Гашић директор Безбедносно-информативне агенције, посебно он, али и било који, он ће одлучивати о томе да ли неко има потребне квалификације, он ће одлучивати о томе на који начин ће се људи стручно усавршавати, он ће одлучивати о томе на који начин ће људи накнадно напредовати у структури Безбедносно-информативне агенције.

Човек, било који човек, знате, када повећавате овлашћења у било којој области, без да се повећава простор за контролу, у било којој области,

а посебно у Безбедносно-информативној агенцији, где је неопходно да постоји цивилна контрола такве службе, то је агенција која, подсећам вас, није одговорила и није заштитила грађанина ове земље, како и ви говорите, лидера опозиције Оливера Ивановића, који је 10 дана пред смрт отишао у просторије БИА и сопствену државу обавестио о озбиљним претњама, које су се, нажалост, испоставиле као истините.

Значи, неопходно је да се промени закон тако што ће се повећати овлашћења директора Агенције, који ће моћи да запошљава, да одређује коефицијенте, да награђује итд. И због тога, ако се то не уради, Безбедносно-информативна агенција неће бити у могућности да на адекватан начин штити поредак.

То је нешто што апсолутно захтева ваше одговоре и очекујем их и од вас, господине Вулине, уколико сте у могућности, и господина Гашића, чије тренутно одсуство га неће аболirati од тога.

(Народни посланици СНС додају.)

Господине Арсићу, надам се да овом приликом можда чујете добацивања која свакако мене неће деконцентрисати, али ће остати у стенограму, као једна од ствари коју ви наводно нисте чули.

(Председавајући: Колегинице, није било добацивање да вас омета, него да не направите грешку, зато што једино овој народној скупштини може да се обрати министар, не може директор ниједне Агенције.)

Ово је духовит покушај.

(Председавајући: Није духовит покушај.)

Јесте, нажалост, само духовит покушај. Ово је само покушај, није духовит, то сте у праву.

(Председавајући: Није уопште духовит.)

Да ли можете да ми дозволите да наставим?

(Председавајући: Наставите.)

Само неколико других ствари, дакле, сва моћ која се овим изменама закона ставља у руке директору Безбедносно-информативне агенције, сва та додатна моћ, са друге стране, нема за последицу додатну контролу овог процеса, која се ставља у руке једном човеку. Агенција која штити безбедност грађана Србије и уставни поредак даје се у руке човеку кога је на ту позицију једино, по речима председника Србије и молим вас да ме у том смислу не прекидате, зато што је председник Србије, Александар Вучић, рекао – наравно да ће Братислав Гашић бити директор БИА зато што је стрпљиво чекао годину и по дана без икакве функције.

Дакле, директора Безбедносно-информативне агенције је кандидовало стрпљење, јер је човек преживео годину и по дана без функције, са једне стране, а са друге стране се посланицима и грађанима говори...

(Председавајући: Колегинице, вратите се на тему. Тачка дневног реда није избор директора Агенције.)

Молим вас да ме не прекидате. Говорим о изменама закона. Ако нисте у стању да пратите ток мисли, молим вас да се сконцентришете.

(Председавајући: Ја вас молим да се вратите на тему. Одлично пратим, само вам кажем да тачка дневног реда није избор директора БИА.)

Да ли сте завршили?

(Председавајући: Да ли сте ви завршили?)

Не, ја говорим, а ви ме константно прекидате.

(Председавајући: Наставите, али по тачки дневног реда.)

Одакле вам идеја да ћу ја да слушавам шта ви мени говорите, када треба да наставим, о чему не треба да причам? Говорим о изменама и допунама Закона о Безбедносно-информативној агенцији. Ако ви нисте у могућности...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нађите ми, молим вас, у Закону о Безбедносно-информативној агенцији да било где пише Братислав Гашић.

(Маја Виденовић: Господине Арсићу, можете ли ми вратити реч?)

Затражите реч, није проблем.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Прво, једино, искључиво је да ви мене не смете да прекидате. Немам ја шта да затражим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изричем вам опомену, колегинице Виденовић.

(Маја Виденовић: Ви сте ми поново искључили микрофон. Могу ли да наставим да говорим? Четврти пут сте ми искључили микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Пријавите се, посланице, да наставите да говорите. Пријавите се, нисте у систему.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Ово је седми пут, председнице Народне скупштине Републике Србије, да сам прекинута док говорим о законима који су на дневном реду, о чему очекујем објашњење, и ваше и вашег претходника, као и образложење због чега сам образлажући Предлог закона добила опомену.

Значи, чињеница да сте се сада заменили на месту председавајућег вас не ослобађа обавезе да ми кажете због чега сам добила опомену зато што сам рекла да ће изменама закона о Безбедносно-информативне агенције, о којима данас говоримо, које су донете по хитном поступку зато што је и народним посланицима и грађанима Србије речено – уколико директор БИА не добије највећа могућа овлашћења, нећемо бити у могућности, припадници БИА, да на адекватан начин штитимо безбедност грађана и уставни поредак.

Због тога сам добила опомену и молим вас да на тако нешто реагујете, односно да добијем образложење. Ово је суштина и очекујем у наредној расправи, остављајући време колегама, да добијемо одговоре на неколико питања.

Такође, чињеница да не постоји, да овај предлог закона нисте ни превели, ни упутили Европској комисији за мишљење је нешто што ћемо

такође у наредној расправи, у наредном току дискусије имати право да чујемо.

Молим вас за одговор због чега сам прекинута четири пута у току своје дискусије и образложење због чега ми је дата опомена када сам говорила о предлогу овог закона.

ПРЕДСЕДНИК: Само полако. Да ли сте завршили обраћање, посланице Виденовић? Да, хвала.

Морам да се упознам са током седнице пре него што сам ушла и даћу вам одговоре на ваша питања зашто сте четири пута прекинути и зашто сте добили опомену. Само да се упознам са током седнице, односно делом када се то дешавало.

Повреда Пословника.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Рекламирам члан 109, који каже да се опомена изриче народном посланику који је пришао говорници без дозволе председавајућег, који говори пре него што је затражио и добио реч, који и поред упозорења председника Народне скупштине говори о питању које није на дневном реду, колегиница Виденовић је говорила о Безбедносно-информативној агенцији све време, ако прекида говорника у излагању, добацује му или томе слично, који се непосредно обраћа другом народном посланику, ако употребљава псовке и увредљиве изразе.

Ништа од овога колегиница Виденовић није изговорила, а господин Арсић овде демонстрира силу целог јутра, прво тиме што није чуо срамне увреде које су изречене и колегиници Тепић и свима нама овде, али ћемо тражити и стенограм, а имамо и снимак.

Тако да вас молим да упристојите ваше заменике када ви нисте ту, а и ви често радите то што раде и они. Не можете све време да кршите овај пословник. Или га промените, а ако нећете да га промените, онда га поштујте. Међутим, с обзиром на то да ће директор Агенције имати ексклузивно право овом одлуком, онда можемо све да очекујемо.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Искључила сам ово што излази изван оквира повреде Пословника.

Сем намере да извређате моје заменике, помало и мене, не видим у чему је повреда 109. Замолила сам да сачекате да видим како је текао тај део седнице када је изрекнута опомена и слажем се, размотрићемо зашто је изрекнута. Имамо времена до закључења седнице да видимо да ли ће опомена остати или неће.

То је моје обећање, али морам да се упознам како је изгледао тај део седнице и шта је заиста изговорено и због чега је изрекнута опомена, јер имамо примере када су сви осуђивали представу „Голубњача“, а нико је није

ни гледао. Немојте очекивати да исте секунде кажем да је неко у праву, а да други није. Нисам тај тип, не припадам том корпусу начина размишљања.

Министар Вулин жели да одговори на дискусију.

(Радослав Милојичић: Нисте ме питали да ли желим да се изјасним.)

Рекли сте да желите, да је повреда.

Изволите, министре.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Поштована председнице Народне скупштине, господо потпредседници, даме и господо народни посланици, прошли дан смо како тако провели у атмосфери у којој смо разговарали о законима. Видим да је овај дан почео тиме да ћемо разговарати о личним антагонизмима, ко се коме допада, ко се коме не допада иако ово нису закони за Братислава Гашића, Александра Вулина и Александра Вучића, ово су закони који се односе на систем одбране, на Војску Србије, Министарство одбране и Безбедносно-информативну агенцију. Само мала исправка, не односе се на Полицију, али нимало. Овде нема никакве полиције, а речено је да се односи и на полицију и да ће се радити о полицији.

Дакле, заиста бих волео да ту енергију коју овде осећам... Знате, потпуно је легитимно да мрзите и Вучића, и Гашића и мене. То је у реду. То је ваше људско право, грађани се одреде према вашем људском праву на изборима, али штета је ту енергију потрошити на мржњу уместо да је потрошите на ове законе који су заиста веома важни.

Да кренемо. Дакле, прво смо рекли да нема Полиције у предлозима и да то рашчистимо. Друго, овде је речено од које то опасности, која је то опасност наступила, шта се десило, било је образложење. Да вам прочитам дословно а не онако како се чита јер је згодно нешто прочитати. Дакле, каже се – предлаже се да се овај закон донесе по хитном поступку, с обзиром на то да би у противном била доведена у питање могућност Безбедносно-информативне агенције да делотворно заштити уставно уређење и безбедност Републике Србије, а то би могло да има штетне последице по безбедност грађана. Могло би. Дакле није наступило, могло би да наступи и зато се доноси закон, јер би нешто могло да се деси. Не да се десило, већ би могло да се деси. И то да разјаснимо.

Знате, одлука је Народне скупштине када ће неки закон да дође на дневни ред. Народна скупштина одлучује шта су приоритети и то је њено суверено право и у то нико не може да се меша. Ја ћу вам рећи да смо ми послали наше законе у новембру, ове војне законе, сада имам ту част да седим пред вама. Народна скупштина одлучује о томе, немојте неком другом да то пребацујете. То је такво право.

Сада, веома је некоректно на људски и на сваки други начин прозивати овде Братислава Гашића када није ту да вам одговори. Он не може да вам одговори. Само ја по Пословнику ове скупштине могу да вам одговорим, као предлагач, или други министар. Не може нико од ових људи који седе овде, не може нико кога доведете са стране а није члан Владе, само

министар може да одговори. Јако бих јако волео да Братислав Гашић може да вам одговори, јер знам да бисте тај одговор дуго памтили, али не може, такав је закон. Не може и немојмо онда говорити да гледаоци који можда не знају и нису дужни да знају Пословник кажу – ево га, не сме да им одговори, побегао је. Није ни побегао, нити не сме. Не може, такав је закон.

Када променимо Пословник, а то је пословник који сте ви донели, када променимо Пословник да може да говори ко хоће, онда ће моћи да одговара ко год хоће, али док је тако, немојте то радити, није коректно. Легитимно је, то је политика, борите се за бираче, не превише успешно али то је ваше право и немам ништа против, само, ето, моје право је да кажем истину – не може да одговори; закон му брани да одговори, може само предлагач.

Ево и да објаснимо чињеницу у чему је проблем, зашто БИА тражи ово и зашто је то „могло“. Одмах да вас умирим. Није се десило, безбедност ове земље је сачувана и чува се, а чува се првенствено због огромног пожртвовања и ентузијазма људи који раде у нашим агенцијама од безбедносно-информативне, војнобезбедносне, војнообавештајне, наравно Бироа за службе безбедности и свих надлежних, зато што се пуно ради. У БИА се ради зато што сви запослени у БИА, због немогућности запошљавања, због доношења Закона о Полицији који не одговара Безбедносно-информативној агенцији и увођења обавезе да се мора ићи на јавни конкурс, што је за БИА неприхватљиво, као што видите, и разумљиво, две године није примљен ниједан радник у БИА. Две године! То значи да сваки радник Безбедносно-информативне агенције ради по неколико послова, ради прековремено, ради неколико дужности, оно што није његов посао, раде више и онда наравно да морате да кажете „могло би да се деси када су људи преоптерећени, када један човек ради два-три посла“. Не сме да ради два-три посла, не треба да ради два-три посла, а признаћете сви смо разумели бар то да није могуће на отвореном конкурсима примати оперативце БИА. Како то неко замишља и како неко мисли да ће се то десити?

Дакле, зато је тражено по хитном поступку, зато „би могло да наступи“ јер, признаћете, није логично да БИА буде толико оптерећена ако можемо да је растеретимо. То је суштински разлог.

Морам да кажем да заиста не разумем ко ће одредити коефицијент ако неће руководиоца БИА. Ко ће одредити? Нека група невладиних организација? Ко ће одредити коефицијент врло ме занима, пошто у сваком министарству, у сваком органу државне управе руководиоца управе или руководиоца органа предложи коефицијент, упути га на Владу, Влада га прихвати или га не прихвати. Ко други, ко ће други то да ради? То је предвиђено и овим законом. Наравно да ће то да ради директор Агенције.

Ово није закон о Братиславу Гашићу. Драго ми је што су многи у овој скупштини убеђени да ће Братислав Гашић бити заувек директор БИА, да ће заувек бити оваква власт, то је лепо од њих и народ нас у овом тренутку

подржава, не значи да ће то увек радити, али ви се понашате као да ће то бити заувек. Негде ми је драго, хвала вам на томе, хвала вам на том поверењу у нас и поверењу у себе, али ово није закон ни о једном појединцу, ово је закон о Безбедносно-информативној агенцији, где се на првом месту запосленима у Безбедносно-информативној агенцији омогућава да им буде лакше, да се приме нови људи и да се приме на једини начин како то може да се прими.

Морам да кажем на крају, не разумем зашто се овде понавља увек и на првом месту одговорност државних органа Републике Србије на простору КиМ. Је л' могуће да никоме не падне на памет да каже, рецимо, евидентно је да Приштина има одговорност и да не покушава ништа да уради, па да кажете: „Ево, могли би и наши државни органи да раде више“, или шта већ мислите? Не, овде искључиво кажете органи државе Србије не раде ништа, они су криви за све. То не чујете ни у Приштини. У Приштини покушавају да се оправдају, у овом парламенту не би морали да се оправдају, овде би рекли тако је, нисте ви ни случајно криви, то сигурно Срби, све Срби, само Срби то раде и нико други.

Овде се слушало и како смо криви за бомбардовање, како смо криви за све ратове, оно што не чујете више ни у земљама које су нас бомбардовале и које су учествовале у ратовима. То не могу да разумем. Свако има право да тражи своје бираче, али не могу да разумем да у овом високом дому неко изађе и понавља то непрекидно како су Срби криви за све, од рата 1999. године, разбијања Југославије, па до ужаса и трагичног убиства Оливера Ивановића. Заиста то не могу да разумем, али нека свако ради како мисли да треба.

ПРЕДСЕДНИК: Пошто су се стекли услови, предлажем да констатујемо потврђивање мандата народном посланику у Народној скупштини за упражњено посланичко место како бисмо омогућили његово учешће у раду Народне скупштине.

Уручена вам је Одлука Републичке изборне комисије о додели мандата народног посланика ради попуне упражњеног посланичког места у Народној скупштини.

Уручен вам је Извештај Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, који је утврдио да су се стекли услови за потврђивање мандата народном посланику, са предлогом да Народна скупштина, сходно члану 27 став 5 Закона о избору народних посланика, констатује потврђивање мандата народној посланици Нади Костић, изабраној са Изборне листе Доста је било – Саша Радуловић.

На основу Одлуке Републичке изборне комисије и извештаја и предлога Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, а сходно члану 27 став 5 Закона о избору народних посланика, констатујем потврђивање мандата народној посланици Нади Костић.

Честитам народном посланику на избору и молим да се припреми за полагање заклетве.

Поштовани народни посланици, молим вас да, сагласно члану 17 Закона о Народној скупштини, приступимо полагању заклетве:

„ЗАКЛИЊЕМ СЕ ДА ЋУ ДУЖНОСТ НАРОДНОГ ПОСЛАНИКА ОБАВЉАТИ ПРЕДАНО, ПОШТЕНО, САВЕСНО И ВЕРНО УСТАВУ, БРАНИТИ ЉУДСКА И МАЊИНСКА ПРАВА И ГРАЂАНСКЕ СЛОБОДЕ И ПО НАЈБОЉЕМ ЗНАЊУ И УМЕЋУ СЛУЖИТИ ГРАЂАНИМА СРБИЈЕ, ИСТИНИ И ПРАВДИ!“

Хвала.

Молим да потпишете ваш текст заклетве.

Дозволите ми да вам у име у Народној скупштини Републике Србије и у своје лично име честитам на избору за народну посланицу и пожелим успешан заједнички рад у текућем мандатном периоду. Честитам још једном.

Настављамо са радом.

Реч има Маја Виденовић, реплика.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, председнице.

Само ради прецизности. Прва ствар, претпостављам, господине министре, да колеге припадници Војске нису овде присутни само да би седели, него да би се консултовали са вама, иако они немају права да говоре; нажалост, такав је Пословник. То важи и за господина Гашића. Мени је криво што он није био присутан, да му се, консултујући се са вама, омогући да помогне да ви одговорите на оно што сам навела.

Дакле, наравно да се не ради о томе да неко не познаје Пословник, ради се о томе да је он изабрао да данас не присуствује, да се не суочи са аргументима, да у консултацији са вама који сте министар, кога овде бирамо, помогне да покушате да одговорите. Дакле, понављам још једном, због стенограма, због истине и због јавности. Чitam нешто што је упутила Влада Републике Србије народним посланицима и грађанима Србије. Каже – разлози за доношење закона по хитном поступку: предлаже се да се овај закон донесе по хитном поступку, с обзиром на то да би, у противном, значи уколико се не донесе по хитном поступку, била доведена у питање могућност Безбедносно-информативне агенције да делотворно заштити уставно уређење и безбедност Републике Србије, а то би могло, и наставља се како сте рекли, имати штетне последице по безбедност грађана итд.

Дакле, уколико се по хитном поступку не усвоје ове измене, а ове измене се у једној реченици могу дефинисати као давање искључивих и већих овлашћења директору Безбедносно-информативне агенције, како год се он се звао, посебно овај који је, нажалост, тренутно директор, како год се он звао, дакле по хитном поступку се морају изменити чланови овог закона који се само и искључиво односе на то да се морају дати већа овлашћења директору. Уколико се овлашћења већа директору не дају, а ја због интереса јавности говорим да се та овлашћења односе на нпр. да директор доноси акт

о унутрашњем уређењу и систематизацији, да директор одлучује о заснивању радног односа и решењу без конкурса, да директор утврђује образац којим се одређује садржај упитника итд., да директор одређује поступак стручног усавршавања. Уколико се то не усвоји, биће угрожена безбедност.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Владимир Ђукановић.

Тражили сте реплику, је л' тако?

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Уважена председавајућа, чисто реда ради мора да се нагласи да, да ли ће нешто бити по хитном поступку овде у Парламенту или не, о томе одлучује Скупштина, не одлучује Влада. Влада може да да предлог, а ми смо ти ваљда који вршимо и контролу рада Владе, а између осталог и контролу рада наших служби, пошто имамо надлежан Одбор за контролу служби безбедности. Према томе, на нама је да оценимо да ли је нешто потребно да се ради по хитном поступку или не.

Мени је жао што се уважена колегиница, коју иначе заиста искрено уважавам, није мало више оријентисала на сам закон, него је више ишла оним принципом пропаганде која, иначе, важи за Закон о Безбедносно-информативној агенцији и која се стално протура по медијима, узгред буди речено, о тим конкурсима. Па што их ви нисте доносили када сте били власт? Што ви нисте имали конкурсе за пријем у БИА? Никада ниједан конкурс нисте расписали, али то како изгледа по вашој логици, ево ви, господине Панићу, годинама сте у БИА па то знате, како су наше колеге замислиле, то би било овако – да се у новинама, рецимо, објави конкурс, БИА је објавила конкурс да су јој потребни оперативци за нпр. праћење рада дипломата у Републици Србији и сада опишете и профил који би нам био потребан и то тако да изађе у новинама. Отприлике то је оно што нам наше колеге са друге стране траже, да имамо такав рад БИА, што је, наравно, потпуно ненормално и потпуно бесмислено. Ја бих заиста замолио да више такве ствари не износите, јер смеје вам се читав аудиторијум. То никада нико и нигде не ради.

Такође бих вас само на крају замолио да не говорите да су нечији амандмани бесмислени, јер ви сте поднели 1.600 амандмана, највећи део амандмана вам је „брише се“, промена зареза, тачке или већ шта, чисто реда ради, да бисте се јављали и да бисте покушавали да опструишете рад Парламента. Наравно, ви на то имате право, парламентарна опструкција је нешто што је сасвим легитимно од стране опозиције, али немојмо да говоримо да су нечији амандмани бесмислени јер, када се погледа садржина ваших амандмана, тек онда би заиста могло о бесмислу да се говори. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Министар Вулин жели да одговори на вашу реплику.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Дакле, драго ми је да смо се сложили са тим да је овде јасно наведено: „А то би могло да има штетне последице“. Штетне

последнице су избегнуте захваљујући раду ових људи и раду читаве наше безбедносне заједнице и зато што радник БИА ради два или три посла. Наравно да би могло да се деси, уколико у продуженом времену будемо наставили овако да се понашамо, шта? Нећемо примити у БИА више никога наредне три године, четири године, пет година и мислимо да ће све функционисати, све ће бити у реду. Немојте да примите никога у Полицију, Војску, БИА ни случајно, а све ће функционисати? Неће функционисати, питање је колико ови људи могу да издрже.

Овако се радило, као што ви критикујете сада, од 2008. до 2012. године, за време директора Безбедносно-информативне агенције из редова ДС-а. Тако је било, али је норма била упућујућа на Закон о Полицији, а сада се, пошто Закон о Полицији не одговара потребама БИА, доноси у органском закону, дакле доноси се у Закону о БИА. Дакле, и до сада се на потпуно исти начин радило, тако је било, само што је норма била упућујућа, а сада ће бити норма у самом закону. До сада се, да поновим због наших гледалаца, одређивала норма која каже – како је одређено у складу са Законом о Полицији, а сада се каже – без помињања Закона о Полицији, јер Закон о Полицији не прилагођавамо БИА, него БИА сама за себе ради. Овде се сада доноси норма у самом закону.

Исто ово овлашћење је имао функционер ДС-а, господин Вукадиновић, који је био на челу БИА од 2008. до 2012. године. Исто, само што је био функционер ДС-а, а то је онда у реду, то је онда дозвољено, то може. Одмах да вам кажем, прво што је урадио након што је престао да буде директор БИА, постао је, толико о његовој ванпартијској и не знам каквој припадности, саветник Бојана Пајтића за безбедност. Гле чуда, гле баш ДС. Али добро, то је све неважно. Важно је за наше гледаоце, важно је за грађане Србије да знају – иста ова овлашћења су примењивана од 2008. до 2012. године, само другачијом правном техником, ништа више. Ништа друго се не мења. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем.

Председавајућа, уважени министре, даме и господо народни посланици, вероватно сте и ви приметили у досадашњем току расправе да нисмо чули скоро ниједну суштинску, значајну, праву критику на све предложене законе. То доста говори о квалитету ових предлога закона, мада, слушали смо, истине ради, разне којештарије, бесмислице, покушаје критике, наравно, без и једног јединог аргумента.

Сада се ту поставља кључно питање – од кога долазе те оптужбе и те критике? Долазе углавном од оних који су, како смо једном рекли, плански и намерно и врло темељно и врло систематично, годинама урушавали Војску Србије, и замало уништили, од 2000. до 2012. године уништавали и деградирани Војску Србије. Они су се у годинама док су вршили, нажалост,

власт према Војсци Србије опходили као да је то нешто што нам апсолутно не треба, што нам није потребно, нешто што је вишак. Као да је то нешто што ето, морамо да имамо, али суштински безначајно и непотребно. Такав је њихово однос био према читавом безбедносном сектору, а поготово Војсци Србије.

Како смо и чули, више од 500 тенкова и хаубица су истопили, не може се побројати тачна цифра колико је наоружања распродато, ПВО системи, стреле, лично наоружање. Све што су могли да униште и да распродају, и то будућашто, то су и учинили. Дакле, тек од 2012. године је почело да се ради на поправљању стања у Војсци и ја не могу да разумем тезе које долазе, тезе које су присутне, да нам војска није потребна.

Наравно да је потребна. Потребна нам је јака војска, потребна нам је озбиљна војска, потребна нам је војска која ће бити поштована, баш због мира, баш због мира коме тежимо, баш због стабилности. Па и Швајцарска и Шведска као неутралне земље имају јаку и оспособљену војску. Потребна нам је добро обучена, добро опремљена војска и ја, министре, не могу да не поздравим интенције ових предлога закона по питању побољшања материјалног положаја припадника Војске Србије, побољшања технолошке опремљености и укупног развоја Војске Србије.

Када сва ова питања посматрамо из угла традиције и историје, онда ствари добијају још већу тежину. Дакле, не морам наглашавати колико пута смо у историји имали прилике да будемо поносни на српску војску, на српског официра и на српског војника. Ова 2018. година је година када обележавамо завршницу, односно завршетак Великог рата, Првог светског рата, у коме је српска војска стекла, рекао бих, светску славу. Показали смо много пута у историји да умемо земљу да бранимо и одбранимо и да будемо поносни управо на тог српског војника и српског официра.

Из свега наведеног желим да нагласим да снажно подржавам све предлоге закона који су на дневном реду и да ћу у дану за гласање гласати за исте. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Уважени министре и гости из Министарства и БИА, погледајмо заиста Закон о Безбедносно-информативној агенцији. Заиста, најмање је проблем у овоме, а министар Вулин изгледа придаје највише значаја томе. Ја сам, господине Вулин, по основном образовању лингвисткиња, па хајде мало, када сте већ ушли у лингвистичке зачкољице, да видимо шта заиста пише у овом предлогу закона који нам је Влада послала 30. августа 2017. године, пре, чини ми се, осам месеци, а већ у том моменту је закон о БИА годину и по дана каснио са усвајањем.

Дакле, каже се, читам целу реченицу да не би било замене, а ако желите, ви нама често овде држите предавања као да смо у некој школи,

можемо, како се то каже на часовима српског језика, део по део анализирати и одређивати врсту речи и службу речи у реченици и видети шта она заправо значи.

Влада Републике Србије нам у Предлогу закона, који је потписала председница Ана Брнабић, на осмој страни Предлога закона о Безбедносно-информативној агенцији саопштава следеће: „Предлаже се да се овај закон донесе по хитном поступку с обзиром да би у противном била доведена у питање могућност Безбедносно-информативне агенције да делотворно заштити уставно уређење и безбедност Републике Србије, а то би могло да има штетне последице по безбедност грађана и остваривање и заштиту њихових слобода и права.“

Даћу вам за право, господине Вулин, да се други део реченице, од запете, заиста налази у потенцијалу. Можда вам је познато да је потенцијал сложен и личан глаголски облик којим се изриче жеља, могућност или намера да се нешто деси, тако да можемо узети да је овај други део реченице био у потенцијалу.

Нажалост, први део реченице износи тврдњу. Реченице у којима се износи тврдња, господине Вулин, зову се изјавне реченице и овде се сада каже – предлаже се да се овај закон донесе по хитном поступку с обзиром да би у противном била доведена у питање могућност Безбедносно-информативне агенције да делотворно заштити уставно уређење и безбедност Републике Србије. Другим речима, ова реченица се може читати и овако – предлаже се да се овај закон донесе по хитном поступку, јер ће у противном бити доведена у питање могућност БИА да делотворно заштити уставно уређење и безбедност Републике Србије.

Ми, господине Вулин, не знам да ли сте приметили, овај закон нисмо усвојили по хитном поступку како је то предложила Ана Брнабић, већ га усвајамо осам месеци касније.

Питање за вас, пошто смо ми поступили супротно вашем предлогу – да ли је у међувремену доведена у питање могућност Безбедносно-информативне агенције да делотворно заштити уставно уређење и безбедност Републике Србије? Ако није, због чега сте ви утврдили да ће то да се деси ако ми не усвојимо овај закон по хитном поступку? Овде нисте ставили да ће то бити могућност, ви сте у првом делу ове реченице овог образложења нама рекли да ће, ако ми не будемо усвојили овај предлог закона по хитном поступку, могућност БИА да делотворно заштити уставно уређење и безбедност Републике Србије бити доведена у питање.

Господине Вулин, да ли смо ми довели у питање могућност БИА да делотворно заштити уставно уређење или, недајбоже, безбедност Републике Србије? Молим вас реците нам ако смо то урадили па да разговарамо међу собом зашто ми вас нисмо послушали, зашто ово нисмо урадили по хитном поступку или, ако нисмо, да ли сте то само тако рекли да би ово био још један закон који пролази кроз скупштинску процедуру или је ово један од оних

закона који сада већ пословично носе ознаку хитности, што би заправо значило, како бих то рекла, да је Влада Републике Србије обманула Народну скупштину.

Оно што је већ речено неколико пута, видим да колеге одбијају о томе да говоре и расправљају, неколико ствари је у овом закону заиста интересантно. Наиме, члан 1, којим се прописује да је наравно министар тај који доноси акт о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Агенцији, доста детаљно у ставу 2 образлаже шта све тај акт о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места подразумева, али нигде нема, наравно, и да он мора уредити ова питања на такав начин да се може утврдити индивидуална одговорност у обављању послова. Ово није први закон који нам долази да имамо такву одредбу да заправо нико није одговоран за оне ствари које крену по злу, а већ у ставу 3 истог члана каже се – како неки мисле, противно Закону о доступности информацијама од јавног значаја – да су сви подаци у том акту тајни подаци и тиме сте ви заправо унапред утврдили да су сви ти документи тајни.

Документи, господине Вулин, не могу бити унапред означени и у целости означени као тајни. Наш закон је врло јасан у том погледу. Ја схватам фасцинацију оних који воде државу силом и полицијом, особито тајном полицијом, али верујте да чак и у раду тајних служби, обавештајних служби, постоје закони Републике Србије који се морају примењивати.

Наравно, ви не сматрате да се на БИА примењују закони, сматрате да она може бити јача и од судова. То се види у оном чувеном члану 20в. Неке од мојих колега су већ говориле о томе. Наиме, директор БИА има ексклузивно право да чак и у случају да суд неког врати на посао одлучи да ту особу не прими на посао, а све под плаштом некаквих безбедносних провера, за које видимо да не знају ни како теку.

Господине Вулин, правоснажне судске одлуке се могу оспоравати. Оне се могу оспоравати, али ванредним правним лековима у судском поступку, а не појединачном одлуком некаквог директора некаквог органа или административним оперативним радњама државних органа. Ви сте овде директора БИА, ви не волите да спомињемо његово име, ставили изнад судова у овој земљи.

Још једна интересантна ствар када је у питању директор БИА, осим невероватних овлашћења које овим законом добија, јесте то да, иако се ове измене закона баве људских ресурсима у БИА, ми овде не видимо ни један једини услов и критеријум који особа која треба да буде изабрана за директора БИА треба да испуни. За разлику од овога, када говоримо о ВОА, о ВБА, тамо се прописује да директори ових институција и њихови заменици могу бити искључиво лица која су завршила генералштабно усавршавање, која имају најмање девет година радног искуства на обавештајно-безбедносним пословима у системима одбране.

Да ли ми за БИА нисмо могли да пропишемо неки услов, ето, макар да тај мора имати неко искуство на том послу? Очигледно је да нисмо, будући да је заиста – колегиница Виденовић је рекла па се господин Арсић љутио – нашег директора БИА тренутно препоручило само то што је годину и по дана након простаклука које је изрекао једној новинарки издржао без функције. Ако бисмо ми ставили било какав услов за директора или његове заменике, господин Гашић ни у сну не би могао да буде директор БИА, па макар чекао на функцију годину и по дана или 15 година.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Драго ми је да смо бар разјаснили да би могло, дакле да се није десило, а није се десило зато што су радници БИА радили и још увек раде више послова него што би требало да раде, преузимају више одговорности, имају већи прековремени рад. Дакле, да смо наставили са овом праксом, то би се могло десити.

Ја мислим да не треба да радимо тако, да размишљамо о томе да ли би нешто могло или не, већ да учинимо све што је у људској моћи да се нешто не деси. И ако нам запослени у БИА сигнализирају да је нешто проблем, тај проблем треба решавати. Ми га решавамо управо на овој седници, због чега ми је, наравно, драго.

Само нека од важнијих питања која сте поставили.

Одмах да вам кажем, по питању одговорности радника БИА, ако будете љубазни да погледате члан 22 Закона о БИА, видећете да се тај члан не мења, а у њему је уређена одговорност радника БИА и на који начин. Дакле не знам, ако нешто не мењамо, како мислите да на другачији начин образложимо и објаснимо.

Такође, које услове мора да испуњава руководилац посебне јединице, што јесте БИА, свакако, регулисано је Законом о државној управи. Није пракса да се решења из једног закона преписују у други, већ је довољно да постоје у једном закону. Знате, из овога би изгледало да ми сада за закон о БИА морамо да урадимо препис, једну кодификацију свег законодавства које се односи на ово, па бисте имали један закон од 300 чланова. Зато постоје други закони који су на снази, правници служе за то да их повезују и тако то функционише.

Разумем фасцинацију господином Братиславом Гашићем, разумем фасцинацију његовим ликом и делом. Верујем да вам импонује и да вам је заиста жао што нисте могли да се позовете на таквог функционера у време ваше власти, али то ипак не оправдава оволики гнев на закон о БИА, закон који само регулише праксу која је постојала и у време власти досовског режима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Повреда Пословника, Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Поштована председавајућа, повређен је члан 107 Пословника.

С обзиром на то да је овде једно врло непримерено и непристојно предавање из области лингвистике одржао неко ко за себе тврди да је лингвиста, ако је већ такву врсту предавања данас одржао овде, можда би из тог угла могао да изанализира и јучерашњу псовку коју је упутила мени па да видимо да ли је то претећа, упућујућа, обећавајућа порука, са потенцијалом, без њега, у ком делу, јер то би била онда бар једна комплетна, примерена повреда члана Пословника 107 став 2. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Сматрам да нисам повредила Пословник, посланиче, јер ни у одредби става 1, ни у одредби става 2 не говори се да је председник учинио повреду члана 107, а посланик сам то не може да учини.

Александра Јерков, реплика министру.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Једно сте у праву, господине Вулин. Таквог функционера као Братислав Гашић вала нисмо имали и надам се да никада нећемо. У томе, између осталог, и јесте разлика. Немају га баш ни неке демократске земље, уређена друштва итд., али очигледно га имају земље које води ваша коалиција.

Све би то било добро ако бисте ви нама објаснили, ако је све већ било тако, ако се све то већ радило и све је исто било у време зле Демократске странке, а зашто онда ми мењамо закон? Зашто се онда уноси у измене закона ако је то све већ тако функционисало?

Друго, ја колико сам схватила, ви сте дошли на власт да поправите све лоше што је ДС радила, кад оно испаде да ви све још горе радите. Ви у закон уносите оно за шта тврдите да раније није било у закону а ДС је, по вашим речима, радила мимо закона.

Што се тиче хитности поступка, све би то имало смисла да сте ви у првом делу реченице рекли да би наше неусвајање закона по хитном поступку могло довести у питање могућност БИА да делотворно заштити уставно уређење и безбедност Републике Србије, али ви то нисте рекли. Ви сте рекли да ће наше неусвајање закона по хитном поступку довести у питање могућност БИА. У првом делу реченице глагола „могло“ нема. Ви сте нама рекли да, ако закон не усвојимо по хитном поступку, БИА неће моћи да функционише. Зашто сте то рекли, господине Вулин? Или, ако је то тачно, а ми нисмо усвојили закон по хитном поступку, како БИА није функционисала у претходних осам месеци? Молим вас, објасните нам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Министар Александар Вулин, реплика.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Хвала.

Функционисала је тешко, као што и сада функционише тешко. Јако је тешко када две године не примите ни једног јединог радника и имате природни одлив, људи одлазе у пензију, траже нова радна места и ви не

примите ни једног јединог радника и правите се да ће све бити у реду. Наравно да је тешко. То што се ништа није десило, или ви мислите да се ништа није десило, или нисмо сигурни да се ништа није десило, није БИА неко ко ће излазити по новинама и објашњавати које су тешкоће у свакодневном раду. За мене је и, ако је преоптерећен радник и ако радник ради више послова него што би требало да ради, то врло опасно. Ја нећу да чекам последицу. Хоћу да решим ствари пре него што наступе последице и овде вам кажем да би последице оваквог чињења могле да наступе.

Да ли су наступиле или нису? Видимо да је земља мирна, значи нису. А да ли могу да наступе? Па увек може да наступи. Али не смемо да урадимо, односно да не урадимо ништа што је у нашој, људској моћи а да не успемо да у најмању руку избегнемо могућност за оваква дешавања. То не сме да се дешава.

Зашто доносимо закон? Не, хајде, најбоље је да то остављамо да буде арбитрарно. Хајде да то не уредимо законом него да оставимо на слободну вољу. Хајде да то држимо као што је досада било, да се позивамо на неки други закон, а да правимо интерна акта којима ћемо моћи да радимо како хоћемо и шта хоћемо.

Ја сам за закон. Не видим шта је проблематично да и ту праксу регулишемо законом. Шта је ту проблем? Већ сам објаснио да се раније норма позивала на Закон о Полицији. Закон о Полицији више не одговара потребама БИА, јер је променио неке одредбе које су за БИА тешко прихватљиве. Због тога је унета у Закон о БИА ова норма која је сада оригинална норма, која сада даје могућност БИА да ради по сопственом закону. Шта је ту проблем? Зашто је проблем ако нешто регулишемо законом уместо да то оставимо на прећутно, или како се радило? Ја верујем у владавину закона, ово је владавина закона.

Уместо да честитамо радницима БИА, да им кажемо да су дали добро решење, да су дали решење које функционише, које одговара њиховим потребама, ми их оптужујемо овде за све и свашта.

А што се тиче тога да нисте имали Братислава Гашића, нисте имали Братислава Гашића, баш као што нисте имали ни Александра Вучића и зато имате 2% у Београду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Маја Мачужић Пузић.

МАЈА МАЧУЖИЋ ПУЗИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Поштовани министре са сарадницима, ја бих на почетку искористила прилику да похвалим председавајуће и Секретаријат јер смо у припреми листе говорника у досадашњем периоду имали прилику да видимо 50% тзв. мањезаступљеног пола, односно жена.

Када говоримо о Војсци, то доноси неко другачије гледиште и другачији аспект гледања на Војску, па макар то биле и језичке недоумице, односно анализе закона са тог језичког аспекта колеге прекопута.

Нећу данас много детаљно говорити о повећању борбене готовости војске и обнављању војне опреме, јер смо претходног дана имали прилику да чујемо од министра шта је све то обновљено и како је све војска опремљена последњих година, као и о побољшању живота и рада војних кадрова, који после икс година добијају нове униформе, као што смо чули, повећавају им се плате итд., да не детаљисем.

Данас бих искористила прилику да се осврнем на Одлуку о учешћу припадника Војске Србије у мултинационалним операцијама. Иако поједини посланици опозиције оспоравају учешће у међународним мисијама, сматрам да се мировним мисијама јача безбедносни капацитет и брани се суверенитет и интегритет Србије. Учешћем припадника Војске Србије у мултинационалним операцијама Република Србија потврђује да конкретно доприноси светској али и регионалној стабилности и поштовању међународног права, али и мира.

Желим данас да укажем и на повезаност међународних мировних мисија и образовања. Припадници Војске Србије и припадници Министарства унутрашњих послова учешћем у мултинационалним операцијама остварују двоструку корист. Не само да учешћем у међународним операцијама достојно представљају Републику Србију, већ кроз размену искуства које имају прилику да доживе на тим мисијама са припадницима других оружаних снага, пардон, других држава, они на неки начин поправљају капацитете и квалитете војних снага Републике Србије.

Похвалила бих данас и закон о БИА и дискреционо право директора Агенције да самостално, без јавног објављивања, изабере своје сараднике, односно да радно ангажује оперативце у БИА јер, за оне који то не схватају, БИА представља тајну службу и стварно би било страшно да дозволимо да се оперативци БИА ставе на тацну јавности и на тај начин изађу из оквира своје службе.

Наравно да данас не могу а да не поменем актуелне догађаје везане за аеродроме Србије и немојте ме, молим вас, прекидати, јер и те како се тиче и Војске Србије и свих осталих, односно, конкретно на Аеродром „Константин Велики“ у Нишу и на Аеродром „Морава“ у Краљеву.

Грађани Србије треба да знају да није поента протеста у Нишу да ли аеродром треба да води професионални менаџмент Републике или локални предузетници, већ је поента да „жуто предузеће“ по ко зна који пут покушава да изазове нередовне довлачећи и укључујући у протесте и „жуту патку“, која сада, изгледа, не жели више да дави само Београд, него жели да дави и Ниш.

„Жуто предузеће“ и њихови сателити који су за време своје владавине направили приступну зграду у Лађевцима која је коштала 1,1 милијарду на ливади, без икаквих приступних стаза, без икаквих могућности да та зграда буде стављена у функцију, вероватно да би могли да направе и купе себи неке пашњаке у Београду од провизије од изградње те зграде или

слично и без икаквог плана да та зграда заиста користи и да та 1,1 милијарда динара грађана Србије буде употребљена за функцију за коју би требало.

Кажем „жуто предузеће“ јер заиста не знам више у којој су странци Ђилас, Јеремић, Јанковић, Шутановац, а сви су они заједнички уништили будућност нас и наше деце. Грађани Србије то не могу да забораве. Они не желе да забораве да је „жуто предузеће“ са својим тајкунима одузело њихову будућност и неће им дозволити да то поново ураде. У светлу претходних говорника, а поменувши „жуто предузеће“, само бих објаснила језичку недоумицу тога да „жуто предузеће“ може да пређе цензус на следећим изборима, што апсолутно не значи и да ће заиста прећи. Оно само може, као и сви остали.

Вас, господине министре, молим да се у име грађана Краљева, Рашког округа, Моравичког, Шумадијског, Расинског, укључите активно, наравно, заједно са Владом, у поступак конверзије Аеродрома „Морава“ у војно-цивилни и на тај начин омогућите да Аеродром „Морава“ што пре буде стављен у функцију за цивилни саобраћај, јер засад се одвија само војни саобраћај на том аеродрому. Тако да дамо могућност „жутом предузећу“ да ону зграду коју су направили на ливади заиста ставимо у функцију.

На крају бих данас похвалила и приближавање Војске Србије грађанима Србије и дефиле војске Србије поводом Дана Војске, који је одржан у понедељак у неколико градова Србије, између осталог и у Краљеву, јер сам заиста имала прилику не само да видим чиме то Војска располаже, него и да видим одушевљење грађана оним што су имали прилике да виде. Сматрам да, не само да су се упознали са опремом и са кадровима Војске Србије, већ су, ето, на неки начин и повећали поверење у Војску Србије, што ја сматрам да је и тенденција Војске Србије.

Надам се да ћете наредних година наставити истим темпом, али можда и у више градова Србије.

Иако желим да генерације наше деце и унучића одрастају у миру и да на просторима Србије више никада не буде рата, желим такође да имамо једну снажну војску која ће бити чврст ослонац и у миру и зато ћу, као и моје колеге посланици из Српске напредне странке, у дану за гласање подржати сет закона који сте нам данас предложили. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изволите, реплика.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Чули смо, наравно, опет неистине и лажи од стране СНС, која је за својих шест година бахате, корумпиране власти упропастила Србију, која је Србију задужила за 11 милијарди...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, молим вас да реплицирате. Добили сте реплику да реплицирате Маји Мачужић Пузић на њено излагање и на спомињање председника ваше странке.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Тако је, и ја то сада радим.

Молим вас да ми вратите време.

Ја говорим о томе шта је СНС урадила последњих шест година.

ПРЕДСЕДНИК: Какве то везе има са њеним излагањем?

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Има, наравно, јер је колегиница чланица СНС.

ПРЕДСЕДНИК: Не, него на њено излагање треба да одговорите да ли је истина или није истина, то је реплика.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Одговарам, наравно, дозволите ми да одговорим. Немојте, молим вас, може колегиница сама да одговори.

ПРЕДСЕДНИК: Хајде да почнемо из почетка, молим вас, пошто ми је тешко да урачунам време. Нисам ништа разумела шта сте хтели да кажете.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Разумеју грађани врло добро шта ми из опозиције говоримо, грађани који немају новца за струју, грађани којима су празни фрижидери, којима су празни резервоари и којима су празни новчаници, док су вама из СНС све пунији новчаници и имате све више и више функција.

Како ви кажете, ми из „жутог предузећа“, када смо дошли на власт 2001. године и када је премијер постао Зоран Ђинђић, затекли смо просечну плату у Србији од 30 евра. Оставили смо просечну плату од 300 евра. Десет пута смо повећали просечну плату. Вратили смо стару девизну штедњу, коју сте ви отели грађанима Србије. Ви, са вашим коалиционим партнерима. Ми смо стару девизну штедњу вратили.

Вратили смо осиромашеним грађанима Србије 13 заосталих пензија које сте им ви отели. Вратили смо мајкама са децом, о којој ви причате, 12 заосталих дечијих додатака. То су последице ваше владавине. Вратили смо земљу у УН, јер смо били избачени из свих међународних организација. Вратили смо земљу и укинули смо визе. То су бенефити и то је урадила Демократска странка док је била на власти од 2001. до 2003. године и онда од 2007. до 2012. године.

Ви сте шест и по година на власти без прекида. Ниједан грађанин у Србији који није члан СНС не живи боље. Боље живите само ви из СНС и тајкуни и криминалци који вама помажу. А о томе ко је шта радио, па ухапсите их све. Ухапсите сваког ко је кршио закон.

Шест и по година сте на власти. Означили сте човека да је највећи нарко-дилер у Европи, ослободили сте га, а судили сте му за геодетске неправилности.

ПРЕДСЕДНИК: Потрошили сте време.

Демократска странка је на власти од 2000. године, не знам зашто се одричете резултата револуције 5. октобра 2000. године. Немојте да збуњујемо ове млађе генерације.

(Радослав Милојичић: Петнаести јануар 2001. године.)

Не знам како је Зоран Ђинђић био премијер онда од октобра.

Ко је био премијер?

Седите, после ћемо ви и ја да ћаскамо, није проблем.

(Радослав Милојичић: Могу ли да се јавим?)

Не можете, зато што сте завршили ваше излагање од две минуте и десет секунди.

(Радослав Милојичић: То је била реплика. Ја имам две и по минуте као овлашћени.)

За чега сте овлашћени? Предлагач закона? Који закон сте предложили?

(Радослав Милојичић: Овлашћени предлагач Посланичке групе ДС.)

Добро, само моменат. Али мора листа да се исцрпи да бисте поново своје право од две минуте, тек на крају листе, искористили.

(Радослав Милојичић: Немојте, молим вас, то да не знате на тој позицији. То је елементарно незнање.)

Не знате ви ништа. На пример, да не можете сада да говорите две минуте, него тек кад се листа исцрпи. Жалосно је, али ту смо већ годинама а не знате Пословник. Мало стрпљења, сутра негде око два сата ћете доћи.

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника.)

Само полако. Немојте да ме малтретирате. Ево, гласаћу ја, ако ме примите на ту вашу скупштину, ако ћете ми обећати да ћете нас мало пустити да радимо.

(Радослав Милојичић: Па много би вам било, девета партија.)

Па, отприлике као Александра Јерков, која седи иза вас а која се сад већ кандидује за председника партије. То је демократија.

(Радослав Милојичић: Пословник!)

Пустите ме да водим седницу.

Реч има народни посланик Маја Мачужић Пузић, реплика.

МАЈА МАЧУЖИЋ ПУЗИЋ: По Пословнику се јављам.

Наравно, имам основа и за реплику, јер је колега мене поменуо.

ПРЕДСЕДНИК: Хајде само да справимо ко води седницу.

Седите и ви, зато што бих молила све вас заједно да имате разумевање да само једна особа може да води седницу. Значи, немојте да вам дајем реч по једном основу, а да ми онда говорите по ком основу ћете говорити.

И то важи за све.

Дала сам вам реплику јер нисте имали Пословник горе, а сада сте се јавили по Пословнику те ми реците по ком члану.

Изволите.

МАЈА МАЧУЖИЋ ПУЗИЋ: Хвала.

Можда се, ја се извињавам, нисмо добро разумели.

Јављам се по Пословнику, члан 103. Колега је злоупотребио Пословник, јер ја ниједног тренутка у току говора нисам поменула ни колегу, нити странку из које он долази, већ „жуто предузеће“. То што се он сврстава у то „жуто предузеће“, то је друга ствар.

Стога вам предлажем да одузмете ова два минута које је он злоупотребио по повреди Пословника. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Нажалост, посланици не могу да повређују Пословник. Мислим да то, када будемо радили нови предлог или нацрт Пословника треба да уврстимо, јер председавајући, изгледа, најмање може да повреди Пословник.

(Радослав Милојичић: Пословник! Пословник!)

Тишина! Не могу више да водим парламент од вас, посланиче. Не могу да се сконцентришем. Два дана ме малтретирате, не могу да водим седницу. То је већ мобинг на послу. Ово је посао и ово је сад већ мобинг.

Где сам стала? Да, споменули сте у вашем говору, можда нехотично, Драгана Шутановца. Има сигурно у синопсису. На основу тога је добио, јер је он још увек... Је л' дао сад оставку?

(Маја Мачужић Пузић: Није председник.)

Не могу то да пратим, извињавам се, моја грешка. Не знам да Драган Шутановац више није председник Демократске странке. Не знам ко је сада. Нико? Добро, сада могу да тумачим шире. Док се не изабере нови, он мора да води ДС, иако то не жели. Нашли смо се негде на пола пута.

Али дала сам кандидатима за председника партије. Немојте да се љутите јер не могу све да испратим. Много посла, много промена у странкама.

(Радослав Милојичић: Пословник!)

Полако.

Тиме сматрам да нисам прекршила, чисто из незнања око кретања у ДС. То неки пут оправдава.

(Маја Мачужић Пузић: Не тражим да се изјаснимо.)

Ко се још јавио за повреду Пословника?

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, па онда ћемо се вратити на реплике.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 107, достојанство Народне скупштине.

Господин гроф или Давидовић, док је говорио о напредњацима, мојим коалиционим партнерима, говорио је све најгоре. При томе је криминализовао СНС, коалиционог партнера; додуше ја сам мањински, али сам се осетио повређено. И то је говорила особа која је заборавила да прочита најновија дела Драгољуба Марковића „Крмиво продукт“, па да нађе криминалце типа Чумета итд.

Тај њихов криминал не могу да пришију нама, али ја сам изненађен. Ја сам изненађен што њих ништа није срамота, да је готово мене срамота што њих ништа није срамота. Од таквих образа, а министар Војске је ту, комотно можете да правите панцире, за дебеле калибре, то су пенцетирани образи па може и војничка обућа од тога да буде. Не тражим да се гласа. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Надам се да ми нећете замерити ако вас је неко повредио. Ту нема моје намере.

Нисам разумела. У чему сам ја учествовала ту да сам повредила Пословник? Нисам учествовала у томе. Добро.

Ко је још тражио повреду Пословника пре Радослава Милојичића?

Реч има народни посланик Игор Бечић.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштована председавајућа, прекршен је Пословник, чл. 108 и 109. Мислим да је требало да се изрекне опомена народном посланику који је говорио, јер припадници бившег режима, навикнути да уништавају институције државе, и сада желе да од БИА направе комуналну полицију у тренутку када у региону и у Европи имамо тренд јачања капацитета безбедносних служби и безбедносног сектора у целини. Због непрестаних безбедносних претњи, угрожавања сигурности грађана, у свим земљама имамо повећање буџета и броја припадника и запослених у сектору безбедности, само би „жути сектор“ да у Србији и даље настави да урушава државу.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Председнице, рекламирам члан 108. Могу и низ других чланова, јер, ако желите да дебатујете са нама из опозиције, из Посланичке групе ДС, ви то врло добро знате, по Пословнику морате да сиђете у клупе, јавите се за реч и онда дебатујете.

Мени је драго што сте ви из СНС дебатовали 10 минута о ДС, ко је председник ДС, шта се дешава, и то је добро јер ви знате да једино ДС може да вас смени и смениће вас на следећим изборима и не знам да ли су грађани чули да сте ви питали колегиницу Виденовић и мене да ли ви можете доћи у ДС да гласате...

ПРЕДСЕДНИК: Нисам и сад ћу да вас искључим јер замајавате овде посланике, изнесите неистине у јавности.

(Радослав Милојичић: Да ли могу да завршим?)

Прво, могу да вас прекинем, рекли сте члан 108. Под један, 108 је искористио Игор Бечић. Под два, промашили сте материју, јер то о чему ви говорите се налази у члану 100, мало само слушајте.

(Радослав Милојичић: Рекао сам и други чланови.)

У члану 100.

Рекла сам – ако ме примите да дођем на ту вашу скупштину, гласаћу за вас ако престанете да ме малтретирате док год се не одржи та ваша скупштина.

(Радослав Милојичић: Променили сте осам партија.)

Ја ћу и 202, али само се осврните око себе – друштво у коме седите у колико су они партија били?

(Радослав Милојичић: Маја Виденовић ни у једној.)

Ја сам 202, можда ћу и 230, то уопште није проблем вас нити проблем то мало гласача које имате.

(Радослав Милојичић: Ми смо од малих...)

Јесте, родитељи су вам планирали да се учланите у ДС.

Мало смо се релаксирали и шалили смо се са овом повредом Пословника коју је невешто покушао претходни говорник. Нећу одузети две минуте због тога, јер су иначе потрошили време.

Реч има народни посланик Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Пре свега захваљујем се што сте успели ове нервозне опозиционе посланике... Разумем и њихово деловање данас и њихову нервозу, јер је господин Братислав Гашић најавио да ће се бавити и економском безбедношћу и да ће се борити против корупције а они су умешани у све то и заиста је оправдана нервоза.

Уважени министре одбране са сарадницима, поштовани представници БИА, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, пред нама су веома важни закони из области војске, али и из области БИА, а ове две области су заиста значајне за безбедност наше земље и овом приликом желим да истакнем да смо заиста поносни на нашу војску, Војску Републике Србије.

Оно што бих најпре желела да истакнем јесте – учешће Војске у мултинационалним операцијама Уједињених нација, где истовремено чувамо и нашу војну неутралност, доприноси приближавању Србије ЕУ али и показује да је Србија активан чинилац у одржавању светског мира, што нам је заиста задатак. Тиме показујемо и потврђујемо сопствени углед и заиста мислим да је наша влада, Влада Републике Србије на челу са председником Србије успела да поврати углед Србије у свету.

Оно што желим да истакнем јесте да наша војска, односно и наша Србија као део региона који је прошао кроз врло тежак период у прошлости придаје посебан значај изградњи и очувању мира. Истакла бих да смо за веома кратко време успели да будемо међу првих 10 европских земаља по броју мировњака у оквиру Уједињених нација, тачније на деветом месту, а да смо на високом 46. месту у свету и да смо од некадашњих увозника безбедности без икакве сумње сада постали извозник. У прилог томе...

(Радослав Милојичић: Ви сте увозили безбедност.)

Молим вас, колега, да ме не узнемиравате и не ометате. Знам да сте нервозни због оних најављених мера и очувања економске безбедности, али то ће органи Тужилаштва решити а сада ме пустите да говорим.

У прилог томе говори податак да је у овој години планирано чак 700 учесника наше војске кроз мировне мисије. Веома је важно и то да Министарство одбране посебну пажњу придаје повећању броја жена у оквиру ангажованих припадника Војске Србије у мировним мисијама и

податак да је у периоду између 2002. и 2015. године број жена био око 7%. Сада тај број достиже и до 10%, што је заиста за сваку похвалу, а податак да је број ангажованих жена у Централноафричкој Републици у нашем контингенту 40% јесте за сваку похвалу и ми ћемо, чланице Женске парламентарне мреже, то свакако похвалити.

Желим да нагласим и то да наш тим лекара и медицинског особља кроз мировне мисије заслужује све похвале, јер тиме подижемо и кредибилитет ВМА и наших лекара а наши лекари успевају да кроз боравак у неким земљама стекну и нека нова знања и искуства.

Оно што је још министар током јучерашње расправе говорио је и то да су екипе наших лекара хваљене и да се наглашава њихов висок степен професионалности, као и целокупног медицинског особља, не само лекара. Мени као лекару је то заиста за понос, јер тиме показујемо колико смо уредили све ове наше сегменте и колико смо цењени у свету. Овом приликом желим да истакнем и то да се овде, да кажем, јавила оправдана нервоза посланика са друге стране када је БИА у питању, и да им смета само то што је господин Братислав Гашић на том месту.

Као суграђанка господина Гашића, као неко ко га познаје 10-ак година, јер смо отпочетка у СНС и жалим што је господин Гашић замрзнуо тај свој статус, јер је сваки посао досада обављао одговорно и постигао изванредне резултате, не треба да их брине то што је господин Гашић на челу БИА, јер претходни режим је злоупотребљавао БИА, али то се неће наставити сигурно, нека буду убеђени у то, јер господин Гашић је све функције, као што сам рекла, обављао одговорно и постигао изванредне резултате. Уколико су имали неке недозвољене и законски забрањене радње, нека се плаше, њихов страх је оправдан. Па тако се и колеги из мог краја привиђа БИА, колеги из Трстеника, који данас није ту. Вероватно се после јучерашње расправе толико уплашио да је у страху шта ће се десити, да неће можда завршити иза решетака.

Само желим да додам да нови закон само уређује и боље организује ову службу и желим да похвалим рад ове агенције, јер смо у претходних неколико месеци имали неколико високоризичних скупова и знамо да су прошли без и једног јединог инцидента, што значи да ова агенција и остале службе безбедности добро раде свој посао.

За сваку похвалу је то што Агенција делује и превентивно и што је управо господин Братислав Гашић успео да превентивно делује у борби против екстремизма и тероризма, и то тако што се интензивна сарадња БИА, Министарства унутрашњих послова и Министарства одбране остварује. И та сарадња је никад боља. То је за сваку похвалу, а то „жуто предузеће“ највише боли, јер су они овој држави само нанели зло и опустошили је, а сад се плаше се не изнесу и не пронађу све њихове малверзације, све њихове афере и све оно што су у периоду до 2012. године радили.

Министре, представници БИА, подржавам вас у вашим активностима и захвална сам што чините да наша деца буду безбедна и сви ми да будемо безбедни у Србији, јер Србија то заслужује.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Јахја Фехратовић.

Изволите.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, уважени предлагачи, даме и господо народни посланици, закони који су пред нама уређују изузетно сензибилан систем и одговоран део државног апарата, поготово данас на Балкану, у околностима, изазовима са којима се наш регион суочава, посебно имајући у виду искуства из блиске и даље прошлости.

Ово је нарочито битно нама, припадницима несрпских народа грађанима Републике Србије који чине напоре да све институције државе приближе свом народу и да тај народ доживљава ове институције својима.

Зато сматрамо да је већина ових предлога квалитетна и неопходна, те да ми скоро никада немамо проблем са законским решењима већ са њиховом имплементацијом, која опет највише зависи од људског ресурса или односа оних људи који обнашају важне функције и у очима народа су репрезенти државе.

У контексту изградње поверења о коме је колега Зукорлић јуче говорио а што је и комплементарно овом излагању врло је битно у војне школе, гимназије, Академију, примити већи број припадника других народа, као и међу официрске и руководеће кадрове на одговорним функцијама у Војсци Србије и БИА. То је конкретан начин увећања поверења свих грађана, а нарочито оних 20% и више несрба.

Поверење се не изграђује искључивим ставовима, гестама и чиновима, макар они били направљени и несвесно, већ ширином и отвореношћу, која мора бити пажљиво и одмерено исказана. Иако имамо видни помак у односу на пређашње стање, нажалост, још увек нисмо дошли до тог нивоа.

Илустроваћу то примером или скандалом који се догодио на прослави Дана копнене Војске Србије, када је командант КОВ-а, генерал-потпуковник Милисав Симовић у име Војске Србије и државе након похвале четничке идеологије уживо отпевао корачницу „Планино, моја планино“. То је четничка песма у чијем се изворном тексту, који је, додуше, Симовић модифицирао, налазе и стихови: и многе Турке море побио, турске сам мајке цвело и браћу Србе море светио.

Иако ове стихове Симовић модифицира и каже: четнички барјак море носио и браћу Србе увек светио, четнички барјак море носио, душмане наше море побио, недопустиво је да било који припадник Војске Србије, па макар и обични војник, на званичном скупу било којим гестом увреди, понизи, заплаши грађане Републике Србије, а поготово не своје колеге припаднике

других народа, вера и нација који немају никакве позитивне емоције према четницима и њиховој улози у претходним ратовима, нарочито не у Другом светском рату, из кога и потиче ова корачница као модифицирана верзија једне старе ратне песме.

Овакав чин даје аргумент онима који Војску Србије називају четничком и који раде на неповерењу несрпских народа грађана Републике Србије према Војсци, а још више државама у региону. Уколико се сетимо да се све зло на Балкану, у Југославији, деведесетих година подгревало примитивним фолклором, имајући у виду снагу тог фолклора, овакве појаве се морају сузбијати на сваком кораку у корену.

У духу политике правде и помирења позивамо генерал-потпуковника Симовића да се својим колегама и свим грађанима Републике Србије, а посебно несрбима, извини за овај чин, а од министра Вулина, Владе и председника Републике као врховног команданта, Александра Вучића, да све учине како се више никада овакве немиле сцене не би појавиле. Војска Србије мора бити војска свих грађана Републике Србије и тај постулат се не сме угрозити због оваквих и сличних инцидената.

Наш идеал треба бити да изградимо однос поштовања војника, као што је некадашња СФРЈ имала однос према припаднику ЈНА, јер војска јесте народна, њу у смислу људских ресурса и улагања кроз пореска и друга давања чине и изграђују припадници свих народа, грађани Републике Србије.

Верујем да и већина посланика у овој сали дели исте ставове и да нас на то обавезује не само европска будућност већ и свест да ову државу морамо оставити у наслеђе генерацијама којима мир, помирење, суживот и заједништво неће имати алтернативу, којима ће војска бити гарант заштите те вредности и тежње и које ће се међусобно натецати, одмеравати снаге искључиво у економији, науци, уметности, спорту и сличним областима, које ће више од свега осталог ценити и поштовати човека различитог и слободног.

Ми своју и будућност своје деце видимо у овој држави. Ишчекујемо и верујемо да ће доћи дан када ћемо с поносом моћи рећи то је наша војска, то је наша БИА, то су институције свих нас, држављана и грађана Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Реч има министар, господин Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Заиста жалим ако се било ко осетио на било који начин повређено због тога што је певао командант Копнене војске, генерал Симовић, али морам да вам кажем да са мог становишта не разумем зашто би се осећао повређено. Одмах да вам кажем да је тада, ту у тој сали било и високих официра Војске Србије муслиманске вероисповести и бошњачке националности и нисам приметио да су на било који начин повређени.

Зашто би били? Песма о којој говорите је песма из балканских ратова. Ја не доживљавам припаднике бошњачке нације и муслиманске вероисповести као наше непријатеље и окупаторе из 1912. године. Ни на који начин не могу да вас повежем са тим. Никако. Немојте да се налазимо у том правцу. Подсетићу вас, у то време, говорите о борбама које воде српска држава, бугарска држава, нешто што бисмо могли да зовемо албанска племена, није било државе, држава долази тек 1912. године и наравно, турске регуларне и нерегуларне снаге.

Четници о којима ви говорите су добровољачки одреди који су прећутно, уз сагласност Владе тадашње Републике Србије, одлазили на тај простор, врло често штитили народ од турског зулума и учествовали у борбама са бугарским комитима, са турском војском, са албанским качацама и, наравно, покушавали да остваре у то време политичке циљеве владе тадашње Краљевине.

Морам да вам кажем да је у тим четничким јединицама један од храбријих био Мустафа Голубић, сјајни војник, са легендарним Војом Танкосићем. Имате Мухамеда Мехмедбашића, који је свакако задужио српски народ својим патриотизмом, својом храброшћу, својим отпором окупацији. И они су певали ове песме. Не верујем да су се осећали повређено у време те борбе.

Знате, то је као када бих ја... Ево, да вам кажем овако. Пореклом сам, као што знате, из Републике Српске. Главни град Републике Српске је Бањалука. Замислите мене, који устанем у кафани, изађем напоље и напишем саопштење када чујем да тамо некакав оркестар пева „Је л' ти жао Бањалуке?“, „Пут путује Латиф-ага“. Песма као песма, не мислим да неко може и треба да се љути због тога. Не треба да се љути због тога.

Ово о чему говорите је део наше историје, део за који желим да се никада не врати. Па не желимо ми рат са Турцима, али не доживљавам вас, поштовани професоре, као окупатора у овој земљи. То је ваша војска, ваша земља. Самим тим, управо тај однос је према ослободилачким традицијама овог народа. Није ни мени ни вама дошла слобода из Истанбула. Није. Рођени смо овде, ово је наше парче земље.

Тако да вас молим и желим да Војску Србије доживљавате као своју и да никада, никада не чујем оно да је Војска окупатор у Новом Пазару. Није, са великим задовољством треба да одем у Нови Пазар, да видим са људима шта су проблеми, да водимо рачуна о верској слободи коју имамо у Војсци Србије, да омогућимо сваком да се у складу са својом вероисповести Богу моли и у нашој униформи и да се води рачуна о његовим обичајима, о његовом начину исхране, схватању света. Дакле, то све Војска Србије ради, а ово, немојте, немате разлога. Ви сте део наше земље и хвала вам пуно на томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Јахја Фехратовић.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Уважени министре, хвала вам на овом појашњењу. Слажем се са доста онога што сте казали. Ова песма је старија и од балканских ратова и то су све неке врсте преформулација. Оно о чему сам говорио, ако сте ме пажљиво слушали, односи се на ратове који су се догодили, посебно Други светски рат и та је песма и тада кориштена и кориштена је и у оним деловима када су ти одреди који су настали из те часне војске, којој је припадао и Мустафа Голубовић, који је касније додуше отишао према Коминтерни, насртали, имали инструкције за уништење муслиманског народа на простору Санџака. То су релевантни историјски подаци.

Баш да се то не би догодило, баш да се не би давало повода онима који желе да то злоупотребе, који не мисле добро ни вама ни нама из редова било којих других народа, мислим да на званичним прославама Војске Србије не сме бити таквих песама и давања повода било коме да шири нетрпељивост, међунационалну и међуверску, поготово што ни Устав не дозвољава рецимо тако нешто и поготово што је то Војска Србије, Војска свих народа који живе у Србији. И, просто, делим ово што сте ви казали, да то јесте наша војска, али да исто тако треба да поведемо рачуна о другом и другачијем. Зато сам се оградио и рекао да је вероватно несвесно дошло до овога и молио баш вас и уваженог председника да се убудуће због сензибилности оваквих појава води рачуна и о овим ситницама које, нажалост, на овом балканском простору врло лако могу до доведу до несугласица које би, очигледно, некима одговарале, а нама као грађанима ове државе, као некоме ко види будућност и себе и своје деце у овој држави и ко ове институције гради и жели добро свим овим институцијама то никако не иде у корист.

Бићу сигурно на располагању када будете долазили у Нови Пазар, било где да разговарамо и са војницима и са осталима о овим стварима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сада у складу са чланом 87 Пословника Народне скупштине одређујем паузу.

Са радом настављамо у 16.00 часова, по члану 205 Пословника.

Наставак седнице, расправу настављамо сутра у 10.00 часова.

Захваљујем.

(После паузе – 16.00)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани народни посланици, приступамо постављању посланичких питања у времену предвиђеном за то, сагласно члану 205 Пословника Народне скупштине.

Молим народне посланике који то још нису учинили да поднесу пријаве за постављање питања.

Подсећам вас да ће редослед постављања посланичких питања бити утврђен према досадашњој пракси рада Народне скупштине, тако што ће најпре реч добијати народни посланици који не припадају ниједној посланичкој групи, а затим народни посланици од најмање према највећој посланичкој групи.

Прелазимо на ПОСТАВЉАЊЕ ПОСЛАНИЧКИХ ПИТАЊА.

Реч има народни посланик Муамер Зукорлић.

Изволите, посланиче.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Поштовани чланови Владе, поштовани народни посланици, даме и господо, моје питање се тиче стања на простору Санџака везаног за поље организованог криминала.

Пре неколико дана на површину је испливала још једна у низу афера која се тиче прикупљања новца од стране грађана за изградњу путева. Раније смо мислили да је то нормална појава. Међутим, није лако закључити да се ради о незаконитој радњи, јер је новац прикупљан на списковима без икаквих потребних признаница.

Ми из Странке правде и помирења смо дошли до података који нам још пристижу да је рецимо из 37 села на подручју општине Тутин, као једне од најсиромашнијих на подручју земље, прикупљено 1.574.000 евра за изградњу сеоских путева. Нешто од тога је рађено, нешто није рађено. У општини кажу да они не знају за прикупљање тих средстава. Дакле, ради се о опсежно незаконитој радњи. На подручју Сјенице је ова појава била још драстичнија у погледу прикупљања новца, и за путеве чији радови се уопште нису десили. Дакле, прикупљање средстава су организовале општинске управе преко својих активиста.

Моје питање је усмерено председници Владе и надлежним министрима – када ће се кренути са опсежном истрагом, јер се ради о огромном организованом криминалу, како би се коначно једном стало на крај, како би грађани добили одговоре шта се дешавало с тим средствима и ко је уопште могао да води овакву акцију?

Још једно питање, тиче се граничних прелаза Миратовац–Лојане и Цер–Супот на подручју Прешева. Наиме, у више наврата су нам се обраћали грађани са подручја Прешева да би било јако важно да се ови гранични прелази отворе јер грађани који живе са обе стране границе, посебно у време туристичке сезоне, имају велике проблеме и по неколико сати чекају на познатим постојећим граничним прелазима. Било би веома значајно да се приступи отварању ових граничних прелаза како би се олакшала комуникација.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има председница Владе.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Проверићемо. Немамо ове информације у овом тренутку. Проверићу и даћу вам информацију у најкраћем могућем року о томе да ли се кренуло

са истрагом и, ако није, када ће се кренути са истрагом, данас у току дана, док смо овде или ћемо послати писаним путем, као и за граничне прелазе.

ПРЕДСЕДНИК: Имате право на допунско питање.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Захваљујем и разумем вас. Претпостављам да до сада ову информацију сигурно званично ви лично нисте имали, иако су недавно медији о томе писали. Ситуација је потпуно алармантна. Истина, знам, чак и многе моје колеге овде, када сам неформално разговарао, кажу да просто не верују да неко прикупља средства у еврима на неким дивљим списковима за изградњу путева. Верујте, и ја сам мислио, док нисам дошао у ову скупштину, да се то ради свугде, да је то нека нормална појава да грађани партиципирају, али ми је било чудно што се то ради без некакве легалне процедуре и кроз неку нормалну документацију.

Међутим, верујте, ово што се дешава са злоупотребом новца грађана, морам казати сиротиње, јер да било ко прошета тим селима, то су најсиромашнија места у овој земљи и замислите да се усуди да од те сиротиње оволико новца неко украде на начин злоупотребе власти, јесте нешто што је на ивици невероватности. Разумем зашто сада нисте у прилици да ми дате опсежне одговоре, али оно што је битно јесте да је ова појава која се тиче злоупотребе новца грађана за наводну изградњу путева само део општег стања, организованог криминала на подручју Санџака, посебно у Новом Пазару, Тутину и Сјеници.

Дакле, ја бих такође очекивао одговор, ако не данас, јер не видим овде министра унутрашњих послова, када ће кренути једна опсежна акција обрачуна са организованим криминалом на подручју Санџака. Свакодневно имамо у штампи информације о нарко-дилерима, да постоје нарко-дилери у свим деловима земље, да постоји криминал на можда свакој тачки ове земље. Криминал није проблем док је инцидентан и изузетак, али ми у Санџаку имамо криминал на површини. Данас на неким позицијама локалне власти лакше ћете да остварите некакве резултате, да решите неки проблем преко нарко-дилера у Новом Пазару или неком другом месту, неголи преко званичних представника изабраних у власти.

У том контексту није случајно да су борбе око тога чији ће да буде управник затвора у Новом Пазару, јер је то једно од најважнијих кадровских питања итд. Дакле, тај простор, с обзиром на чињеницу да имамо и прелаз ка Косову и границу ка Црној Гори, тачка је неуралгична и захтева заиста једну опсежну ванредну акцију која се очекује од стране Владе и надлежних министарстава.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има премијер Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Ја бих, у сваком случају, замолила грађане код којих се неко појавио да тражи новац за изградњу путева без икаквог доказа да је надлежан за то, или признанице, да пријаве то полицији, уколико нису

пријавили, да бисмо ми могли да имамо све информације и да бисмо кренули у истрагу. Мени је стварно невероватно да помислим да је неко реално на подручју локалних самоуправа које нису нарочито економски развијене на тај начин прикупио 1,5 милиона евра или више од тога, али хајде да погледамо. Свакако, то је невероватна ствар, али ми ћемо испитати. Молим грађане такође да овакве ствари пријаве надлежним органима.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Желите ли коментар? (Да.)

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Иако бих волео да сам мало више чуо, али понављам да вас разумем зато што о томе не можете тематски одговорити дубље, хвала вам на овој констатацији и позиву грађана. Кључна ствар јесте, и то је оно што желимо да чујемо још гласније од стране ваше Владе, да се грађани еманципују, да се ослободе страха и да јасно могу чути са ове позиције, као што сте сада казали, да пријаве, да се јаве, јер људи су тако уплашени, застрашени од локалних моћника и веома им је битно да им се са ваше позиције, са позиције министарства полиције, правосуђа и тужилаштва каже шта су њихова права, да им се каже да они имају где да се обрате. Јер, верујте, на подручју посебно Тутина и Сјенице преко две деценије влада својеврсна страховлада, где је ушемљено и сашивено све, од дивљег продавца цигарета, преко продавница, инспекција итд.

Молим вас да нам помогнете, сви заједно, и ми ћемо вама, да људе ослободимо, да људи гласно кажу, да вам се јаве, да напишу, да пријаве. Управо је то оно што покушавамо и ми чинити ових дана, дакле тражимо да грађани пријаве, да доставе, јер то су ствари које се не могу сакрити. Ми имамо овде прецизне спискове, дакле постоје спискови грађана и потпуно су јавни, само је битно да се ово што сте казали заправо од данас преточи у акцију са позиције МУП-а и осталих надлежних органа како би се, заправо, након те истраге заиста утврдило шта се десило и, на крају, како се то више никада не би поновило. Веома је важно да перманентно имамо поруку са позиција Владе и државе да су власт и држава заштита грађанима а нипошто нешто друго. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Фатмир Хасани.

Изволите, посланиче.

ФАТМИР ХАСАНИ: Хвала.

Иако смо са делегацијом ПДД-а обавили два веома значајна разговора, прво са мандатаром за председника Владе Републике Србије 8. јуна 2016. године, а затим, после годину дана, са председником Републике Србије, Александром Вучићем, на тему реорганизације Владиног координационог тела за општине Прешево, Бујановац и Медвеђа, које је било спремније да ефикасније решава веома тешке и осетљиве животне проблеме Албанаца у Србији, и поред чињенице да је 8. јуна 2016. године актуелни председник Србије, Александар Вучић, тада мандатар Владе, изјавио да су

захтеви делегације ПДД-а прихватљиви, досада немамо одговор за наведене предлоге, које смо упутили и у писаној форми, и то у условима у којима сам ја као посланик подржавао парламентарну већину.

Очигледно је да Влада Републике Србије и други највиши државни органи не показују добру вољу да транспарентно сарађују са легитимним председником албанске националне мањине како би се обезбедио озбиљан приступ у решавању веома тешког стања на овом подручју. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Изволите, председнице Владе.

АНА БРНАБИЋ: Поштовани народни посланиче, прво, мислим да ћемо се сложити око тога да, када год сте затражили састанак код мене као председнице Владе, увек сам нашла времена да се састанемо и да разговарамо о Прешеву и Бујановцу. За све што смо могли, изашли смо у сусрет. Постоје неке ствари које локалне самоуправе морају да ураде саме за себе.

Што се тиче неких важних ствари, нпр. здравства, у Прешеву је у јулу 2015. године отворено и почело да ради ванболничко породилиште које је тражила локална самоуправа. У економији Координационо тело подржава мала и средња предузећа. Кренули смо озбиљно у интеграцију албанског становништва у све државне органе. Оно што је проблем је свакако да албанско становништво, посебно у Прешеву, не говори српски језик. Због тога је Координационо тело покренуло свеобухватну акцију обуке учења српског језика на подручју општине Прешево. Поред тога, у Бујановцу смо отворили одељење Економског факултета из Суботице како би студенти могли тамо да похађају факултет. Померена је још раније Жандармерија. Што се тиче уџбеника на албанском језику, ту смо били отворени за сарадњу, нисмо направили помак због проблема у функционисању Националног савета албанске националне мањине.

Поред посебних, појединачних састанака са вама, као председница Владе и председница Републичког савета за националне мањине досада сам имала, ако се не варам, три седнице Републичког савета за националне мањине у којима сви заједно разговарамо о томе како што боље да укључимо националне мањине у друштвени, економски и политички живот Републике Србије. Ако се не варам, 11. маја имамо следећи састанак Републичког савета за националне мањине, тако да се не бих сложила са вама да Влада Републике Србије није отворена за транспарентан дијалог са вама.

Што се тиче локалних избора у Прешеву, када је локална самоуправа распуштена зато што није обезбедила континуирани рад, ми смо обезбедили да се они на време распишу и на време одрже. Тако да, све што смо могли да урадимо, урадили смо. Можемо да посветимо још додатну пажњу Прешеву и Бујановцу, али свакако, верујте, ни са ким се чешће од локалних самоуправа не срећем него са Бујановцем. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Желите додатно питање? (Да.)

Изволите.

ФАТМИР ХАСАНИ: Ми се захваљујемо председници Владе што смо увек били прихваћени тамо кад смо тражили пријем код вас, али ви сте и сами рекли да ћете да дате извештај од стране Владе. Ми нисмо добили још тај извештај.

Друго, ви имате и наш захтев у писаној форми. За све те тачке наших захтева председник Вучић је рекао да су прихватљиве, а још нисмо почели да реализујемо ниједну тачку тих захтева. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Питање поставља Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Моја питања су за премијерку Брнабић и молила бих је да ми одговори.

На седници Народног конвента о ЕУ која је одржана у Скупштини Републике Србије 22. априла 2018. године са темом Извештај Европске комисије о напретку Србије изјавили сте да Влада нема капацитете да одговори на изазове са којима се суочава. Ако је то истина, поставља се онда питање зашто се одлаже са најављеном реконструкцијом Владе.

Сматрамо да је реконструкција неопходна јер Влада заиста не функционише као тим, како сте и сами изјавили у најави реконструкције. Министри дају опречне изјаве о реконструкцији – министар Дачић да он ништа не би мењао, министар Љајић да му је лакнуло што неће бити реконструкције, министарка Михајловић да је увек спремна за реконструкцију, а за министра Вујовића не знамо ни да ли је још увек министар или је дао оставку, о чему у јавности круже засада непотврђене информације. У Парламенту дуго није био присутан да образложи законе и кредите на којима стоје његови потписи. Надамо се да неће нетрагом нестати, без обећаног завршног извештаја о финансијским средствима.

Везано за поменуту седницу Националног конвента о ЕУ, на конференцији за медије изјавили сте да вас не интересују оцене већ препоруке. Ја ћу ишчитати неке од оцена за које сте изјавили да вас не интересују.

Владајућа већина спречава основну улогу Парламента – разматрање, односно преиспитивање предложених закона. То се дешава и на овој седници. Напомињем да су закони јавна ствар, те да се тичу целе јавности и да о њима треба да расправљају сви посланици овде присутни.

Снажан притисак на правосуђе, широко распрострањена корупција, све већа забринутост због ситуације у медијима, односно слободи говора, свођење независних тела на декор и политизација државне управе.

Сматрамо да је ваша изјава у потпуности опречна прокламованом ставу да је циљ ове Владе улазак у ЕУ, те сматрамо да је потребно да нам је појасните.

Да ли је тачно да је због лоших резултата у области против прања новца, због чега смо се нашли на црној листи ФАТФ-а, као и у области владавине права, односно правосуђа, Влада ангажовала консултанте Светске банке и, ако је то тачно, колико такав ангажман кошта грађане Србије, пошто је познато да су цене таквих услуга изузетно високе?

Када ће бити припремљен и стављен на дневни ред закон о враћању одузете имовине и обештећењу у смислу опште супституције другом, заменском имовином? Напомињем да је Влада изјавила да ће по овом питању бити веома ефикасна и најавила овај закон децембра 2017. године.

Питања која сам поставила као...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо, наставићете.

Реч има премијер.

АНА БРНАБИЋ: Морам да кажем поново и апеловаћу стварно на један отворен дијалог, и конструктиван дијалог, пре свега због грађана Републике Србије. Када чујем једну директну и отворену неистину, онда ми је стварно јако тешко да даље слушавам питања јер ми је невероватно да неко толико отворено не говори истину.

Када се прича о мом говору на отварању, на седници Националног конвента и, на сву срећу, постоје видео-материјали, снимљени ТВ прилози, ви кажете ја сам рекла – не интересују ме оцене већ препоруке. Ја сам рекла и цитирам, још сам рекла да сам ту изјаву чула од Тађе Мишчевић, рекла сам – оцене су нам важне, а препоруке су нам још важније. Неки други народни посланици су били на томе и могу да посведоче сада. Дакле, када ја кажем – оцене су нам важне, а ви кажете да сам ја рекла – не интересују нас оцене, то је отворено обмањивање грађана Републике Србије.

Понављам, рекла сам – оцене су нам важне, препоруке су нам још важније. Зато што су оцене сада иза нас, а препоруке су оно што тек треба да урадимо. И оцене су такве и сада не морам ја о томе да причам или ви који сте опозиција Владе Републике Србије или неко ко је позиција Владе Републике Србије, били су, само ове последње недеље, у Србији и премијер Белгије и председник Савета Европе и председник Европске инвестиционе банке и сви до једног су рекли да је извештај о напретку Србије позитиван, да постоје ствари које треба да се унапреде, од којих ми не бежимо, и ја сам то рекла на представљању извештаја са амбасадором Семом Фабрицијем такође, али да је извештај о Србији позитиван и да је Србија постигла изванредан напредак, да је у томе, а посебно у економији лидер у региону.

О ономе шта треба да радимо даље, пре свега у владавини права, не постоји никаква дискусија. Ми то морамо да урадимо и ја сам рекла – урадићемо и радимо, као што сам јуче са министарком Кубуровић пустила у рад електронски сервис за правосуђе како бисмо потпуно транспарентно могли да видимо све статистике о броју предмета који су дошли у судове, и о броју предмета који су у судовима завршени и када су завршени, као и то да повезујемо базе података да не би више грађани који чекају на парницу у

суду шест месеци чекали на један папир. Све оно што је могло да се уради и пре 15 година, и требало је урадити, дакле потпуна ефикасност и транспарентност у раду правосуђа.

Исто тако смо више од девет месеци радили на дискусији, јавном дијалогу око реформе Устава у домену правосуђа како бисмо направили најбољи могући нацрт амандмана који ћемо онда послати Венецијанској комисији, а која је, наравно, најпозванија, чини ми се, да каже о томе да ли су ти предложени амандмани у складу са европским нормама. Подсетићу вас да 2006. године, када су биле свеобухватније измене Устава, није било никакве јавне расправе, а тај предлог није чак ни послат Венецијанској комисији на разматрање, а сада имамо фантастичне критике око тога како је ово недемократски затворен процес који траје девет месеци и иде Венецијанској комисији. Притом смо ово радили заједно са стручњацима из Савета Европе. То све говори о нашој озбиљности и озбиљном приступу реформи владавине права, који, закључујем, не радимо због ЕУ него радимо због грађана Републике Србије и привреде у Републици Србији.

Влада нема капацитет. Такође сам рекла, а претпостављам да ви спадате у ту неку демократску опцију, да је снага једне владе када каже да нема капацитет, зато што ниједна озбиљна влада нигде на свету нема довољно капацитета да ради све заједно. Да има, не би постојале невладине организације, не би постојала удружења привредника и разна нека друга удружења која се труде да у једном демократском друштву влади дају препоруке из области у којима она раде. Ова влада је отворена, демократска и одговорна, и каже, тако је – постоје организације које у неким стварима много више знају него ми и ми ћемо са тим организацијама да причамо да не бисмо губили време и да бисмо што пре имплементирали све оно што треба да се уради да би квалитет живота у Србији био бољи.

Постојале су, додуше, владе пре отприлике 2013. године у Србији, и ја то знам зато што сам била у Националној алијанси за локални економски развој, управо организацији која се трудила да владама каже шта треба да се уради да би било боље пословно окружење у Србији. Постојале су владе које су мислиле да су најпааметније на свету и које су мислиле да имају капацитет за све, и због тога нису урадиле ништа. Ово није таква влада. Снага ове владе је да каже – тако је, не знамо све најбоље на свету, немамо све капацитете, причаћемо са ким год треба да причамо да би реформе у Србији биле квалитетније и ишле брже, и ја се тиме поносим.

Коначно, када долазимо до реконструкције Владе, поново, као потпуно отворена демократска влада, ја уопште не разумем, опет као неко ко долази из приватног сектора, зашто је реконструкција Владе таква табу тема. Где је нормално да имате владу која каже – ово су сада министри, и да се испостави да неко можда не ради довољно добро свој посао, да неко има породичних проблема, здравствених проблема, оваквих проблема, онаквих проблема, да не да себе у пуном капацитету за тај посао и да кажете – не, зато

што је Влада таква, морају да стоје ту такви министри четири године? Па чекајте, људи, ви онда све те године трошите време свих грађана Србије.

Што је проблем да кажемо – океј, реконструкција Владе је увек отворена тема? Шта је проблем? Имамо квалитет, имамо испоруку решења и резултате, или су добри или нису добри. Грађани су на првом месту. Ако можемо боље, мењаћемо кога год треба мењати да би било боље, укључујући мене као председницу Владе. Једино је важно да се грађанима сваки дан испоручују неки резултати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала на одговору.

Наравно, нисам задовољна.

Ви сте исправили мене...

(Народни посланици гласно негодују.)

Молим вас, председнице, реагујте.

Ви сте исправили мене, исправићу и ја вас. Нама у посети није био председник Савета Европе, био нам је председник Европског савета. Али добро, то могу сматрати и лапсусом.

Друго, рекли сте ми да сам тзв. демократска опција овде. Да, такозвана, јер овде нема демократије. Ми смо у аутократији и ми који седимо са ове стране негујемо илузију демократије, да млађе генерације имају утисак и да не схвате да је једноумље нормална ствар рада једног парламента.

Уопште ми није јасно због чега се ви љутите кад одговарате на ова питања и зашто подижете глас. Поставила сам питања, желела сам одговоре. Није реконструкција питање да ли је реконструкција Владе отворена тема, питање је да ли је она потребна или не.

Ја нисам добила одговор шта је са министром Вујовићем, а добила сам у Народној скупштини, сви ми овде смо добили обавештење због чега и који министри неће присуствовати овој седници. Овде господина Вујовића нема. Значи, поставила сам питање да ли је господин Вујовић дао оставку и да ли ми више немамо званично министра за финансије.

Следеће питање које ми је исто веома битно, које сам пар пута поставила као посланичко питање и никад нисам добила одговоре је следеће – због чега до данас, иако је рок прошао пре више од годину дана, нису на конкурсима изабрани директори јавних предузећа, као и зашто су на челу појединих јавних предузећа, попут „Србијагаса“, ЕПС-а, „Коридора Србије“, „Поште Србије“ као вршиоци дужности постављени страначки функционери, када је то по закону забрањено? Због чега Влада крши Закон о јавним предузећима који је у Скупштини усвојен у марту 2016. године, и то на предлог Министарства привреде? Напомињем да је досада на јавном конкурсима изабрано свега девет директора од 37 јавних предузећа. Сви остали су у својству в.д. директора. Значи, рок је већ увелико прошао више од годину дана.

Осим тога, ова јавна предузећа која сам навела, и државна, они су наши највећи губиташи. Ми имамо „Србијагас“ где је дуг „Србијагаса“ претворен у јавни дуг и узет је кредит да би га враћали грађани Србије. То је заправо недопустиво. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изволите, председнице.

АНА БРНАБИЋ: Ви сте у праву. Да, љутим се некада, зато што говорите очигледну неистину и са тим не могу да се помирим. Зато се љутим и мислим да имам право да се љутим када неко изврће речи које сам јасно и гласно рекла у овој народној скупштини, које су лако проверљиве и налазе се у свим националним медијима.

Ви нисте направили лапсус, Савет Европе или Европски савет, не, ви сте рекли нешто потпуно супротно. Ви сте рекли да сам ја рекла да ме не интересују оцене, а ја сам рекла – оцене су нам важне. Дакле, од „оцене су нам важне“ дошли смо до тога да ме оцене не интересују. Чини ми се да људски имам право да се љутим кад се тако злоупотребљавају моје речи и када се таква порука шаље грађанима. Ви знате да је то истина, али вам је свеједно.

То да нема демократије и да влада једноумље, па управо сте ви рекли тиме да Влада треба да има све капацитете и не треба ни са ким да се саветује, да не треба да има демократије и да треба једноумље. Ја управо тврдим нешто супротно.

Да ли је министар Вујовић дао оставку? Министар Вујовић је данас био на седници Владе и сада има неке друге обавезе због којих није могао да присуствује у Народној скупштини. Министар Вујовић се синоћ вратио из Вашингтона, где је разговарао о новом аранжману са ММФ-ом. Ја не знам више како да одговорам на овакве неистине. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Коментар. Реч има народна посланица Соња Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Питање је било да ли је тачно. Значи, ја нисам изговорила – министар Вујовић је дао оставку. Време ће показати да ли сам ја можда рекла истину и да ли ће се те информације које су непотврђене потврдити. Ја мислим да ће се потврдити, али нећемо ништа унапред причати о томе.

Не видим разлог и даље зашто се љутите због тога. Могу да прихватим да сте ви рекли да су важне оцене, али не видим да се ишта поводом тих оцена решава. Значи, ми овде у Парламенту имамо велики проблем. Поновићу још једном – закони су јавна ствар, а ми овде о тим законима нисмо у могућности да расправљамо. Значи, ништа се по том питању није урадило.

Што се тиче медија, такође се ништа по том питању није урадило.

Значи, има много тога за шта су добијене оцене које нису добре, а ми не видимо да се нешто по тим питањима ради. Пошто су за мене резултати

битни, врло конкретни резултати, ја ћу сматрати да су за вас важне оцене оног тренутка кад будем видела да сте по тим оценама поступили и побољшали стање и квалитет свих ових оцена. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Питање поставља народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштована премијерко, поштована господо министри, пре неколико дана смо имали прилику да видимо Извештај Европске комисије о Републици Србији и оно што сте ви изјавили као премијер је, госпођо Брнабић, да је Извештај позитиван и избалансиран.

Позивам све грађане Републике Србије да на сајту Министарства за европске интеграције сами оду и прочитају шта у том извештају стоји о Републици Србији. То што тамо стоји и што тамо пише неће успети да пронађу ни у једним медијима, нити у једној изјави било ког из Владе Републике Србије. Дакле, Извештај показује да је Србија девастирана, уништена држава уништених институција и уништено друштво и представља праву слику о Републици Србији.

Ја ћу вам прочитати само неке од ствари из Извештаја, а то је да нема напретка у борби против корупције, или га јако мало има, да је Србија на црној листи ФАТФ-а високоризичних земаља за финансирање међународног тероризма и прања новца, да су мали резултати у борби против организованог криминала, да није постигнут напредак у погледу слободе изражавања, да рад Народне скупштине није на адекватном нивоу, таблоидизација друштва итд.

Неке од реченица у том извештају су следеће – дакле, борци за људска права предмет су оштре критике таблоидних новина; Народна скупштина не врши ефикасан надзор извршне власти; Србија мора да оствари убедљиве резултате, нарочито у борби против корупције и организованог криминала на високом нивоу, укључујући прање новца; криминалне групе се укључују у све већи број профитабилних илегалних активности и реинвестирају значајан профит у српску привреду. Даље, није остварен никакав напредак у слободи изражавања. На крају, правно обавезујући споразум је хитан и пресудан како би Србија и Косово могли да напредују на својим европским путевима.

Дакле, то су само делови. Ја позивам све грађане Републике Србије да сами прочитају и сами схвате шта ради Влада или различите владе на челу са СНС у задњих шест година у Србији.

Питање за вас – да ли сте у складу са Извештајем и последњом реченицом око Косова коју сам прочитао спремни да потпишете као премијер правно обавезујући споразум са Приштином којим се Косову обезбеђује, односно даје столица у УН? Да ли сте ви као премијер спремни да потпишете такав споразум и да ли су представници ваше владе спремни да потпишу један такав споразум?

Даље, да ли сте се у Београду састали са представницима лобистичке куће „Трнбери“, Мајком Рубином и Џејсоном Озборном, и разговарали о лобистичким услугама? Ко ће платити и какву ће корист грађани Србије имати од тога?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Премијерка има реч, затим Јадранка Јоксимовић, министарка.

АНА БРНАБИЋ: Ово последње питање је стварно далеко најфасцинантније од свих осталих, која су, као и изјаве, доста невероватна.

Да је извештај о напретку Србије који је издала Европска комисија позитиван рекла сам ја као председница Владе, али исто тако и представници ЕУ, који су, претпостављам, можда најпозванији да оцене какав је тај извештај, пошто су га они припремали, а нису увек благонаклони према Србији и прилично су објективни, ја бих рекла некад, и за то могу да дам и примере, доста нефер према Србији у односу на неке друге. Тако да су ти људи изјавили да је извештај о напретку Србије јако позитиван и да је Србија лидер у региону.

Кажете да је Србија девастирана, уништена држава. Ја не знам како да почнем да одговарам на то, с обзиром на то да се трудим да као председница Владе имам максимално поштовање према Народној скупштини и да, за разлику од премијера у време док сте били на власти, ја у ову скупштину долазим редовно, сваког последњег четвртка у месецу, да одговарам на ваша питања и да вам дам извештај о нашем раду. Сваки тај пут се потрудим да направим кратак извештај о томе шта је све урађено, тако да сте сваки пут могли да чујете цифре које говоре све супротно тврдњи да је Србија девастирана и уништена држава.

Овај пут ћу вам одговорити поново у цифрама. Дакле, Србија је толико девастирана и уништена држава да је прошле године „Фајненшл тајмс“, за који бих такође рекла да је кредибилан и објективан у оцењивању земаља, прогласио Србију за светског лидера у привлачењу страних директних инвестиција.

Ми смо били прошле године толико девастирани и уништени да смо привукли 2,6 милијарди евра страних директних инвестиција, што је историјски максимум када се узме у обзир то да није било никаквих већих приватизација.

Јануар и фебруар ове године, и то је оно што сам припремила за данас, зато што су то нови подаци од прошлог месеца када сам била овде, говоре да су директне стране инвестиције само у јануару и фебруару, у односу на ту историјски добру годину, прошлу годину, порасле за скоро 22%, 21,8%, да су укупно стране директне инвестиције у јануару и фебруару у Републици Србији износиле 436.900.000 евра, што је за 80 милиона више него у најбољој години досада. Толико смо девастирани.

Поред тога, Агенција за привредне регистре, дакле не Влада Републике Србије него Агенција за привредне регистре, прекјуче је изашла

са извештајем који каже – добит привреде у 2017. години била је 437 милијарди динара, односно 3,7 милијарди евра више него дупло бољи резултат у односу на 2016. годину. Толико смо девастирани.

Јавни дуг смо спустили испод 60%. Данас је 59,5%, дакле испод мастрихтских критеријума, што значи много боље него већина чланова ЕУ. Ето, толико смо девастирани.

На данашњи дан стање у буџету Републике Србије – суфицит од 3,9 милијарди динара, планиран дефицит у прва четири месеца био је 40,1 милијарду динара. Дакле, резултат је бољи од очекиваног за само 44 милијарде динара. Толико смо девастирани.

Када причамо о уништеној држави, само у прва четири месеца су ту уништена, девастирана држава, вашу државу, због које, надам се, требало би да осећате понос због овога што данас причам, посетили премијер Јапана, председник Европског парламента, председник Европске комисије, премијер Белгије, председник Европског савета и председник Европске инвестиционе банке. Ето, толико смо девастирани. Толико је уништена ова држава па су се они сви забринули и дошли овде да кажу како је Србија лидер у региону.

Нећу да настављам даље око резултата и тога колико је бесмислено рећи да је Србија данас девастирана и уништена држава. То стварно може да каже неко ко је само изузетно малициозан и нема никаквог респекта према ономе што резултати и цифре говоре.

Што се тиче ФАТФ-а, још једном ћу рећи, ако ишта вреди, не постоји никаква црна листа и Србија није ни на каквој црној листи. Србија јесте, нажалост, на листи за појачани мониторинг или надзор, иако је једна од ретких земаља која је од укупно 40 препорука, у тренутку када је једна земља света искористила сав свој утицај да се нађемо на листи за појачани мониторинг, испунила 35. У том тренутку ми смо рекли – у реду, направимо као Влада координационо тело. Потпредседник Владе и министар унутрашњих послова ће водити то координационо тело и до краја јуна ћемо испунити све остале препоруке и усвојити све оне законе које је требало да усвојимо у наредних годину дана.

Од тада је додатно усвојено још пет закона које сте усвојили ви као Народна скупштина и још три закона која смо као предлог усвојили ми као Влада и упутили на разматрање Народној скупштини. Ефикасност која мислим да није виђена у земљама ЕУ, које су нам рекле да ми то сигурно нећемо успети да урадимо до краја јуна а видеће како ћемо сигурно успети то да урадимо.

Што се тиче Косова, могу вам рећи само ово – борићу се сваки дан да нађемо најбоље могуће решење за тешку ситуацију за све грађане Републике Србије. Потписаћу све оно што је потребно да се потпише да грађани Републике Србије буду безбедни, да имају сигурну будућност и да имају просперитет испред себе.

Тако да, хвала вам на томе. Очекујем нова питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Јадранка Јоксимовић.

Изволите.

ЈАДРАНКА ЈОКСИМОВИЋ: Ево, ја бих само додала неколико ствари, пошто видим да је или потпуно неразумевање, недостатак воље да се научи, да се прочита. Интерпретације се никад не читају. Читају се оригинална документа. То се отприлике научи на првој години факултета, да кад имате документ, прочитате документ и онда имате сопствене интерпретације, ако их имате и ако су валидне. Друга могућност која постоји, то је да заиста не разумете процес. И то је легитимно и увек треба питати. Добро је што питате, јер оно што ви не разумете јесте шта је суштина сваког извештаја и зашто извештај постоји као форма за оне земље које су у процесу европских интеграција и које су кандидати.

Дакле, извештај је инструмент којим се утврђује пресек стања у реформама. Дакле, не дају се политичке оцене. Политичка оцена је дата само у једном извештају, и то у извештају из 2010. на 2011. годину, када је био толико тужан и скандалозан наратив којим се описивало стање у Србији у области правосуђа, у области корупције. То је непоновљив наратив. Надам се да се никад више такав наратив у извештају, какав је био 2010/2011. године, а претпостављам да се сећате ко је тада уређивао реформски процес у Србији, неће поновити.

Делови око економије у то време, који су такође били лоши, који су приписивани економској кризи, а сећамо се да су нас неке ваше, чини ми се, партијске колеге убеђивале како ће економска криза заправо произвести невероватно позитивне ефекте на сјајну српску економију у то време, само што то некако није било препознато. Е, тада је дата политичка оцена и препорука, у том извештају, једној другој влади, која није успела због тога ни да отпочне званичне преговоре са Европском унијом.

У овом извештају, ако могу да га назовем извештајем, који је позитиван, а могу да га назовем, дакле, укупно говорећи, у оном смислу у којем извештај мери напредак у одређеним областима које су побројане, од економских, политичких, регионалне сарадње, па и нормализације односа између Београда и Приштине, у највећој мери је констатован напредак. Негде мањи, негде већи. И то је чињеница, и то је оно што смо рекли грађанима Србије отворено. И то је оно што не мора ни Европска комисија да нам каже, па знамо ми и знају сви грађани Србије да још више морамо да радимо на реформи правосуђа.

Заборавили сте да поменете да је постигнут не само одређени напредак, него да је нарочито похваљено смањење броја заосталих предмета и извршења и успостављање мера за уједначавање судске праксе, што је оно што грађане највише занима, да им не чаме предмети по 10, 15 и 20 година, како се то, нажалост, дешавало. То је оно што грађани мере.

Да ли су уставне промене неопходне? Да, јесу, зато су била два круга дебате, послати амандмани Венецијанској комисији, која је заиста

референтан оквир који може да да препоруке у односу на то да ли су уставни амандмани у складу са постојећом светском праксом, добром праксом пре свега, или најбољом праксом, па и тада ћемо поново ићи на дебату да би се у потпуно партиципативном и инклузивном процесу дошло до најбољих решења.

Немојте да се подсећамо реформе правосуђа од пре неколико година, која је тако катастрофално пропала. Зато смо опрезни и зато можда нешто и касни, да не бисмо дошли у ситуацију да нам се онаква реформа правосуђа још једном деси. То је највећи интерес грађана Србије. Дакле, да ли ће то бити ваш аргумент, да ли ћемо отворити једно поглавље због тога мање или више, ја сматрам као надлежан министар да је важно, и изузетно је важно, али је још важније да ова област буде уређена на начин на који ће заиста да пружи сигурност нашим грађанима, да успостави владавину права и ја мислим да смо много тога урадили. Свака друга интерпретација је малициозна. Можемо да идемо даље у компарацију претходних извештаја са овим извештајем.

Поменули сте правно обавезујући споразум. Па када читате извештај, онда прочитајте и оно што сама формулација носи у себи, а што би као особа која се бави политиком морала да зна. Хитно постизање правно обавезујућег споразума, па није спорно ако се претходно хитно у потпуности имплементира један други правно обавезујући споразум, а то је Бриселски споразум, и ако се успостави заједница српских општина.

Према томе, унесите више ширине и разумевања за оно што је било, како је напредовало и где смо сада, а сада смо на добром путу. Пуно посла је пред нама, и то знају грађани и зато на изборима гласају како гласају, јер умеју да препознају резултат и да дају поверење за још боље у будућности.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Стефановић жели да вам одговори.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Претпостављам да би овај говор господина Алексића могао да буде тачан да га је изнео негде почетком 2012. године. Слажем се за тај период готово са свим оценама. Неке су биле мало теже од ових које сте ви изнели, али за 2012. годину апсолутно верно одсликава, и то у најбољем случају.

Једна ствар ме је забринула, надам се да вам то није била намера. Чини ми се да сте се изношењем одређених ставова, интерпретација из тог извештаја заложили за укидање медија у Србији, или барем оних медија који нису по вољи ЕУ. Дакле, ако се ЕУ не свиђа како неки медији извештавају, треба их укинути, ако ја то добро тумачим. Дакле, или ви бар то изнесите као важну ставку из Извештаја Европске комисије.

Ја бих ипак да сачекамо да ЕУ укине таблоидне медије, па када они у својим земљама укину таблоидне медије, да се ми онда држимо тога што су они урадили. Дотада мислим да треба да се држимо онога што су рекли, да слобода медија нема ограничења, а то значи, као што ми то увек кажемо људима из ЕУ када долазе овде – можда вам се не свиђа то што медији

говоре, али то је слобода мишљења и говора. Не може увек да вам се свиди све оно што се пише. Не може да буде лепо само оно што се свиђа једнима а да није лепо оно што се свиђа другима. Не свиђа се једнима и другима и то је демократија. Зато је Србија демократска држава у којој постоји слобода мишљења. Вама се не свиђа једно, мени се не свиђа друго, али можемо да читамо и ви и ја.

Било би лоше када би нам ЕУ диктирала које новине пишу лепо, па да те држимо, а оне новине што не пишу лепо, таман и ако се свиђају народу, треба да укинемо. Мислим да то треба да оставимо тржишту, и телевизији и новинама. Кома се нешто не свиђа, промени канал или не купује новине. Има право, то је демократија. Није демократија да било ко од политичара одлучује шта је добро написано у новинама. Политичари не треба да се мешају у то, као што политичари не треба да имају, као што је рекла покојна Верица Бараћ, апсолутну и доминантну улогу у медијском спектру и да својим медијским утицајем у маркетиншким кућама остварују огроман профит, остварујући апсолутни утицај без икакве слободе медија. Тачка. Мислила је тада, наравно, на Драгана Ђиласа.

Друга ствар, криминалне групе, позивам вас да питате комесара Аврамопулоса, који је ипак најпозванији да говори о напретку Србије у Поглављу 24, да питате председника Европске комисије, да питате комесара Хана и све министре унутрашњих послова који дођу у Републику Србију, или можете да им упутите допис тамо, како оцењују сарадњу у борби против организованог криминала заједно са Републиком Србијом и њеним истражним и полицијским органима у претходних неколико година, како оцењују резултате које смо спровели у активностима, у заједничким истражним тимовима са немачком, аустријском, шпанском, белгијском, француском полицијом.

На крају крајева, у последњих неколико дана имали сте прилике да видите две донације које је добио МУП. Једну донацију немачке криминалистичке полиције као захвалност за добру сарадњу и заједнички рад на расветљавању, откривању и хапшењу организованих криминалних група и заплени 300 килограма кокаина. Покажите ми иједну земљу у региону, једну, која је имала и близу тај резултат у запленама наркотика, у проналаску илегалних лабораторија, синтетичких и осталих, и која је имала тај број оперативних информација које су довеле до хапшења људи у другим земљама. Друго, имали смо донацију Сједињених држава захваљујући доброј сарадњи коју смо имали са ИЦИТАП програмом, то је програм Министарства правде Сједињених држава, сарадњи са ФБИ и сарадњи са другим институцијама са којима сарађује МУП овде.

Те две велике земље су показале шта мисле о сарадњи са нама у области борбе против организованог криминала и корупције. Дакле, зашто би те земље, са једне стране, мислиле да смо лоши, а са друге стране нас награђивале за сарадњу и добар рад и рекле – да, желимо да унапредимо ваше

капацитете и сјајно сарађујемо са вама? На крају крајева, немојте веровати мени, питајте њих и, ако вам било ко од њих каже – катастрофа, ништа не ваља, Србија назадује, дајте да чујемо то. Ја то нисам чуо од било ког човека. Напротив, чуо сам одличне оцене.

Да ли има простора да буде боље? Наравно.

Када се пореди са оним временом када су овде нарко-дилери заиста владали Србијом и инвестирали новац од нарко-трафикинга у Србију, ово не може да се мери. Ви данас немате ниједну озбиљније организовану групу до које полиција не може да стигне на територији Србије. Апсолутно ниједну. Немате ниједног озбиљнијег криминалца који не мора да страхује за себе ако се бави кривичним делима. Мора да страхује, него шта. Нема човека чије име не сме да се изговори, не сме да се приведе или његов ауто не сме да се заустави.

Дакле, када сам постао министар, честа је била примедба грађана – заустављате „југиће“, „пунтиће“, не смете ципове и „мерцедесе“. Сваки аутомобил, „мерцедес“, „бе-ем-ве“, „ауди“, цип, затамњена стакла, незатамњена стакла, зауставља се. И лично сам то рекао полицајцима и кажем им и данас – свакога, слободно. И не интересује нас да каже, као што је некад било, знате ли ко сам ја или да се позива... Да видим баш тог који ће да се позове на неког. То данас не може.

Даље, од 2000. године ми смо у претходној години имали апсолутно најмањи број убистава у Србији, најмањи број кривичног дела убиства, 76. У периоду, рецимо, од 2000. до 2010. године то се кретало и до 154, 158, 160 годишње. Дакле, ово је више него дупло боље. Није добро када имате једно убиство годишње. Оно на шта у нашем друштву морамо да уложимо енергију јесте насиље у породици. То је ствар у којој морамо да едукујемо нашу популацију. Ту није све у рукама државе, али на томе заједно морамо да радимо.

Оно што јесте добро, данас се у Србији не убијају новинари, не убијају се полицајци, не убијају се људи на митинзима, људи који другачије мисле, а убијани су у време ваше власти. И једни, и други, и трећи убијани су јер су имали другачије мишљење.

Најгоре од свега, по пет, шест, седам година нико није хтео да отвори истрагу. Ми смо лако решили, за мање од годину дана. Кад решите за годину дана, а неко није хтео за седам, то показује да је било могуће само није било воље, није било жеље, јер ти људи нису припадали тој страни него су били с друге стране.

Зато ми је драго што је Србија данас знатно напредовала и у владавини права и у поштовању свих европских норми које имамо и у сарадњи са светским и европским органима за гоњење свих организованих криминалних банди. По резултатима се јасно види да је Србија убедљиво прва од свих земаља у региону у таквој врсти резултата. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Да ли желите да поставите још једно питање?

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

По устаљеној мантри говорили сте о ономе што ја вас нисам ни питао и углавном сте причали о некаквим резултатима које треба да нам саопште неки људи који не живе у Србији. Зато позивам грађане Србије да они прочитају овај извештај па нека сами процене шта је истина а шта лаж.

Даље, постављам поново питање вама, госпођо премијерка, на почетку, да не бисте поново прескочили одговор – да ли сте спремни као премијер да потпишете правно обавезујући споразум са Приштином у коме ће бити дефинисано да се Србија и Косово неће блокирати у чланству у међународним организацијама, тј. да им омогућите столицу у УН?

Друго питање – да ли сте се срели са представницима лобистичке куће „Трибери“ у Београду сада када је Левандовски овде био? Да ли сте договарали услуге, да ли сте договорили ко то плаћа и шта ће грађани Србије добити заузврат?

Даље, што се тиче интерпретације, ништа ја, госпођо министре, нисам овде интерпретирао, већ сам читао оно што стоји на вашем сајту. Дакле, ово су документи, односно цитати из документа који стоји на сајту Министарства за европске интеграције.

Што се тиче ФАТФ-а, ја се захваљујем министру Стефановићу, који је био врло коректан овде кад смо говорили о законима о Полицији и који је рекао да имамо пропуст и да треба да се исправи до јуна.

Ви сте, госпођо премијерка, рекли да извештај ФАТФ-а више не одражава реалну ситуацију много пре те скупштине кад смо усвајали и расправљали о тим законима које морамо да донесемо да бисмо били склоњени са те црне листе. Знате са ким смо на тој црној листи? Ви знате, са Северном Корејом, Етиопијом, Ираком, Ираном итд. Једина земља из Европе је Србија. Једина земља. То је чињеница.

Даље, што се тиче медија, ја ћу да вам кажем да је Србија данас у 2018. години за 10 места по Извештају о медијским слободама назадовала три задње године 2016, 2017. и 2018. Сваке године назадујемо за по 10 места. То је податак и то говори о томе да независним медијима прети нестанак, вероватно, у Србији, да ће Србија постати црна рупа, где ће се грађанима пласирати само оно што је у интересу владајуће већине и спроводити она пропаганда која је у интересу власти.

Четврто, јако важно, ви сте малочас рекли да је озбиљан посао спровести реконструкцију. Да, јесте, али сте одустали од те реконструкције оног тренутка када је председник рекао да није важно да ли ће она бити за 15 дана, дан или два месеца. Потребно је да разговарамо о целом пакету, а тај цео пакет подразумева и нормализацију односа и потписивање правно обавезујућег споразума са Косовом. Да ли то значи да ће у међувремену неки

министри самоиницијативно да се повуку из Владе која ће тај споразум потписати? Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Председнице Владе, изволите.

АНА БРНАБИЋ: Заборавила сам да вам одговорим на ово питање за које сам рекла да ми је најфасцинантније, за те лобисте неке. Ја не знам уопште ко су ти људи. Ја никад у животу нисам чула за те људе. Ја не знам шта они раде. Ја уопште не знам одакле вама... Нисам знала да су били у Србији, не знам код кога су дошли. Те информације које има Вук Јеремић, које шаље преко Твитера, јесу информације на нивоу истинитости да Ангела Меркел неће да се види са Александром Вучићем па га она позове два дана после тога, и оне су мени фасцинантне.

Стварно, хајде да се бавимо неким стварним стварима. Ја не разумем, океј, ово јесте време оних постистина, али ви сте га баш одвукли у један онако озбиљан екстрем са постистинама.

Дакле, да будем јасна и гласна за грађане Републике Србије, нити знам како се зове тај човек, чула сам да се зове слично као неки пољски фудбалер, нити знам шта он ради, нити сам се видела са њим, нити сам имала времена да се видим са њим с обзиром на то да сам се само ове недеље видела са премијером Белгије, са господином Доналдом Туском, са господином Хојером, председником Европске инвестиционе банке, прошле недеље са председником владе покрајине Беденвинтерберг, господином Кречманом.

Дакле, ја немам времена да се виђам са тим неким лобистима за које ви знате и који су вам толико битни да их пратите по свету где иду. Не занима ме, људи. Немамо никакве везе са њима. Могу да вам гарантујем да Влада Републике Србије никакве лобисте не ангажује и да ништа од тога није плаћено ни личним парама ни из буџета Владе Републике Србије. Ово је једна од невероватних постистина. То су неке од тих ствари за које... Океј, рећи ћете љутим се. Ја не знам како да одговарам на те ствари. Не знам ко вам је лобиста.

То сам одговорила.

Што се Косова тиче, зашто инсистирате на томе да ја вама кажем какав ћу ја споразум да потпишем? Такву сте грешку направили са Међународним судом правде. Шта ви мислите, да ћемо ми сада...? Док ми преговарамо о Споразуму о нормализацији, ви инсистирате да вам председник Владе каже какав ја споразум хоћу да потпишем. Чекајте, бре, где је ту дипломатија? Колико је невероватно да ви не можете да разумете да вам ја сада кажем какав ћу споразум да потпишем.

Рекла сам свима шта ће Влада Републике Србије да уради. То се тако не ради. То се можда тако радило када смо ми губили поене на Међународном суду правде зато што се дипломатија стратешки тако водила.

Хоћу јасно да вам кажем због грађана Републике Србије који гледају овај пренос – нећу се ни у једном тренутку уплашити ни либити да потпишем

шта год треба да се потпише да грађани Републике Србије имају пуну сигурност, пуну безбедности и пуну гаранцију даљег просперитета. Нећу се лично плашити да урадим. То је моја одговорност. То је моја обавеза коју сам преузела овим послом.

За реконструкцију, молим вас, немојте таквим стварима да се играте. Ја сам рекла да се реконструкција стопирала након терористичког акта на Косову, у Косовској Митровици, против нашег народа и Марка Ђурића као директора Канцеларије за КиМ. Човек је био отет, бесомучно вођен улицама Приштине. Ствари које ни највећи пријатељи Приштине нису могли да верују. То је једно средњовековно понашање.

У том тренутку, са таквом безбедносном ситуацијом, када заседа Национални савет за безбедност, вама је нормално да ја као председница Владе разговарам око реконструкције Владе. Не, мени је нормално да ми је потребно пуно национално јединство. Молим вас да се таквим стварима не играмо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Коментар.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Да констатујем, што се тиче правно обавезујућег споразума, рекли сте да ћете га потписати и честитам вам на томе, и вама и вашој Влади. Бићете уписани у историју ако тако нешто урадите.

Друго, нисте ми одговорили на питање око лобиста. Нисам вас питао за Левановског, него сам питао за две друге особе, Мајка Рубина и Џејсона Озборна, који су боравили овде у Београду. Врло прецизно сам поставио питање.

Даље, што се тиче Међународног суда правде, шта је то променило, је л' можда промењена резолуција? Је л' можда не одлучује Савет безбедности УН о томе? Је л' је то утицало на ваш преговарачки поступак у задњих шест година у Бриселу? Је л' сте имплементирали све што је на штету српске стране било предвиђено Бриселским споразумом а сад кукате и плачете што Албанци неће да формирају заједницу српских општина и правите којекакве представе? То је доказ ваше неспособности у преговорима да заштите интересе Републике Србије. То је почетак и крај сваке приче и грађани то треба да знају.

Што се тиче резултата ове Владе, грађани ће то најбоље осетити и најбоље осећају у ових шест година па нека они сами процене, али како сада ствари стоје, госпођо премијерка, они беже главом без обзира из ове државе. И то је нешто чиме ви треба да се бавите, а не овде различитим спиновима, заменама теза и којекаквим причама. Причате бајке већ шест година и држите под потпуном контролом медије да не би грађани могли да распознају шта је истина у овој држави а шта није истина.

Тако да вас позивам да мало више радите на ономе за шта се залаже ова Влада, а то су европске вредности у Србији, европско законодавство, владавина права, медијске слободе, слобода изражавања. И да притом

сачувате националне интересе Републике Србије које, изгледа, нећемо успети после вас да сачувамо по питању Косова, правно обавезујућег споразума и учешћа и чланства Косова у УН. То је практично суштина признавања Косова.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, прошло је ваше време.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, изгледа да је тачна она изрека да људска злоба долази из немоћи и од зле намере.

Моје је питање модификовано. Питам министра за рад и социјална питања – да ли постоји још увек појава која је постојала у Трстенику, да неко од државе узме 55 милиона динара за негу старих лица и да не можете да пронађете ниједно старо лице које је неговано, а да при томе тај касније постане народни посланик?

Такође, питање за Владу или министра који треба да коментарише изградњу је следеће... Ево, оде. Питање за министра полиције – шта ће предузети поводом дивље градње и уградње гасовода у Трстенику, који је грађен за време власти господина Алексића у локалној самоуправи? То је била дивља градња од стране фирме која се зове „Бос“, која је добила самим тим и послове гасификације. На то може да одговори и министар за локалну самоуправу. Да ли су такве појаве сада познате?

Идемо даље. Питање за Владу, за министра спољних послова, за министра полиције односи се на следеће – да ли постоји спрега, а познато је да Србија не може пасти због притисака споља ако јој неко не помогне изнутра, између спољних фактора дела међународне заједнице, Вука Јеремића, Борка Стефановића, Ђиласа и Јанковића, да ли постоји међусобна спрега у сврху рушења суверенитета Републике Србије?

С тим у вези, питање за министра финансија и Владу – шта ће да ураде поводом скандалозног понашања у финансијском смислу Вука Јеремића, који је, изгледа, наследио нафтни извор у селу Жежевица код Чачка, поводом ненаменског трошења средстава док је био министар спољних послова, на нашу жалост, где је један лет плаћен 70.000 евра, где је једно преноћиште плаћено 1.500 долара, где је цепарац месечни био 25.000, где је продата државна својина „Енергопројекту“ и другим фирмама у иностранству? Шта ће Министарство унутрашњих послова и шта ће Министарство спољних послова, шта ће Влада, шта ће чак и Министарство одбране предузети по том питању?

На крају питање за министра полиције – да ли ова поменућа господа, који су, по мени, организатори протеста у Нишу, на законит начин пријављују јавна окупљања која се дешавају сада у Нишу, с обзиром на то да се она не могу третирати као спонтана јер у њима учествују лидери опозиције? Без обзира на то што ја не видим кога они предводе као лидери,

али они су по мени организатори и те демонстрације не могу бити спонтано окупљање.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има председница Владе Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Поштовани народни посланиче, хоћу само да вам кажем да ће све бити испитано. Свакако имамо министре који су компетентни, а и довољно храбри да такве ствари испитају, да то урадимо.

Хтела бих само да искористим овај тренутак да честитам Милици Николић, која је освојила бронзу на Европском првенству у Израелу у цудоу. Ово је после 15 година прва медаља за жене у цудоу, тако да је велики успех. Свака част, стварно.

Када смо код тога, ето још једне ствари због које ћемо, као што је један поштовани народни посланик рекао, бити уписани у историју. Поносим се, ми ћемо бити уписани у историју као једна влада, следећа у низу, у континуитету са претходном владом, која је за само три године извукла земљу са ивице пропасти, банкрота до буџетског суфицита и озбиљне домаћинске касе, земље која је само у три године постала од најгоре земље по издавању грађевинских дозвола, нпр., једна од првих десет земаља по издавању грађевинских дозвола, светског шампиона по привлачењу страних инвестиција. Дакле, истина, бићемо уписани у историју.

Морам само још нешто да вам кажем. Грађани ће сами проценити. Колико пута желите да грађани сами процене? Године 2014. су грађани сами проценили, па су 2016. године грађани сами проценили, па су 2017. године сами проценили, па су 2018. године грађани сами проценили, и вама и даље није јасно. Грађани су проценили и цене и сваки пут, сваке године све је већа вера и у СНС и у владајућу коалицију.

Треба рећи да су грађани сами проценили и ваш учинак, проценили су грађани Београда, нпр., који је, ја мислим, центар снаге ових странака, где је коалиција окупљена око пет странака поштованог народног посланика освојила величанствена 2,24% или 18.000 гласова. Грађани јесу сами проценили. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Желите још једно питање да поставите, господине Ристичевићу?

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, моје друго питање се односи на пољопривреду. Мало пре оде човек који је хтео у влади СНС-а да буде министар пољопривреде, па, пошто није био, сад му не ваљамо.

Дакле, они мисле да ми не решавамо довољно брзо проблеме које су они оставили. С тим у вези, пре пољопривреде желео бих да ми одговоре надлежни министри и председник Владе шта ће предузети да се

санкционише понашање Вука Јеремића и Бориса Тадића везано за резолуцију која је замењена и у УН смо добили уместо Унмика Еулекс.

Такође, шта ће бити предузето због питања Међународном суду правде, које је, по мени, намерно постављено тако, да самопроглашена независност Косова добије одређен легитимитет и шта ће предузети поводом активности Вука Јеремића и Борка Стефановића, који су по депешама „Викиликса“, а и наше службе тврде да су истините, у Амбасади САД тражили да утичу на Албанце да независност Косова не проглашавају пре него што Борис Тадић буде изабран за председника? То се и десило. Године 2008. је Борис Тадић, кандидат ДС-а, дао заклетву 15. фебруара, а 17. фебруара су Албанци самопрогласили незакониту независност. С тим у вези они се нису ни намрштили. Да ли ће то Влада и надлежни органи једном санкционисати? То је питање и за министра спољних послова.

Што се пољопривреде тиче, моје питање се односи, и пре свега сам захвалан на томе што Влада у односу на 2006. годину, када је издвајано 136 милиона евра подстицаја, сада издваја 150 милиона више, или 2011. године, када је ДС издвајала 188 милиона евра, сада се издваја од 281 до 309 милиона. Захвалан сам на томе, али питам премијерку – обзиром на то да постоји суфицит у буџету, да ли је могуће у ребалансу буџета обезбедити додатних пет милијарди, којима би се пре свега подстицала производња и специјализовала у малим пољопривредним газдинствима, а с тим у вези, удруживањем, и прерађивачка индустрија?

Мислим да и министар пољопривреде може да одговори на то питање, јер верујем да мала пољопривредна газдинства имају перспективу само уколико се удруже, уколико их специјализујемо за повртарство и воћарство и уколико им омогућимо да се баве прерадом и на одређен начин буду мешовита, а и ЕУ сматра да таква врста мешовитих пољопривредних газдинстава и демографски има важну улогу и представља нову наду за запошљавање у Европи, па тако и у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Поштовани народни посланици, што се тиче овог конкретног питања везано за пољопривреду и за средства која су евентуално неопходна за даље унапређење стања српске пољопривреде, желим пре свега да искажем захвалност Одбору за пољопривреду Скупштине Србије на иницијативи коју је поднео пре више недеља, а везана је за субвенције које дајемо за товно говедарство, које дајемо за овчарство, које дајемо за козарство.

Ми смо ту иницијативу прихватили и у складу са тим изменили правилнике и због тога сам захвалан свим посланицима који учествују у раду Одбора, јер мислим да је јако важно да у међусобној комуникацији учинимо што више и што боље можемо за српску пољопривреду.

Поштовани господине Ристичевићу, захвалан сам јер се врло ретко у овом парламенту прича колике су биле субвенције пре седам-осам година, какво смо стање имали пре седам-осам година у српском аграру а каква је ситуација данас.

Готово да је неприметно прошло да је за претходних пет-шест година готово дуплиран износ средстава за субвенције, а то је чињеница. И то су бројеви, то не може нико да склони, уклони, на било који други начин да чита, пошто видим да овде очигледно као да читамо на неке различите начине и као да смо у школама учили неке друге матерње језике. Али шта да радите, некоме можете да причате данима, годинама, не бисте му никад објаснили, јер нема ни вољу, ни жељу, а можда ни способност да разуме.

Што се тиче тога који су трендови у српском аграру и зашто потреба за даљим издвајањем, морам рећи да смо ми у односу и на 2016. годину, у 2017. години имали повећање буџета за пољопривреду, исто тако и 2018. године, односно 2017. године имали смо скоро 13,7% повећање буџета за пољопривреду. Али све је више захтева, све је више људи који се пријављују за добијање подстицајних средстава, све је више људи који улазе у систем и желе да матиче своја грла и желе да учествују у систему који пружа могућност да учествујете квалитетно на тржишту.

Јако је важно обратити пажњу на ову прерађивачку индустрију која је малопре поменута. Ја ћу данас и вас обавестити још једном, а претпостављам да сте то и видели. Један од симбола српске месне индустрије, југословенске месне индустрије „Срем“ Шид, који има највеће расходне капацитете на простору бивше Југославије, данас је продат, односно јуче је потписан споразум, данас је то обелодањено.

Оно што је јако важно, српски привредници, српски прерађивачи су купили тај комплекс, а још је важнија ствар, врло често људи то сметну с ума, да је на основу споразума између Србије и Турске о бесцаринском извозу говеђег меса омогућена већа потражња за овом робом, да имамо купце на другој страни за пет хиљада тона говеђег меса. Управо из тог разлога, зато што имамо ту потражњу, као резултат тога дошло је до ове инвестиције и у наредних месец и по или два биће у потпуној функцији.

Желим још једну ствар да кажем, која није поменута малопре а у контексту је прерађивачке индустрије. Ви кад желите било коме да извезете робу, да ли је реч о ЕУ, Евроазијској унији, Турској, неком трећем, четвртом, постоје различити стандарди. Немају данас сви исте стандарде какву робу желе да узимају.

Ево, на пример, када је реч о Турској, свега четири субјекта у Србији испунила су услове за извоз меса из Србије према Турској. А зашто је то тако? Имали смо потпуну девастацију задњих 20-30 година, из различитих разлога. Неки су разлози били санкције, много више приватизације и потпуни хаос који је ту настао, нарочито у прерађивачкој индустрији. Готово

да на прсте једне руке можете да набројите, осим млинско-пекарске индустрије, које су успешне приватизације биле у прехранбеној индустрији.

Нама је потребан тај замајац, јер то је платформа на коју се сви каче. Ту се качи сва пољопривреда. Можете да производите на јединци површине колико год хоћете, колико год резултата да имате, ако немате тржиште и немате прехранбену индустрију, ви немате коме то да продате и сами себе после гушите ценом.

Четири субјекта су добила ту дозволу од стране турских органа и од стране наших органа. Два се налазе на простору Рашке области, један се налази у Ваљевоу, један се налази у Параћину. Али у чему је квака? Свега 100 говеда дневно смо могли да прерадимо и испоручимо на то тржиште и таквим темпом тешко да бисмо успели да постигнемо ову квоту од 5.000 тона. Са овим капацитетом који је данас, који ће клати четири пута више него у читавој Србији што има, ми ћемо стићи можда до тих пет хиљада. Ако бог да, 7. маја, када будемо имали са председником Вучићем разговоре у Турској, да ту квоту и повећамо. Радимо на томе како бисмо што више имали, а оно што је добро, имамо и заинтересоване нове инвеститоре овде.

Да се вратим сада на мале пољопривреднике. Зашто је важно у години која је у току и у годинама које су испред нас да све више одвајамо за пољопривреду и прехранбену индустрију? Зато што је управо ту квалитет. Ми бележимо суфицит са сваком земљом која се налази у окружењу. Ми доминирамо квалитетом хране, иако се врло често, понекад оправдано, понекад не, налази под лупом, под знаком питања квалитет српске прехранбене индустрије, али ако имате суфицит, ако је тај суфицит у односу 90 : 10, у односу на другу страну су ти односи, онда замислите какви су потенцијали ту. И не само овде, када је реч о земљама ЦЕФТ-е, него, пазите, ми смо јуче, то мало људи зна, добили сертификате за говеђе месо и од Кине, за три наша прерађивача. Са Емиратима завршавамо целу причу.

Важна су нам тржишта која добро плаћају, а не само тржишта која не могу по ценама да буду иста или слична нама, јер онда ту нема конкуренције, онда ми ту немамо шта да понудимо. Ова тржишта која су богато платежно способна су у ствари тржишта у будућности на која ћемо ми ићи.

Што се тиче Малија, потпуно је у праву господин Ристичевић када каже да морају да диверсификују своју пољопривредну производњу и морају да се окрену воћарству и повртарству. Из тог разлога је неопходно више новца уложити у пољопривредну инфраструктуру, у системе за иригацију, у електрификацију поља.

Врло често постављају питање – шта је то електрификација поља, нећемо ваљда у њиве да доводимо бандере? Да, баш ћемо да их доводимо тамо, јер тако појефтињујемо производњу на лицу места. Систем за наводњавање не покреће дизел-гориво као погонски енергент, него електрична енергија, која је пет пута јефтинија по јединици површине.

Можда неком звучи смешно све ово што причам. Немојте заборавити да имамо 650.000 пољопривредних газдинстава. Од тога 370.000 газдинстава која искључиво од пољопривреде живе. Колико је ту домаћинстава? Сваке године, и то је добро, повећава се број апликаната за мере које даје држава, и то зато што су те мере добре. Када дајете 50% за куповину система за наводњавање, 50% за заштитне мреже, 50% за набавку садних материјала, 50% за набавку трактора, 50% за набавку механизације, потребно је све више и више новца.

Захвалан сам због претходне подршке коју смо имали везано за финансијска средства, али морамо да будемо свесни – овога ће бити све више и више, и захтева и неопходних средстава. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Коментар, Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, ја сам задовољан одговором. Производња хране и производња пијаће воде су по мени најважнији бизнис, важнији од производње дијаманата, злата итд. Када нестане воде, кад нестане хране, онда ћете видети да не може да се живи ни од злата ни од дијаманата.

С тим у вези, задовољан сам одговором, али с обзиром на то да су наше субвенције веома ниске у односу на Европу, морам да кажем да подстицаји нису само подстицаји за пољопривреднике. Дакле, од тога корист имају и потрошачи. Са друге стране, најважније, корист имају и прерађивачи, јер добијају јефтину сировину. И они могу да буду конкурентни на нашем и на околним тржиштима. Дакле, то не задржавају пољопривредници само за себе, јер модерна пољопривреда без подстицаја не може да опстане.

Зато питам и председника Владе и министра пољопривреде – с обзиром на то да имамо вишак средстава, да ли можемо тих пет милијарди додатних да обезбедимо из ребаланса буџета, уколико га буде, јер ће пољопривреда, уколико то усмеримо у пољопривреду, сваке године вишеструко вратити тај износ?

Ове несрећнике који су хтели да буду министри пољопривреде па побегли позивам на слогу, јер је слога готово пола победе, и позивам их да се окану ћораво посла и ђавоља посла, јер треба терати ђаволе и врага од нашег прага. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Питање поставља народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Морам да кажем, и да не заборавим у међувремену да похвалим председницу Владе, прошли пут сам, и то мислим да смо дужни ми из опозиције да кажемо, рекао да дође чешће, да није страшно, нико не уједа, и она је послушала, обећала и дошла – дакле, то је нешто за шта треба одати признање и није лепо да ми то сада занемаримо само зато што смо опозиција – а хајде да кажем, колатерално, и председницу или руководство Скупштине, јер то руководство није прибегавало неким маневрима којима се раније

прибегавало, да се избегне тај последњи четвртак па да, ето, Влада као хоће али не може јер нема рада, нема заседања Скупштине. Тај маневар су користиле претходне владе. Када кажем претходне владе, мислим и на владе СНС-а а и оне пре СНС-а. Дакле, то је просто нешто што треба констатовати. Нећемо ми сад решити све могуће проблеме, али нешто ћемо мало пробистрити, чуће се неки аргументи за и против. Дакле то је, свакако, за похвалу.

Оно што не знам да ли је за похвалу али је мало за чуђење, то је да морам признати, госпођо Брнабић, да бих ја волео да живим у земљи која изгледа тако како сте је ви, па и ваше колеге овде описали. То стварно делује као једна земља, са тим подацима и цитатима, просперитета, стабилности, реда. Кажем, заиста делује готово идеално. Мислим да бисмо сви ми овде волели да Србија заиста тако изгледа. Мој утисак је да Србија тако не изгледа. Факат, нема сада простора да се све то детаљ по детаљ, тачку по тачку расправи, али генерално мислим да грађани то тако не перципирају.

Што се тиче овога да су грађани сами проценили, ви сте поменули и позивали се с разлогом, наравно, на резултате избора који дају за право тим вашим оценама и проценама. Ја бих рекао да бих се ја и са тиме сложио, само уз једно мало али, а то је да су услови који постоје на тим изборима иоле фер, демократски и равноправни. Онда бих ја заиста скинуо капу и рекао – да, ви сте у праву. Овако имам право на неку врсту резерве и сумње у погледу тога и фасцинираности резултатима.

Али оно што је проблем и чиме смо завршили наш прошли дијалог, пре једно месец дана овде ви сте готово љутито али увређено, не према мени него генерално, рекли – па како вам пада на памет, то је била моја последња констатација, како можете помислити да би неко био тако глуп, луд, или тако сте неки израз употребили, да формирање тзв. заједнице српских општина прихвати као неки поклон и да то онда буде оправдање за потписивање правно обавезујућег споразума, који би укључивао и евентуално столицу у УН. Дакле, ви сте са индигнацијом одбили саму помисао да би, понављам и наглашавам због грађана, да би нам у неком тренутку тај ЗСО, којим нам се маше и обећава, ево, већ шеста година и који никако да се формира, уз силно отезање и завлачење, пре свега, наравно, са албанске стране, али рекао бих и уз недовољно инсистирање Србије, да нам се тај ЗСО на крају понуди као нека врста утешне награде. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Председница Владе има реч.

АНА БРНАБИЋ: Нисам чула јасно питање, али ћу вам свакако дати одговор на генерални коментар.

Хвала вам, у сваком случају, што сте приметили да долазимо у Скупштину и да тиме одајемо стварно, чини ми се, потпуно искрено поштовање према Скупштини као Влада и што одговарамо на сва питања. И

ми ћемо наставити као Влада са тим и долазићемо сваког последњег четвртка у месецу.

Када кажете да бисте волели да живите у земљи о којој ја причам са мојим тимом, имам једну фантастичну вест за вас – ви живите у тој земљи, тако да вам се та жеља испунила. Све реформе траже време и сви резултати траже време. Мислим да ћемо се свакако сложити макар око тога да је 2012. године земља била девастирана. Мислим да, ако је незапосленост 26% или између 24% и 26%, то значи да је земља девастирана. Мислим да ћемо се сложити да је правосуђе после реформе која је покушана било девастирано. Мислим да је јако, јако тешко од тога где смо били, на три месеца од банкрота, да запослимо људе, да подигнемо плате, да имамо стандард, да уложимо у здравство, у јавне услуге, у путеве, када немате ни Коридор 10, немате Коридор 11, не знате како да дођете од Ниша до Ужица. Мислим, те ствари трају и траже време.

Мислим да је по сваком објективном параметру, али опет не нас у Србији него партнера из ЕУ, из Светске банке, Светског економског форума, кредитних агенција, рејтинг агенција, које два пута за две године повећавају кредитни рејтинг Србије, очигледно да је ситуација у Србији много боља. Не можете рећи да је, ако је данас незапосленост између 12% и 13%, што је и даље катастрофа, то горе него 24%, али је то и даље јако тешка ситуација, ситуација у којој, наравно, грађани јако тешко живе. Ви не можете да имате добре плате када сте имали незапосленост 26%. Па ви тек треба да доведете фирме или да подржите мала и средња предузећа да би се направили ти послови па онда да кренете у други круг, да се направи конкуренција да бисте тржиштем повећали плате. Не можете да кажете – биће минимална плата 180 динара по сату. Ви можете, али нико неће имати да плати ту плату. Једино је тржиште то које може да подигне плате, а то тражи време.

Не можете да кажете – грађани не примећују. Ако имате први клинички центар у историји Србије завршен, 52 милиона евра је уложено у један од тренутно најбољих клиничких центара сигурно у југоисточној Европи, онда то грађани данас, који нажалост морају да се лече у том клиничком центру, свакако примећују. Јуче смо расписали тендер за извођача радова за Научно-технолошки парк Ниш. Пре тога смо у октобру отворили Стартап центар у Нишу. То ти студенти примећују.

Да ли треба боље? Па мора много, много боље, али влада мог претходника је тек направила финансијско оздрављење земље. Они су једва стигли да се баве новим радним местима, зато што је ваљало, требало је земљу извлачити из банкрота. Ова влада је тек наследила здрав буџет, здраву основу за бржи раст и ми сада морамо да идемо у тај бржи раст. Дакле, реформе траже време. Резултати се виде, али сам ја сигурна да ће се видети из године у годину.

На крају крајева, можемо да разговарамо око изборних услова. Ја се са вама не слажем, свакако, зато што живимо у 21. веку, где потпуно не

можете да исконтролишете јавну реч, што сви ви знате, пре свега преко друштвених мрежа, ви сте активни на Твитеру и на осталим друштвеним мрежама, ви данас то не можете да исконтролишете, 21. је век. Изборни резултати показују тачно оно што грађани мисле и показују тачно оно што грађани осећају, да ли осећају бољитак или не. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Наравно да најмање половина грађана Србије не користи друштвене мреже, не информисе се преко интерната и наравно да је то управо гласачка база и гро гласачке базе ваше странке, односно владајуће странке, којом се поносите. Али оставимо то сада. То је чињеница, на то се можемо љутити; нема ни разлога да оспоравамо елементарне чињенице. Када би гласали само они са друштвених мрежа, резултати би били другачији, али, наравно, боље да проширимо могућности и ослободимо медије да сви грађани имају правовремену и исправну колико-толико информацију.

Исто тако, хваљење резултатима у смањењу незапослености, на то утиче заправо то што су многи отишли из земље млади, радно способни, образовани и тако се, нажалост, смањује стопа незапослености, у највећој мери. Али оставимо то.

Искористио бих прилику да, када је ту и господин Ивица Дачић, министар спољних послова, упутим и једну похвалу и озбиљну замерку, питање и дилему и њему.

Ви сте ми, госпођо Брнабић, остали дужни одговора поводом правно обавезујућег споразума и те моје сумње или дилеме да ли ће нам управо заједница српских општина бити понуђена као утешна награда за прихватање правно обавезујућих споразума.

Дакле, нешто што се тиче претходног споразума и обавеза албанске стране из претходног споразума, што није испоштовано, што је наивно потписано, ја бих рекао глупо потписано, олако потписано, тај Бриселски споразум, а онда нам та тачка, та ставка, тај фамозни ЗСО буде понуђен и каже – ево, ви сте добили сад заједницу српских општина па онда прихватите, малтене, столицу Косова у УН.

Моје питање за господина Дачића се тиче, и прва похвала, то је ова узвратна мера за хрватског министра – наравно, то је и похвала Влади, за министра одбране који је проглашен за персону нон грата, односно није пожељан у Србији. То је изузетна мера за оно што је Хрватска учинила са министром Вулином.

Не одобравам највећи део поступака, изјава министра Вулина, али мислим да Влада која држи до себе мора после тога или да избаци, односно захвали господину Вулину на чланству у Влади или да уради ово што је урадила. Дакле, то је просто нормалан потез, којем треба да се прибегне. Али бих волео да је та врста одлучности која је показана сада према хрватској

страни и коју поздрављам, примењена, рецимо, приликом припрема за овај Софијски самит, ЕУ и Западни Балкан, односно мало је непријатна ситуација у којој Шпанија и Маријано Рахој много више бране позицију Србије по питању Косова него српска влада, или је бар то мој утисак и волео бих да ми то једним делом објасните, и премијерка и министар спољних послова. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Рећи ћу вам поново да се у потпуности не слажем са вама да грађани Србије не користе друштвене мреже; једноставно, по било којој статистици то није тако. Србија је, ако нешто јесте, онда је, ето, за то морам да похвалим ове пре 2012, прилично добро повезана. Сигнал мобилног телефона у Србији преко 90% територије покрива бродбенд или оптички каблови, у просеку преко 60%, по чему смо јако, јако добри у Европи. У просеку у Србији на једног грађанина иду два мобилна телефона.

Тако да се не бих сложила са вама. Мислим да је то потпуно паушална оцена и да грађани Србије проверавају и да су активни на друштвеним мрежама и да читају вести преко мобилних телефона, а такве вести и веб-сајтови никако не могу да се контролишу па не може да их контролише ни та свемогућа Влада Републике Србије, која контролише све медије у Србији. Јуче сам видела један национални лист који је за ништа мање него десет пута повећао број присутних грађана у Нишу на тзв. демонстрацијама против председника Вучића. Било их је 1.000, дневни лист „Данас“ је рекао 10.000. Ја не знам бољи пример да слобода медија, апсолутно и слобода и креативност медија у Србији постоје само тако и тиме се поносим. Мислим да је Србија добра земља и боља земља за живот због тога.

О Бриселском споразуму имали смо прошли пут једну озбиљну дебату и ја стојим при томе, ја имам, рекла сам и тада, потпуно логички показатељ тога да је Бриселски споразум у интересу Републике Србије, а да неки од претходних споразума, које су претходне владе потписивале, односно владе пре 2013. нису. Зато што, ако имамо споразуме који су потписивани и које је Приштина брже-боље имплементирала, нећете да ми кажете да су ти споразуми били у интересу Србије. Јер ако имате споразум који је у интересу Србије, онда Приштина бежи већ пет година да га имплементира. То је најбољи показатељ да је Бриселски споразум у интересу Републике Србије, као што, нпр., договор око интегрисаног управљања прелазима није, због чега данас имамо да странци то без проблема могу да зову границом. То је потписао Борко Стефановић, ако се не варам. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Само да кажем једну ствар. Господин Вукадиновић, некад ми се чини, потцењује грађане Србије. На страну то што мислим да је ово један вид дискриминације, или покушај дискриминације,

грађана на оне који користе интернет или га не користе и да се покуша да се направи један предвидиви образац понашања те они који не користе интернет или који су мање информатички писмени су сад бирачко тело СНС-а а ови други, који су писменији, они су бирачко тело ових других. Е сад, ту има неколико логичких питања која ће вам потврдити да није то баш тако.

Узмимо председничке изборе 2017. године на територији града Београда и београдске изборе који су се одржали 2018. године, где су исте странке у збиру изгубиле, дакле Јеремић, Јанковић, Ђилас су изгубили трећину свог бирачког тела. Дакле, исти ти људи су схватили да то није опција која њима доноси нешто добро. Не може се поједностављивати ситуација. На крају крајева, ви сте имали истраживања која сте ви објављивали, која су грешила за 70-80% у односу на поједине резултате.

Шта је проблем? Ја сам ту увидео код одређеног круга људи, говорио сам то и људима који размишљају слично мени када су имали такву врсту размишљања – не смете се затворити у чахуру истомишљеника, јер ћете тако увек имати погрешну перцепцију. Имаћете погрешну перцепцију и о Србији и о ономе што мисле људи у Србији. На крају крајева, имате стално, континуирано повећање људи у Србији... Заиста мислим да је за то заслужан огроман рад који су уложили Александар Вучић, и СНС, и Влада Србије и људи који се боре. То је моје мишљење. Али резултат који се постиже, да ви сваке године имате континуирано повећање и апсолутног броја гласова и процената, показује да грађани Србије и те како добро разумеју које су опције које за њих нешто раде а које су опције које за њих нешто не раде. Јер таква врста... То вам је као кад кажу људи, то сам слушао, нажалост, и овде у Парламенту – е не ваља, супер је било кад није била фабрика. Тад им је било одлично. Е сад им не ваља зато што су се запослили у фабрици, јер немају довољно велику плату у тој фабрици. Али им је супер било кад нису имали плату уопште. Е тад им је било најбоље. Дакле, нико од тих људи ко је био гладан, ко није имао посао а запослио се, не мисли да је било боље кад су били гладни, мисле да им је боље сада. Да ли мисле да им је довољно добро, то зависи од хиљаду фактора. Свакако није идеално.

Само хоћу да вам кажем, моји родитељи припадају генерацији људи који имају преко 60 година, врло се активно служе друштвених мрежама и велики број, нису то више они пензионери који нису имали приступ тим врстама мрежа. Они ће ускоро бити пензионери, за годину-две. Дакле, то су људи који имају и те како довољно информатичке писмености и јако добро умеју да процене шта је у њихову корист. Али не само они.

На крају крајева, наш посао је да се грађанима обратимо на различите начине. Људи виде, доступна су им сва средства информисања на различите начине. На крају крајева, виде шта се дешава у њиховој средини. Када виде да у њиховој средини ниче нови парк, ниче нова школа, иде нови вртић, отвара се нова фабрика, иду километри пута а није се то дешавало раније, нико од тих људи неће рећи – ово је сада лошије него што је било онда. Људи

ће препознати да је то боље. Да ли може још боље? Наравно да може, али управо хоћу да вам кажем, сувише је опасно на такав начин делити људе. Нема црно-беле ситуације, нема ситуације у којој можете да кажете – ови су овакви, они су онакви. Људи процењују свакога дана, мењају своју вољу, мењају свој начин размишљања. Они који су данас подржавали једне, сутра подржавају друге. Зато морате за људе резултатима да се борите свакога дана.

Само сам то хтео да кажем. Дакле, сигуран сам да ћете то видети у наредном периоду, када народ опет буде имао прилику да се изјасни шта мисли, да ће тамо где се радило, где су били резултати и тамо где се држава, односно они који је представљају да су се баш zaloжили, да ће и ту где се буду кандидовали имати подршку народа.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Ивица Дачић.

Изволите.

ИВИЦА ДАЧИЋ: Кажу ми они који прате телевизијске рејтинге да смо тренутно веома мало гледани па бих хтео да подигнем гледаност.

Сходно томе дозволите ми само да наведем неколико података, пошто је господин Алексић изашао, али док је он говорио, ја сам наложио да се пронађу сви уговори које је Влада Србије, односно Министарство спољних послова икад правило с неким лобистима и лобистичким групама.

Значи, колико до сада имамо података, Влада Србије је 16. априла 2008. године потписала споразум са Групом 30 стратешких тачака, који је потписао Мирко Стефановић, генерални секретар Министарства спољних послова, 42.000 долара месечно. Такође, 5. августа 2011. године тадашњи министар спољних послова Вук Јеремић је потписао уговор о лобирању са Подеста групом за 100.000 долара месечно. Мирко Стефановић је био генерални секретар. Значи, на основу одлуке Владе. Ја говорим о званичним уговорима који су потписани. Исплаћено је овој првој агенцији 1.469.800 долара, а Подеста групи је исплаћено 900.000 долара.

Такође, у међувремену, постоји у америчким папирима који се баве лобирањем, јер је то тамо легална и законски регулисана активност, податак да је Влада Србије током 2006. године платила 320.000 долара, 2007. године 360.000 долара и 2008. године 120.000 долара агенцији „Барбур грифит енд роцерс“, за коју немамо уговор, а пише да је Влада Србије платила за билатералне релације са САД.

Знате шта, мислим да је крајње неумесно да се данас постављају питања овакве врсте од оних који су потписивали овакве уговоре у прошлости. И то је одговор на све оно што су питали да ли се неко срео или није сретао са неким лобистичким фирмама.

Да вам кажем једну ствар. У Америци 173 или 174 земље имају лобистичке уговоре са америчким компанијама. Је л' то нешто што треба неко сада да напада због нечега? Прво, није ни потписан, нити се неко сретао, нити је било шта неко договарао.

Шта сте рекли?

(Горан Богдановић: Питам јесте ли тада били у Влади.)

Нисам био тада у Влади. Извињавам се, 2008. године сте били ви у Влади, Коштуница и ви 2008. године. Према томе, немојте сада да пребацујете на мене.

Уосталом, да вам кажем, ово што сам говорио, ја само постављам питање, „Подеста група“ је истовремено када је потписала уговор са Владом Србије за неколико месеци потписала исти такав уговор са Косовом. Чекајте, да ли је то нормално да ради и за Србију и за Приштину и за Албанију у исто време? То је такав сукоб интереса и конфликт... И да вам кажем искрено, не знам шта су урадили за интересе Србије сви ови којима смо давали ове паре, јер за тих неколико година 84 или 85 земаља признало је једнострано проглашену независност Косова.

Дајте мени оволико пара, 50 земаља ће да повуче признање Косова. Слажете ли се? Добро. То је апропо ових лобирања. Да се сада вратим озбиљно да кажем нешто о томе.

Мислим да би око свега овога требало стварно да имамо неки консензус око тога шта је нама као држави потребно. Ја уопште овде не причам о томе да ли је неко на власти или у опозицији, очигледно је да модеран свет функционише на такав начин и да ви морате једино да учините транспарентним све то што се дешава и да ми треба да лобирамо за наше интересе тамо где се доноси одлуке.

Слушајте, ми имамо ситуацију да Косово, на пример, отвара амбасаде у многим земљама а ми у заносу неких демагошких изјава треба да затварамо амбасаду. Ми не идемо на неке конференције зато што је то скупо. Морамо да се определимо шта хоћемо. Што се тиче Министарства спољних послова, сигуран сам и председника Републике, Александра Вучића, са којим све то заједно радимо у договору, ми имамо јасан циљ и план, никакво чланство у УН не пада нам на памет. Према томе, никаквих договора нити политичке трговине о томе нема.

Немогуће је да неко добије место у УН, јер шта нам друго преостаје после тога? Чекајте, то је основна ствар коју ниједна држава неће допустити. Видели сте да многи долазе у нашу земљу и говоре о томе, имају пријатељске изјаве, воле нас итд., а онда шаљу протестне ноте многим земљама које су повукле признање Косова, прете нам да ће укинути седнице Савета безбедности о Косову, пребацити их на затворене консултације итд.

Ми морамо да водимо рачуна о својим интересима. Какав правно обавезујући споразум који ће дефинисати УН или дефинисати независност Косова? Мислим да око тога стварно нема никакве дилеме. Нема шта ми овде да околишамо, ова Влада Србије, овај председник Србије, ова владајућа коалиција никада неће признати једнострано проглашену независност Косова.

Они који су правници знају, ја нисам правник али барем толико знам, не постоји... Ако је већ споразум, он је, ваљда, правно обавезујући. Какав је то правно необавезујући споразум? Значи, ми инсистирамо на примени Бриселског споразума. Чули сте да је Бљерим Шаља говорио јуче, који је иначе присуствовао потписивању Бриселског споразума, и Шаља и Хоџај говоре о томе да ће заједница српских општина да буде формирана после пријема Косова у УН или после правно обавезујућег споразума о нормализацији односа Србије и, како они то кажу, Косова, ми то зовемо Београда и Приштине. То не само да није договорено, то је још једно отворено избегавање испуњавања њихових обавеза.

Према томе, да ли Европска унија на то реагује? Очигледно не реагује. Шефица мисије ЕУ у Приштини је изашла из свог мандата. Она је јуче говорила о Косову као равноправном учеснику иницијативе Западни Балкан шест. О томе смо синоћ рекли, и јуче на састанку и председник Вучић и била је ту и премијерка, била је Јадранка Јоксимовић, и Доналду Туску. Такође смо рекли да ЕУ мора да реагује на овакве изјаве које се чују са Косова. Шта сада то значи? Сада није обавезујуће оно што смо потписали пре пет година, траже се сада неки нови изговори.

Имајући то све у виду, ми смо свесни ситуације и међународних услова у којима се налазимо, али сигуран сам да ово није тема за политичку трговину. Ово није тема за политичку трговину да ли ћемо ми сада годину дана, две или три ући брже или касније у ЕУ. Јер, не либим се да то и отворено кажем, питање је докле ће Европска унија постојати, а Србија ће, ваљда, да постоји заувек, и морамо да водимо рачуна о нашим државним и националним интересима. Тако да ту немамо никакве дилеме.

Што се тиче Хрватске, ми смо донели реципрочну меру. Они кажу – позваће свог амбасадора на консултације. У реду, ми ћемо следити реципрочне мере.

Овде није реч о Вулину, овде је реч о акту који угрожава наше добросуседске односе, који никако не може да се тумачи као акт добре воље већ представља акт понижавања Владе Републике Србије, а самим тим и Републике Србије. Ми ћемо сигурно одговорити и одговорили смо истом мером. Кад неко каже реципрочно, то значи да одговорите на исти начин.

Нама јесте интерес да нормализујемо односе, али нормализација односа не значи да ми не треба да говоримо истину о судбини нашег народа у Хрватској за време Другог светског рата, о судбини нашег народа деведесетих година и не треба, наравно, да прихватамо лажне оптужбе које долазе са њихове стране да је Србија извршила неку агресију. Уосталом, Међународни суд правде у Хагу је то одбио. Једина агресија коју је неко извршио у српско-хрватским односима у историји је била агресија Хрватске, односно Независна Држава Хрватска до Београда, Новог Сада и Шапца. Ми ту немамо заиста никакве дилеме.

Не знам, питао сам на колико је ограничено време, али пошто је мој друг Палма следећи на реду, ја ћу да завршавам што раније.

Немамо никакве дилеме да око овога, ускоро ћемо имати и Одбор за спољне послове о извештају о раду и наставићемо са нечим што их највише нервира, а то је повлачење признања Косова. И слушајте, немој ми да падамо на њихове форе – кад неко призна Косово, онда је то једна велика и угледна земља, када то уради Барбадос, то је онда велика земља, а када повуче признање Суринам или повуче признање Бурунди или Гвинеја Бисао, то су неке тамо минорне земље. Свака од тих земаља има исти глас у Генералној скупштини УН.

Према томе, позивам све вас посланике, из свих политичких партија, и све ministre, да се више окренемо тим земљама, јер то су наши пријатељи од чијих гласова ће зависити судбина наше земље у целини, а самим тим и Косова и Метохије. Ми смо спремни да заједно сарађујемо са свима. Покажимо наш патриотизам управо на томе, да радимо против признања Косова и за повлачење признања у протеклим годинама. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Као што рекох, лепо то звучи, мада је већи део овог времена господин Дачић одговарао, заправо, колеги Алексићу, а не мени, али свеједно.

Слажем се ја око много тога и мислим да треба размислити о томе да као посланици подржимо иницијативу Владе или да премијерка покрене да се одобре у ребалансу додатна средства Министарству спољних послова и господину Ивици Дачићу да он са, како је рекао, милион долара обезбеди да се повуче педесет признања независности Косова. Не делује то баш тако, али бих ја волео да тако може да функционише.

Што се тиче лобирања, нисам против тога, само бих волео да то буде транспарентно. Дакле, наравно да треба да се лобира, само бих волео да видим, када су већ навођени примери, шта су ове неке лобистичке агенције учиниле за Србију са склопљеним уговорима за оне претходне власти, шта је, рецимо, заслуга Тонија Блера, рецимо, његових *Delivery Unit*-а, који су имали неку врсту мутног аранжмана, не знам од кога и како плаћеног, са овом влашћу, значи после 2012. године. А сви знамо ко је и шта је Тони Блер; дакле, не да није донео ништа добро, него је донео само лоше и Србији и многим земљама и народима широм света.

Што се тиче онога што је рекао господин Стефановић, мислим да је неко обмануо њега, као и његовог шефа, односно председника, за оне податке и резултате и београдских избора и резултате наших истраживања. Наравно да није тако. Као што га је неко обмануо и у Нишу, па кад је прочитао па и сам видео да је то мало небулозно, две и по милијарде евра које су уложене, наводно, у Ниш, па је онда рекао – ко ми је то написао? Тако га је и у погледу резултата наших истраживања неко обмануо.

Али што се тиче београдских избора, када саберете резултате опозиције, видећете да су они потпуно, у длаку исти, проценат је потпуно исти као и на председничким изборима, а то што нису били довољно паметни да мене послушају па да изађу заједно на те градске изборе, ова опозиција, то је њихов проблем. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Татјана Мацура.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем.

Поштована председавајућа, поштовани представници Владе, колеге народни посланици и грађани Србије, пре свега да се извиним министру Дачићу што ја сада говорим а не народни посланик господин Палма.

Вратила бих се на своје питање.

Чини ми се да је ових дана горућа тема серијал који су новинари „Инсајдера“ припремили, а ради се о анализи стратешког партнерства између националне авио-компаније „Ер Србија“, тј. некадашњег „Јата“, и „Етихада“, компаније из Уједињених Арапских Емирата.

Сарадња датира још од времена када је ресор привреде водио господин Млађан Динкић, тј. док још није „Јат“ ребрендиран у „Ер Србију“. Подсетићу грађане Србије да је господин Динкић започео преговоре између „Јата“ и „Етихада“. Њега је у преговорима наследио тада широј јавности мање познат господин Синиша Мали, који је те 2013. године био саветник првог потпредседника Владе, данас председника Србије, Александра Вучића, управо у влади малопре поменутог господина Ивице Дачића.

Незванично, уговор о сарадњи је потписан 31. јула 2013. године, док се свечано потписивање обележило 1. августа. Нови „Етихадови“ руководиоци су одмах затим преузели руковођење нашом националном компанијом, све до марта 2014. године, када је уговор о стратешкој сарадњи ступио на снагу, иако су, макар на папиру, били мањински стратешки партнери. Чак и у преднацрту се видело да ће Србија бити у незавидном положају. Обавезали смо се да ћемо тада уложити сто милиона евра, а да ће „Етихад“ само 40 милиона уложити, и то у виду зајма.

До данас јавности није представљено шта су тачно овлашћени представници грађана Србије потписали и на шта су нас прецизно обавезали, с тим што је данас више него очигледно да се свесно ишло само на штету грађана Србије.

Србија је за ових пет година уложила у бесповратну заједничку компанију неколико пута више на различите начине, од отплате дугова до инвестирања, док је „Етихад“ заједничкој фирми дао кредит од око сто милиона долара. За разлику од бесповратног давања Србије „Етихаду“, кредит са каматом мора да се врати.

Верујем да сте сви одгледали сјајну анализу „Инсајдера“. Имајући у виду да су најодговорнији за овакав криминални споразум одбили да говоре или да дају неопходне информације и документације, грубо кршећи Закон о

приступу информацијама од јавног значаја, питам вас, поштована председнице Владе – како ће се држава односити према овом, не тако малом, проблему?

У међувремену је дошла на ред и концесија Аеродрома „Никола Тесла“. Тек о овом уговору се не зна ништа. Оно што наслућујемо је да је због тог уговора држава одлучила да присвоји локални нишки аеродром, који без непотребног уплитања државе послује одлично и остварује профит. Није ли порука јасна? Чак и у оваквим околностима у Србији, која је само лепо нашминкана а економски је апсолутно девастирана, видљиво је да из неких бизниса држава, једноставно, мора да се повуче.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има председница Владе, Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Прво, колико ја знам, молим вас проверите, уговор са „Етихадом“ је објављен на сајту Владе. Ево, проверите па ми јавите.

Што се тиче „Ер Србије“, мислим да је Влада урадила добар посао зато што није пустила да „Јат“ само пропадне, да сви ти људи остану без посла а да дугови свакако остану и, када фирма оде у стечај, као што је велики број фирми отишао у стечај, онда да се покрије шта може из стечајне масе а радници остану без ичега.

Дакле, мислим да је у сваком тренутку боље да се направи, а посебно зато што је ово специфично... И, „Ер Србија“ није само национална компанија, то је компанија која Србију промовише широм света. То је, такође, компанија која има јако велики утицај на Међународни аеродром „Никола Тесла“. Без „Ер Србије“

Међународни аеродром „Никола Тесла“ не би могао да постане чвориште, без тога ми не бисмо могли да имамо 2017. годину, где је Међународни аеродром први пут у својој историји имао више од пет милиона путника, нешто мало више од 5.300.000 путника. То је немогуће без „Ер Србије“. Дакле, „Ер Србија“ не може да се посматра само као „Ер Србија“, али да посматрате и само као „Ер Србија“, опет је боље да сте спасли оно што се спасти могло од „Јата“ и направили свог националног авио-превозника.

Мада разумем, када је била прича о „Железари“ Смедерево, увек је било критика – гаси „Железару“, завршавај то, немој да дајеш паре, 5.000 људи, шта да радимо, таква је економија, неолиберални концепт, шта да се ради. Дакле, не. И „Железара“ Смедерево је спасена исто тако. У том истом смислу мислим да је „Ер Србија“ био добар уговор за Републику Србију.

За разлику од претходних влада и уговора који су били у потпуности под ознаком „поверљиво“, ми немамо, а ни претходна влада није имала, тај принцип. Па када ми кажете око концесионог уговора са аеродромом, са „Вансијем“, он је од прекјуче објављен, у форми у којој у овом тренутку може да се објави, на сајту Министарства финансија, мислим Комисије за

јавно-приватна партнерства. Дакле, сви основни елементи уговора су објављени.

Као што сам рекла и прошли пут, прошли месец када сам била у Скупштини, након финансијског завршетка, *financial close*, финансијског потписивања тог уговора са „Вансијем“ уговор ће бити објављен, али у овом тренутку, потпуно у складу са законом, најважнији елементи тог уговора су објављени на сајту Министарства финансија у одговарајућој форми.

Аеродром „Константин Велики“, нишки аеродром, нема никакве везе са концесионим уговором за Међународни аеродром „Никола Тесла“. Аеродром „Константин Велики“ је друго правно лице и никако није ни поменут ни обухваћен концесионим уговором за Међународни аеродром „Никола Тесла“.

Опет долазимо до једне потпуне економске нелогичности да држава која развије свој међународни аеродром у Београду, до тога да има најбоље резултате у својој историји и развије га до тога да може да направи уговор вредан нешто више од милијарду и петсто милиона евра са једном од најјачих компанија за управљање аеродромима, француским „Вансијем“, у потпуно отвореном, транспарентном међународном поступку на који нико није уложио жалбу, у коме учествују и највеће међународне финансијске институције, дакле завршимо тако добар посао, важан посао, оставимо аеродром за милијарду и петсто милиона евра на управљање једној од најбољих међународних компанија и кажемо да сада као Влада Републике Србије можемо још више да уложимо такође у међународни аеродром, „Константин Велики“ у Нишу, зато што можемо, зато што смо овај посао завршили, а и пре тога је Влада Републике Србије улагала много више новца у „Константин Велики“ него локална самоуправа зато што локална самоуправа није имала капацитета, па је 2014. године господин Перишић, тадашњи градоначелник Ниша, тражио од Министарства грађевине као ресорног министарства да Влада Републике Србије преузме управљање и финансирање Аеродрома „Константин Велики“ зато што град Ниш то не може да поднесе, дакле ми сада то преузимамо да даље инвестирамо у то, да га развијемо као што смо развили Међународни аеродром „Никола Тесла“, постоји и ту неки проблем.

Мени је то економски неразумљиво. Не знам шта може да се деси. Нико неће „Константин Велики“ да узме и да га пребаци у Београд. Дакле све од инвестиција што може да се инвестира у Ниш остаје у Нишу за бенефит грађана Ниша. Не видим и не знам како да тумачим више те економски потпуно бесмислене критике на рачун овог посла.

Дакле, потпуно је јасно. Имате концесију на Међународни аеродром „Никола Тесла“, имате средства да уложите, још већа средства, у Ниш и „Константин Велики“. Бенефит је и за грађане Београда и за грађане Ниша и за све грађане Републике Србије и Србије у целини. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Татјана Мацура, додатно питање.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Заиста бих желела, председнице Владе, да ми објасните како бисте ви, пошто долазите из једног приватног сектора, објаснили да је једна национална компанија пристала на то да изнајмљује „ербас“ авионе. У том тренутку потписала је уговор са „Етихадом“ и изнајмљивала њихове авионе, плаћала по вишеструко већима ценама рентирање авиона, али и дообуку посаде, одржавање самих летилица. То је нешто за шта вам, и ја долазим из приватног сектора, дакле здрав разум каже да не пристајете.

Занима ме којом одлуком, ко је био доносилац те одлуке да каже да је ово било у реду, а само пословање је додатно, да кажем, финансијским инјекцијама побољшано тако што је држава Србија у неколико наврата велике количине новца одвајала за „Ер Србију“, па имамо само неке од сума које су заиста високе, а то је 17,5 милиона, 22 милиона долара... Дакле, то нису мала улагања државе Србије у националну компанију којом руководи, испоставило се на крају, странац.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има потпредседник Владе, Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Постоји неколико ствари које треба узети у обзир када се посматра та целокупна ситуација.

Пре свега, хајде да се вратимо на то каква је „Јат“ била компанија. Врло успешна компанија, која је последњи авион купила 1986. године, „боинг“. Дакле, пре тога купљени су знатно старији. Ти авиони потпуно су остајали без ресурса. Дакле, имали смо могућност да изгубимо и оне слотове које смо имали, фактички, у иностранству, јер не бисмо имали чиме да летимо. Компанија је била у дуговима, тако да је Влада Републике Србије покривала 30–50 милиона евра годишње дуговања сваке године, много више од ових цифара које сте ви рекли. Сваке године, не једне године. Из године у годину покривате дугове компаније која не да не напредује, него јој остају стари авиони, губи углед у свету, а сваке године прави губитке од 50 милиона.

Шта би се догодило? Догодило би се оно што би се дешавало са компанијама које су улазиле у стечај од 2000. године, а то је да би то било конвертовано у јавни дуг, то би опет преузели грађани Републике Србије, дакле из буџета Републике Србије то би морало све да се плати. Компанија би отишла у стечај, онда би се распарчала и покушали би да узму неке профитабилне делове те компаније, као што је било некад у прошлости отимања сегмената те компаније, и питај бога шта би било, али ништа добро за грађане Србије.

Шта би то значило за вредност Аеродрома? Ништа добро. Погледајте која је вредност Аеродрома била 2012. године, која је вредност Аеродрома постигнута данас у концесији. Још једном да кажемо, „Ер Србија“ има

значајно власништво Републике Србије, Аеродром значајно власништво Републике Србије. Аеродром Београд, односно „Никола Тесла“ је дат у концесију. Тај аеродром је наш и за 20 година ће бити наш, али се неко обавезао да улаже у њега преко 700 милиона евра, неко се обавезао да нама исплати 451 милион евра, неко се обавезао да нам сваке године исплаћује део концесионе зараде, и то ће значити напредак за наш аеродром.

Што се тиче Ниша, хајде да погледамо како је Ниш изгледао 2012. године. У Нишу укупни дугови 2012. године су били: 5,3 милијарде динара за неплаћене различите дугове, неисплаћена социјална давања грађанима који су били у обавези да им дају и 21,5 милиона евра дугова по кредитима банака, 5,3 милијарде динара и 21,5 милиона евра. Тако је изгледао град Ниш 2012. године.

Да ли би тај град Ниш са таквом управом, са таквом владом Србије која је тако домаћински размишљала о свом граду Нишу, могао да нешто озбиљно уложи у свој аеродром? Не би и нити је. Када се та ситуација поправила, а поправила се тако што је Влада Србије препознала да је град Ниш за њу веома важан и Влада Србије је, поред трансферних средстава која даје локалним самоуправама, кроз директна давања из буџета Републике Србије дала граду Нишу преко осам милиона евра. Град Ниш је од тих средстава уложио око два милиона евра у аеродром, у целом овом периоду од 2012. године, а Влада, мимо тога, 3,6 милиона евра у исти тај аеродром. Дакле, Влада улаже скоро дупло више у аеродром у Нишу, поред тога што до тог новца који улаже Ниш долази већински из новца који дају сви грађани у буџет па Влада даје Нишу. Дакле, Влада вишеструко помаже аеродром и наш циљ је да тај аеродром буде озбиљан и развијен.

Да, он захваљујући добром раду људи послује профитабилно, али профит је и кад зарадите један динар и кад зарадите 10 милиона евра, а сложићете се да није исто. Дакле, нама није циљ да неко послује само профитабилно. Нама је циљ да тај профит буде што већи. Циљ нам је да ту могу да се запосле људи и није нам исто да ли ће на аеродрому радити још 10 нових радника или 110 нових радника.

Намера Владе је да максимално помогне да тај аеродром буде развијен на начин да целокупни напори Владе, пошто сад имамо неког ко се брине да развије на озбиљнији начин, што је логично, велика земља, велики управљач аеродрома, може да уложи више новца него ми у истом тренутку и има мрежу којом може да подигне број путника, што је кључна ствар за сваки аеродром.

Дакле, имамо могућност да развијемо град, као што радимо, а то није једина ствар која је урађена за град Ниш. Од онога што је Војска урадила, министар Ђорђевић је тада био министар одбране, шта је све... Значи, кад је град Ниш тражио касарне и кад је тражио делове за изградњу различитих објеката и за станоградњу, Војска је рекла – да, то је наш град, то је Ниш, нема проблема, изволите.

Све што је као држава могла да учини, Република Србија је урадила за Ниш јер желимо да помогнемо да људи у Нишу живе још боље. Колико је компанија председник Вучић довео инсистирајући да иду у Ниш, зато што је знао да је ту важно да се помогне, да годинама нико није бринуо о том граду. На крају крајева, не би дуг од 5,3 милијарди динара и 21,5 милиона евра настао преко ноћи. Настао је зато што није било бриге и зато што је било само – дај новац, сипај, ал' баш нас брига. Што не развише ти људи аеродром? Што није кад одете на „Константин Велики“ да погледате а оно три писте, разни пратећи објекти, торањ потпуно нов, што тога нема? Па нема зато што то тада никога није било брига. Данас кад треба да се стекне неки јефтини поен – е, дајте, то је наше. Па нико то не узима. Дајте да ови људи који имају намеру да уложе више новца... Па то је добро, ваљда, да се запосли неки човек тамо.

Шта би било са Аеродромом „Никола Тесла“ да није преузет и да није успешније вођен? Шта би било са тим аеродромом да „Ер Србија“ није заживела, да немамо директне летове сад и на Исток и на Запад, на озбиљне светске дестинације? На крају крајева, погледајте колико је то утицало на туризам у Београду. Погледајте колико више, питајте људе који раде у угоститељству у Београду, обичне људе који су власници локала, хотела, кафића, ресторана, погледајте колико више странаца долази. Долазе зато што неко може да им омогући да дођу лако и мислим да смо успели да направимо добру ствар. Да ли је још то добро? Није, али зато ће ова концесија омогућити да аеродром буде развијенији и њихов циљ је да знатно повећају број путника. То је директан приход и за наш аеродром и за нашу земљу.

Дакле, апсолутно само мора да се погледа генеза, да се види како функционише, како је све било, шта је све урађено и да је за неколико година направљен драматичан преокрет, од огромних губитака до позиције да данас бирамо ко ће да улаже и колико. Па то је сјајно! Да ли је идеално? Није, али кад почнете са такве стартне позиције, ово је заиста веома, веома добро.

ПРЕДСЕДНИК: Коментар, два минута.

Изволите.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Ја и даље нисам добила одговор зашто су вишеструко плаћане фактуре у „Ер Србији“ и подсетићу вас само на то да губитак од 86 милиона евра не би постојао да нису постојале донације од 91 милиона евра. И ако је све тако сјајно и бајно као што говорите, зашто онда није студија о концесији достављена „Транспарентности Србија“ по налогу суда, а налог је дат 7. септембра 2017. године? Шта ту има да се крије ако је све тако сјајно и ако је све тако профитабилно? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Питање поставља посланик Драган Марковић.

ДРАГАН МАРКОВИЋ: Поштовани чланови Владе, даме и господо народни посланици, нисам мислио да говорим о Нишком аеродрому, али желим да кажем да Нишки аеродром није интерес Владе Републике Србије.

Нишки аеродром је интерес свих грађана који живе у Србији, зато што је то најјефтинија дестинација када су у питању путници, који одлазе на Нишки аеродром из Новог Сада, из Војводине, из других градова Србије и не разумем сада зашто градоначелник Ниша не пресече, не одржи седницу и донесе одлуку, оно што је тражила Влада од њега, да управља држава Аеродромом. Како ће Ниш сам да руководи, управља Аеродромом, како ће да обезбеђује путнике итд.? И то није обичан скуп грађана, него су организатори политичари.

Питање за министра пољопривреде – да ли могу да се информишу пољопривредни произвођачи, знам да је цена жита на берзи, али Министарство пољопривреде да их информише ко су купци у земљи и иностранству и по којим условима?

Питање за министра здравља – да ли може и постоји ли могућност да се повећају плате немедицинском особљу, куварима и чистачима у болницама и у домовима здравља?

За Александра Антића, министра енергетике и рударства – да саопшти грађанима Србије да није цена нафтних деривата највећа у Србији, да је много већа у неким другим државама и да ова држава и Влада не пуне буџет од акциза и пореза нешто што није у складу са просечном платом и платом коју примају грађани у Србији.

Исто тако желим, али Дачић сада више није ту, не знам ко ће да ми одговори. А ту је? Добро.

Питање за министра Дачића – да ли ми можемо свакога дана да шаљемо чланицама НАТО-а и државама кога су они бомбардовали на данашњи дан 1999. године. На данашњи дан бомбардовали су Жежељев мост у Новом Саду. Не, мислим да је Прокупље, а да 30. маја, на пример, питамо државу чије бомбе и авиони су бомбардовали Варварински мост зашто су бомбардовали и шта је био њихов циљ. Да питамо оне који су касетним бомбама бомбардовали велики број градова у Србији да данас свака пета жена не може да изнесе трудноћу, а свака шеста жена не може да рађа децу. За таква питања не може нико на нас да се љути. Да питамо Француску и Велику Британију – докле ћете ви више...?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Имаћете прилику још једно питање да поставите.

Ко ће први?

Министар Лончар.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Господине Марковићу, или екселенцијо, како већ треба, што се тиче повећања плата, приоритет Министарства здравља за ову годину, Владе Србије, државе Србије је да повећамо плате прво медицинском особљу, сестрама, техничарима и лекарима, а затим и немедицинском особљу.

Рећи ћу вам и како смо то замислили да урадимо. Што се тиче немедицинског особља, људи који помажу, они који чисте, они који раде на

другим пословима, идемо на аутсорсинг, ангажоваћемо фирме које се тиме баве и аутоматски те раднике који сада раде код нас пребацили у те фирме где су већ сада веће плате и ту ћемо, по прорачунима које смо урадили, имати капацитета за то. И друга ствар, да повећамо ово што сам рекао за медицинско особље, посебно за медицинске сестре и техничаре, надам се да већ у овој години то буде остварено.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Министар Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем.

Поштована председавајућа и поштоване колеге посланици, укратко ћу, господине Марковићу, на ово питање које сте поставили везано за пшеницу. Претпостављам да се ради уопште о свим трендовима везаним за цене свих пољопривредних производа. Чињеница је да се те цене креирају на берзама, нарочито када је реч о пшеници, кукурузу и неким другим робама, али ту имамо један проблем и претпостављам да је на том трагу питање, што се врло често на различитим сајтовима, оваквим и онаквим, појављују различите произвољне информације у сусрет жетви и доводе до колебања и различитих очекивања пољопривредника, односно врло често се чак доводе у заблуду у погледу цена и кретања која ће бити у будућности.

Министарство пољопривреде припрема за неколико десетина различитих пољопривредних производа очекивања која постоје на светским берзама и то ће јавно да објави на сајту Министарства пољопривреде у оквиру једног посебног дела.

У прошлости су људи углавном бежали од таквих ствари, претпостављам из њима знаних интереса. Ми немамо ту шта да кријемо, очекивања су таква каква јесу, на цену не можемо да утичемо, али можемо да учинимо доступно грађанима да знају где могу да продају, каква су кретања и шта се дешава. Хвала богу, данас имамо доста добар проток информација и све је мање-више познато, тако да ће ова ствар бити урађена.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Желите додатно питање?

Пријавите се.

ДРАГАН МАРКОВИЋ: Нису ми одговорили министар Дачић и министар Александар. Желим да ми одговоре па да идем на додатно питање.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Антић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Уважени народни посланици, даме и господо, господине Марковићу, пре свега, када је цена нафте и нафтних деривата у Србији у питању, а оно што грађани Републике Србије треба да знају и овај парламент Србије, Србија између 75% и 80% нафте увози. Србија је дубоко увозно зависна када су и нафта и гас у питању и у том смислу апсолутно је зависна и од свих дешавања на светским тржиштима, пре свега

сирове нафте, која је врло осетљива, и мислим да смо сви сведоци тога да у укупним геостратешким односима те цене знају да имају елемент значајних промена али и одређених, чак и политичких, колебања.

Управо у овом тренутку се читав тај гасни сектор и нафтни сектор суочавају са великим растом цена нафте на тржишту као последица оних дешавања у Сирији пре десетак дана. Оно што мислим да је добра вест за све нас јесте да се, иако је у једном тренутку дошло до скока цене нафте на светском тржишту, тај раст зауставио. Сада је у лаганом паду и колебању и не очекујем да ће ти трендови који су се десили утицати значајније на наше тржиште.

Када је у питању цена нафте и нафтних деривата у Србији, она цена о којој грађани Републике Србије причају, господин Марковић је у потпуности у праву, она је апсолутно у складу са ценама које имамо у региону. Узимајући у обзир чињеницу да се као такви и од стране Удружења нафтних компанија Србије прате и ти резултати објављују на недељном нивоу, имам један такав извештај. Игром случаја, господин Марковић ме је мало затекао питањем, али у мојој „спорт били“ торбици сам нашао те податке и они су, када је бензин у питању, за нијансу испод просека на нивоу региона, када је дизел у питању, за нијансу изнад просека у региону. Учинићемо максимум напора да у овом периоду, поготово сада, у периоду када иду пољопривредни радови, заједно са Министарством пољопривреде изнађемо додатна решења како би пре свега нафта за село и за пољопривредне произвођаче у време интензивних пољопривредних радова била још повољнија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, министре Антићу.

Реч има министар Ивица Дачић.

Изволите.

ИВИЦА ДАЧИЋ: Оно што је сигурно, то је да ми треба да веома чврсто и постојано бранимо принципе око којих нема никакве дилеме да смо у праву. Такво је, нпр., питање бомбардовања Србије 1999. године, односно СРЈ, јер је таква одлука донета без одлуке Савета безбедности УН.

Са друге стране, исто тако мислим да не смемо да заборавимо да многе земље у Европи, а управо ми је сада и председница Парламента, која је изашла, рекла да је добила из италијанског парламента извештај о утицају бомбардовања на КиМ на италијанске војнике који су учествовали у мисијама на КиМ. У складу са тим, ти људи се боје за своје животе и велика смртност управо људи који су... Мислим да је доктор Лакетић ишао тамо и разговарао на ту тему. Ми подржавамо да се формира државна комисија, и парламентарна ако треба и на нивоу државних органа, која би испитала повезаност нарочито малигних обољења. Да ли је формирана? Јесте, формирана је, пошто је било приче о томе.

Тим питањима треба да се бавимо, тако да ово о чему је Драган Марковић говорио... Треба стално подсећати, не треба дозволити да те теме оду у заборав. Знате, често на седницама Савета безбедности УН о Косову нико не спомиње више људе који су протерани са Косова, иако се за ових 19 година после доласка Мисије УН, односно КФОР-а, вратило свега 1,9% расељених лица, али је то, изгледа, табу тема. Ви када поменете сада ту тему, онда сви почну да се буне – па немојте да причате о томе.

Значи, ми не смемо да дозволимо да та тема оде у заборав, зато што то значи да ми не поштујемо људе који су протерани са Косова, не поштујемо људе који су изгубили животе у бомбардовању или су претрпели огромну материјалну штету.

Тако да ово што је Драган Марковић говорио, свакако се слажем да треба да радимо на томе. Да ли је то сада у форми протеста или је то у форми неких подсећања или у форми неких нота, треба и међународним факторима, онима који су учествовали у бомбардовању, на одговарајући начин ставити до знања да нисмо променили мишљење о свему томе.

Ево, да поменем још једном Доналда Туска, који је синоћ био на вечери код председника и онда су му показали истраживање јавног мњења и какав је став наших грађана према појединим међународним организацијама и појединим државама. Знате, када погледате какав је став према НАТО-у, уопште нема потребе да разговарамо на ту тему. То је неизбрисиво, јер је више од 80% грађана Србије против уласка и уопште разговора о томе и ми, наравно, и не водимо никакве разговоре о томе нити нам је то у првом плану.

Тако да, господине Марковићу, извињавам се што се нисам јавио на почетку, али спреман сам, и цело Министарство спољних послова, да са свима вама радимо заједно на свему овоме. Мислим да је улога Парламента и парламентарне дипломатије веома важна. Замолио сам председницу Парламента да помогне у контакту са парламентима појединих земаља, нарочито оних земаља које размишљају о повлачењу признања КиМ, да их позове овде у посету, да се зближите са њима, да размењујете информације. Мислим да је неопходно да имамо више контакта са тим људима који су... Са тим земљама на неки начин... Неко ће сада да се насмеје и опет ћемо да се вратимо на Несврстане, докле више ти Несврстани итд. Овде је одржана прва конференција Несврстаних, овде, у овој згради, 1961. године. Више од 80 земаља није признало Косово, од тога 60 и нешто земаља су из Покрета несврстаних. Тако да ми морамо да водимо рачуна о томе и то су наши национални и државни интереси.

Зато кад дође неко из Бурундија или, није битно, неко из тог Суринама, који су повукли признање, он треба да буде дочекан уз највише поштовање, зато што су они то урадили уз велики притисак Међународне заједнице и великих земаља које су им улагале протесте.

У Гвинеји Бисао, на пример, сменили су председника владе. Амерички амбасадор и француски су повели косовског амбасадора из

Сенегала у Гвинеју Бисао да председника убеђују да смени овог премијера који је био против. И пошто је тамо иначе нестабилна ситуација, сад је ситуација тамо, председник парламента је потврдио у разговору са нама да они нису признали и да они неће да признају. Председник је под притиском ових великих амбасадора, али хоћу да кажем да је то тема која је актуелна и даље свуда у свету. Зато се ми не предајемо и водимо борбу и даље. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има министар Горан Триван.

ГОРАН ТРИВАН: Само кратко, зарад...

(Драган Марковић: Њега нисам питао ништа.)

Важно је да јавност зна, без обзира на то што неки неће, да је Министарство животне средине заједно са министарствима здравља и одбране формирало координационо тело које ће се и те како бавити питањем последица НАТО бомбардовања.

Да вас обавестим да смо 1999. и 2000. године вршили ремедијацију оних тачака у централној Србији које су бомбардоване осиромашеним уранијумом, да има још посла, могуће је да се уради, али да је наш задатак да видимо какве су заправо последице не бисмо ли заштитили наше грађане од могућих даљих последица, будући да то досад није учињено.

Оно што је такође важно то је да ће овај научни део наше екипе бити врло професионалан, да ће држава, тј. Министарство обезбедити средства за овај посао и да ћемо формирати тзв. националну лабораторију која ће заправо бити сачињена од свих капацитета које Србија већ има, купити евентуално нешто од онога што ће колега Лончар знати да је потребно од те опреме а да недостаје да бисмо извршили права истраживања, утицај на биодиверзитет, грађане и да проценимо да ли толики број малигних обољења заиста има некакве везе са бомбардовањем, али не само осиромашеним уранијумом него и бомбардовањем петрохемијских и осталих капацитета који су нанели страховите штете Србији и исто тако они силни прелети који су веома утицали на стање животне средине.

Грчка је учествовала такође у томе из разлога које нећу сада да објашњавам и оно што је важно и треба да знате, највећа жртва бомбардовања које се догодило 1999. године су грађани Косова и Метохије, а тамо притом није извршена ремедијација земљишта и није утврђено шта се десило и сигуран сам да број оболелих, као и код нас, мора да је значајно велики и да се невладине организације тамо врло интересује шта се десило са тим. Грађани који живе на КиМ а заправо су грађани Србије имају право такође да знају шта се тамо догађа, какво је стање, да се изврши ремедијација и ми ћемо покушати све то да урадимо заједно са њима тамо. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Триван.

Господине Марковићу, изволите. Имате додатна три минута да поставите допунско питање.

ДРАГАН МАРКОВИЋ: Да вас исправим, господине Триван. Грчка није учествовала у тим налетима и није бацала касетне бомбе, чак је и осуђена од чланица НАТО-а што није учествовала у бомбардовању тада, али неме везе.

Вас нисам питао из разлога што сам против тога да се забрањује увоз аутомобила дизелаша који коштају три-четири хиљаде евра и то купују обични људи и да сада ми забрањујемо пластичне кесе у продавницама. Када у Швајцарској одете у маркет, исто имате пластичну кесу, али нема везе. Нисте ви лоши, ово вам кажем чисто...

Желим да ми одговори министар полиције докле ћемо ми чекати да у Нишу постоји проблем око Аеродрома из разлога што се шаље лоша слика заинтересованим инвеститорима у Европи.

Нишки аеродром не припада ни Скупштини града Ниша ни Нишу, Нишки аеродром је власништво државе на коришћењу града Ниша. Да поновим још једном, из целе Србије, из Европе долазе путници на Нишки аеродром зато што, на пример, превоз авионом од Ниша до Словачке кошта, имате карту и за 50 евра. Кома то смета?

Можда ти неки који то организују знају да неће полиција да реагује, јер полиција не реагује од 2008. године, када је био министар полиције Ивица Дачић и када сте ви министар полиције, полиција не туче народ, не дира народ, свако може своје незадовољство да искаже на улици. Али шта ће тиме да добије држава?

Молим вас у интересу државе... Ја то могу слободно да кажем јер сам довео највећи број инвеститора у Србију на основу броја становника колико има Јагодина. Знам како је тешко довести неког инвеститора; сви питају колико је удаљен аеродром од нашег града, од неког другог града итд. И што ћу ја да идем у Београд кад ми је ближи Ниш, и ја и неко из Лесковца, из Враћа итд.? Па вас молим да реагујете у формалном смислу, да кажете градоначелнику Ниша – ако нема већину, нека поднесе оставку, идемо на нове изборе у Нишу.

На нове изборе када изађемо у Нишу, сигуран сам да ће грађани гласати за неки континуитет који је био досада. Кажу има две, три, четири струје. Видели сте ону посланицу која је дошла из Двери у Јединствену Србију. И она сада, неко ко припада опозицији, дошла у Јединствену Србију и мислила да ће то да прође. Она је против. Ко си, госпођо, ти да си против када ни фамилија за тебе није гласала? И да нам то буде пример и препрека нечега што треба у интересу државе да реализујемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има потпредседник Владе, др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Надам се искрено, у светлу оног свега што смо говорили и у интересу грађана Ниша и развоја наше земље, да ће и Ниш и његови изабрани локални представници наћи заједнички језик са Владом Србије и да ће сви схватити, пошто верујем да већина грађана Ниша

добро разуме, да су стратешка улагања државе у Нишки аеродром добра за све људе у Нишу. Шта има лоше у томе што држава хоће да уложи део свог новца и помогне да Нишки аеродром буде довољно добро развијен?

Надам се, пошто знам, ви сте у праву што се тиче инвеститора, знам колико је имао и председник мука, поготово 2014. и 2015. године, да се доведу озбиљни инвеститори. Свако ко то ради заслужује похвале, јер свако ко доведе једно ново радно место, учинио је нешто добро за људе у овој земљи. Знам колико је свака порука деструкцији и свака порука којом се инвеститори... Било је, нажалост, тих случајева где су људи слали поруке, чак и неки људи који су политичари, да нам не требају страни инвеститори. Наравно да нам требају и домаћи и страни инвеститори, требају нам сви људи који хоће да доносе свој новац.

Што се тиче МУП-а, ми водимо рачуна само да скупови буду уредно пријављени и овај скуп јесте био. Желимо да негујемо могућност да људи имају другачије мишљење и да јавним, мирним окупљањем то искажу. Наравно, на странкама је које то организују, на оним људима који су организатори, да промисле о томе какву поруку шаљу и да ли тиме раде у интересу људи који живе у том истом граду. Лако је заузети неки став, али треба добро размислити о томе шта су последице тог става, да ли ће тиме бити више новца за грађане Ниша или мање новца, да ли ће бити више радних места или мање.

Ми поштујемо право људи да имају другачији став, да, док год је то законито, исказују своју вољу и, наравно, полиција има, то сте могли да видите на свим протестима, минималан број људи је иначе увек присутан на улицама, немамо потребу да било какав број полицајаца буде присутан, јер полиција је ту да буде уз свој народ а никако против њега. Заиста је минималан број људи у последњих неколико година на свим манифестацијама и догађајима, наравно у складу са безбедносном проценом, али слажем се да сви можда треба да порадимо на томе да се јасније упућују поруке колико је тешко довести једно радно место а колико је лако отерати инвеститора.

Прво што иде када се догоди било каква нестабилност и било каква несигурност, прво што напушта је новац. Новац бежи, иде тамо где му је сигурно, где му је безбедно, где нема никаквих ризика по инвеститора, поготово што има инвеститора који су традиционално, да кажем, неспремни да трпе било какву негативну кампању, коју неће. Океј, не треба вам наш новац, нећемо да дођемо у вашу земљу, има ко нас хоће. Ми морамо да водимо рачуна као друштво и као држава о томе. Надам се да ће то сви разумети и надам се да ће сви радити у том циљу, а искрено се надам да ће и градоначелник и да ће челни људи Ниша размислити о томе шта је најбољи интерес Ниша и да ће такву одлуку и донети.

ДРАГАН МАРКОВИЋ: Министар за рад и запошљавање није ми одговорио, а можда га нисам ни питао. Ево сада га питам. Проблем је у

центрима за социјални рад. Значи, када се деси да дође до развода и да се не зна коме ће припасти дете, да ли оцу или мајци, тај процес дуго траје, и по неколико година. Ко је највећа жртва? Жртва је то дете. Не верујем да је слаб закон, можда су емоције код присутних који раде у тим институцијама, али једноставно је то тако.

(Бошко Обрадовић: Нема право на реч.)

Ви ћутите, јер ће и остали одборници ваши из Двери да дођу у Јединствену Србију. Тако, да знате. Редом су почели да долазе. Али они дођу и ја их избаћим у року од два месеца. Чисто да вам кажем да знате.

Шта сам још хтео да констатујем? Да констатујем да у Србију и даље долази велики број инвеститора и, оно што је најважније, инвеститори из Србије који имају фабрике повећали су извоз...

(Бошко Обрадовић: Нема право на реч.)

Ти, бре, ћути што бијеш жене, ало! Ти што тучеш жене и демонстрираш силу над женама, ја те позивам... Ја ћу да ставим шињел, ранац и цак са 50 килограма цемента на... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Марковићу.

(Драган Марковић: Чекај мало, видиш да ми добацује овај силеција све време. Мени треба да вратиш време.)

Вратићу вам време, него систем нешто није у раду.

Имате још пола минута, пријавите се, молим вас.

(Бошко Обрадовић: Немојте ово да радите пред Владом. Је л' стварно, председавајући, мислите да смо ми будале? Реците отворено, није спорно. Како вас није срамота?)

ДРАГАН МАРКОВИЋ: Господине председавајући, треба прво да упозорите ове који добацују, јер они не знају да се жене нису тукле ни у 17. веку. Ово је 21. век. Ко туче жене, једном је само, у транзиту, у Парламенту и политички нестаје, јер жене су велико бирачко тело и жене имају утицај на мушкарце у Србији. Не ваља да ви ваше незадовољство демонстрирате и показујете силу, тако да, једноставно, ово је једино место које је остало и можда још две године поједини посланици...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Марковићу.

(Драган Марковић: Чекајте, полако. Узели сте ми два минута.)

Не, нисам, верујте ми, него систем нешто није у раду. Имали сте накнадно пола минута.

Господин Обрадовић ће помислити да не желимо да постави питања, а напротив.

Не, захваљујем, стварно. Добили сте додатних пола минута.

Господине Обрадовићу, изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, мораћете разумети моју трему. Ја ово нисам доживео за две године, откада сам народни посланик, да могу да поставим питања Влади.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хоћете, молим вас, поново да се пријавите?

(Драган Марковић: Врати ми, човече, време. Два пута си ми узео по минут.)

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Да ли се чујемо, господине председавајући?

Поштовани представници Владе Републике Србије, поштоване колеге народни посланици, заиста је велика част после две године на месту народног посланика добити прилику да се постави питање Влади па ми дозволите да одмах кренем са питањима.

Под један – да ли ће Влада Републике Србије потписати правно обавезујући споразум са лажном државом Косово којим ће се Косову омогућити улазак у Уједињене нације? Да или не? Нема потребе за дужим одговором.

Под два – које контрамере је донела Влада Републике Србије након хапшења и малтретирања њеног високог функционера Марка Ђурића? Зашто одмах нису прекинути преговори у Бриселу, поништен антиуставни Бриселски споразум и затражена хитна седница Савета безбедности УН, на којој би се тражио повратак теме Косова и Метохије у УН и спровођење Резолуције 1244, по којој имамо право на повратак до хиљаду припадника српског државног особља на територију Косова и Метохије?

Под три – када ће, пошто је то тема свуда у свету, тема Косова и Метохије бити тема и седнице Народне скупштине Републике Србије?

Под четири – када ће домаћи привредници моћи да рачунају на смањење пореза на зараде и друге олакшице а домаћи пољопривредници на веће субвенције од ових катастрофално малих субвенција у овоме часу?

Под пет – да ли Влада Републике Србије размишља о пореским реформама у корист породице на тај начин да се ступањем у брак и добијањем деце смањује порез на зараду и порез на имовину свакога члана те породице?

Под шест – како је могуће да је Србија једина држава у Европи у којој није решен проблем породица, преко 20.000 њих, које имају кредите индексиране у швајцарским францима, што је невиђена банкарска пљачка и лоповлук који дозвољава Влада Републике Србије и Народна банка Србије?

Седам – шта ћете учинити да изађете у сусрет просветарима, који су тражили јединствене платне разреде и двоструко повећање плата од 10% на јучерашњем протесту Уније синдиката просветних радника Србије испред Владе Републике Србије?

Под осам – када ће се коначно исплатити свим радницима, а преко 100.000 њих је у питању, све што им је отето у пљачкашким приватизацијама од неисплаћених зарада, неповезаног радног стажа и неисплаћених отпремнина?

Под девет – када ће се коначно донети закон о ратним војним ветеранима, решити питање бораца учесника ослободилачких и одбрамбених ратова 1991–1999. године?

На крају – када ће се коначно завршити, после 16 година, процес за шпијунажу господину Момчилу Перишићу, потпредседнику Владе, који је 2002. године ухваћен како предаје државне... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Обрадовићу.

Реч има потпредседник Владе, Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Много питања за кратко време.

Пре свега, ви сте као грађани Србије сведоци да након терористичког акта, како га ми доживљавамо и како сматра и наше тужилаштво, против Марка Ђурића и грађана српске националности који живе у нашој јужној покрајини, Тужилаштво за организовани криминал покренуло је истрагу и у том смислу ми предузимамо мере и радње, саслушавамо лица, пошто питате шта смо предузели, и предузимамо радње које треба да доведу до тога да се квалификује то дело и да се подигне оптужница против оних, било да су извршиоци било да су налогодавци. Постоји већ један добар правац у смислу да ми имамо ко су лица која су учествовала у различитим деловима тога, да се против тих лица подигну оптужнице и да се чека прилика да буду доступна нашим органима да би се привела правди.

Дакле, Министарство правде и Министарство унутрашњих послова раде интензивно на томе. Наш циљ је да таква врста тешког кривичног дела, не само против Марка Ђурића већ институције Републике Србије коју он представља у нашој јужној покрајини не буде некажњена, већ да пошаљемо снажну поруку да овако нешто, што је заиста наишло на осуду чак и оних који подржавају Приштину у сецесионистичким амбицијама, зато што је било потпуно непримерено, било је монструозно и онако бахато понашање не заслужује ништа мање од тешке, тешке квалификације и подизања оптужница, а касније и Интерполових потерница, ако суд тако одлучи, за свим тим лицима. Ја знам да неће увек бити лако и не желим да вам кажем да можемо лако да дођемо до свих тих лица, али ћемо се трудити. Као што нисмо одустали никада по потерницама судова за Тачијем и за Харадинајем, ми нећемо одустати и, ако било где будемо могли да дођемо до тих лица, та лица ће бити приведена нашим законима.

Што се тиче бриселских преговора, они су управо због тога у прекиду. Ми не можемо да разговарамо ако је начин разговора такав да ће људи који су кључни преговарачи, а Марко Ђурић то јесте, људи који седе са тим људима и разговарају буду на најстрашнији начин малтретирани и злостављани управо као израз, ја бих рекао, немоћи, али то показује да нема спремности да се разговара о најважнијој теми, а то је имплементација Бриселског споразума, односно заједница српских општина.

Наша суштинска, наша најважнија ствар је управо инсистирање на имплементацији овог дела Бриселског споразума када буде спремности, а ми очекујемо да ту покаже своје праве намере и Европска унија. Ако Европска унија, која је гарант и потписник Бриселског споразума, дакле неко ко је гарантовао, а потписала га је приштинска страна, ако је Европска унија била

гарант, онда да инсистира на пуној имплементацији. Не на имплементацији делимичној, ревидираној, оваквој или онаквој, него имплементацији споразума онако како је потписан. И ми на томе инсистирамо.

Што се тиче седнице Народне скупштине, то не могу да одговорим, јер то није у надлежности Владе. Не можемо заказивати седнице Народне скупштине.

Што се тиче односа према борцима и њиховим правима, мислим да је Влада Републике Србије, и претходна, наравно, имала изузетно пуно слуха да поправи неке историјске неправде према људима који су се борили за ову земљу, у различитим периодима. Драго ми је да имамо, верујем, овде апсолутно већинску подршку Народне скупштине за такве ствари, јер Србија не сме да буде земља која ће заборавити људе који су фактички ишли, неки дали најважније и највредније што су имали, своје животе.

Ја се трудим да припадницима Министарства унутрашњих послова увек покажем дужно поштовање, поготово породицама оних који су погинули борећи се за Србију или чувајући Србију на било који начин. Те породице и у Војсци и у Полицији запошљавамо, покушавамо да пронађемо начин да тим људима изађемо у сусрет у решавању њихових различитих социјалних питања. Проналазимо начин да поправимо њихов статус.

Није увек могуће пронаћи новац за све. Знам да ће бити неких питања да ли је довољно новца било за ово или оно, али се трудимо да сав новац који имамо, и пре свега поштовање према тим људима показујемо на сваком месту, јер чини ми се да су се у неким тренуцима неке власти мало снечивале да покажу било какву врсту односа према људима који су учествовали, слободно могу да кажем, у одбрамбеним ратовима. Ми нисмо учествовали у агресијама на било кога и жао ми је што тада није било слуха да се према тим људима поступа онако како би свако волео да се поступа према сваком од нас.

Надамо се да ће се то наставити и у свакој наредној влади. Надам се да ће не само они који су били у редовима Војске и Полиције, већ и они који су били као обични грађани, који су били у редовима јединица Војске Југославије или Војске Србије и Црне Горе или Војске Србије, који су били у свим тим јединицама да ће имати дужно поштовање и да ћемо пронаћи начин да и кроз наше системе образовања, кроз нашу историју истакнемо ону улогу оних људи који су фактички увек били на бранику отаџбине. На то морамо да будемо увек поносни, морамо, као што и друге земље раде, да чувамо све те традиције.

Што се тиче ових неких других питања, не могу одговорити на нека која фактички не задиру у рад министарства које представљам, тако да или ће то рећи неко од колега или ћете их добити писмено, али свакако ћемо се потрудити да одговоримо на све.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, потпредседниче.

С обзиром на то да се, сагласно члану 205 Пословника Народне скупштине, посланичка питања постављају у временском периоду од 16 до 19 часова, а пошто је сада 19 часова и 12 минута, завршавамо рад у делу седнице који се односи на посланичка питања.

Захваљујем свима на учешћу.

Још једном подсећам, са радом настављамо сутра, у петак, 27. априла, са почетком у 10.00 часова.

(Седница је прекинута у 19.15 часова.)